

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

18 APRIL 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	561
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	563
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	578
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	583
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	583
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	599
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	604
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	608
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	610
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	623
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	625
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	628
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	629
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	631
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	635
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	635
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	640
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	642
REGISTER	647

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 44
van 21 februari 1994
van de heer E. DE GROOT

Studieopdrachten voor rekening van de Vlaamse regering — Toewijzing, kostprijs, conclusies

Volgens mijn informatie, worden voor rekening van de Vlaamse regering talrijke studieopdrachten uitgevoerd. Aangezien hiervoor vaak grote bedragen worden uitgetrokken is het van belang te weten of bij de toewijzing de wet op de overheidsopdrachten wordt nageleefd en welk gevolg er wordt gegeven aan de conclusies van de studies.

Daarom had ik graag van de minister-president vernomen welke studies er, onder meer op het gebied van de informatica, onder de huidige Vlaamse regering werden uitgevoerd, wat de kostprijs ervan was, op welke wijze ze werden aanbesteed en toegewezen.

Aangezien er vaak ook deelopdrachten worden gegeven, had ik graag vernomen op welke wijze men ze in een globaal organisatorisch plan bekijkt.

Tot slot had ik willen weten of het juist is dat gespecialiseerde firma's, die eerder beperkt van omvang zijn, de gelegenheid niet krijgen om een offerte in te dienen, of minstens systematisch niet weerhouden worden. Mocht het antwoord op deze laatste vraag bevestigend zijn, dan had ik graag vernomen welke de redenen zijn.

Antwoord

In het algemeen kan worden gesteld dat studies en wetenschappelijke onderzoeken een belangrijk hulpmiddel vormen bij de voorbereiding, de tenuitvoerlegging en de evaluatie van het door de overheid gevoerde beleid en de daaruit voortvloeiende verscheiden vormen van overheidsopdrachten. Deze studies en onderzoeken hebben betrekking op alle domeinen waarin de overheid optreedt of waarbij zij betrokken kan worden. Sommige zijn vrij specifiek en eerder operationeel gericht (bv. een bouwtechnische studie die voorafgaat aan de uitvoering van bepaalde infrastructuurwerken), andere hebben een meer algemeen en strategisch karakter (zoals bv. de projecten m.b.t. de opstelling van organisatieontwikkelings- en informatiestuurplannen voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de herziening van het milieurecht in het Vlaamse Gewest).

Gelet op het grote aantal studiën en onderzoeken die verricht worden, het uiteenlopend karakter en voorwerp ervan, en het ontbreken van een administratief-juridische definitie van het begrip wat tot interpretatieverschillen aanleiding geeft, zou het opstellen van een volledige inventarislijst veel meer tijd vragen dan de termijn die is toegemeten voor het beantwoorden van de gestelde vraag.

Om deze reden zal ik op de onderscheiden onderdelen van de vraag van het lid in algemene termen antwoorden, waarbij ik er wel zijn aandacht op vestig dat, indien hij hierom verzoekt, hem meer concrete informatie kan bezorgd worden m.b.t. bepaalde gevallen die zijn bijzondere belangstelling genieten.

De kostprijs van een studie kan variëren van enkele honderdduizenden franken tot meerdere miljoenen, afhankelijk van het voorwerp en de omvang ervan.

Een niet onbelangrijk aantal studies en onderzoeken worden toevertrouwd aan universitaire en interuniversitaire onderzoeksteams of andere organisaties zonder winst oogmerk, vooral gelet op de deskundigheid en de specialistische en soms zelfs exclusieve kennis die in deze middens aanwezig is.

Gelet op het non-profit karakter van deze instellingen mag bovendien worden aangenomen dat de kostprijs lager is dan indien een beroep zou worden gedaan op een commerciële onderneming.

Wanneer een beroep gedaan wordt op commerciële ondernemingen uit de privé-sector wordt de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten toegepast. De studieopdrachten worden dan gegund, hetzij na algemene offerte-aanvraag, maar doorgaans hetzij na beperkte offerte-aanvraag, hetzij onderhands, overeenkomstig respectievelijk artikel 13, § 1, artikel 13, § 2 en artikel 17, § 1 van hogervermelde wet, in afwachting van de inwerkingtreding van de nieuwe wet van 23 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. Wanneer een opdracht onderhands toegewezen wordt, gebeurt dit op basis van de rechtvaardigingsgronden vermeld in artikel 17, § 2.

Met de conclusies van de studies wordt in de mate van het mogelijke rekening gehouden bij het uitwerken van beslissingen of maatregelen en de uitvoering van projecten. Het moet evenwel duidelijk zijn dat daarbij nog andere elementen dan enkel de resultaten van de studieopdracht een rol kunnen spelen.

Indien de studie deel uitmaakt van een grotere opdracht of de resultaten ervan in een groter geheel moeten passen, houdt de aanpak, in de mate van het mogelijke en het voorzienbare, rekening met de globaliteit. Daarbij dient te worden gesteld dat in sommige gevallen de aanpak voor volgende opdrachten onder meer afhankelijk kan zijn van de resultaten die een daarvoor uitgevoerde opdracht hebben opgeleverd.

Met betrekking tot het laatste onderdeel van zijn vraag wens ik te stellen dat ik geen weet heb van een systematische en bewuste discriminatie ten nadele van gespecialiseerde kleine firma's.

Het is evenwel, bij de gunning van een opdracht via beperkte offerte-aanvraag of onderhandse toewijzing, onmogelijk om alle potentieel geïnteresseerde firma's te raadplegen. Gespecialiseerde firma's doen er daarom goed aan op eigen initiatief hun adres en referenties bekend te maken ten aanzien van die diensten die regelmatig opdrachten gunnen die tot de activiteitssector van de firma behoren. Aldus kan de firma worden opgenomen in het bestand van de potentieel geïnteresseerden voor eventuele latere studieopdrachten.

Vraag nr. 59
van 15 maart 1994
van de heer A. VERLINDEN

Door Vlaamse Gemeenschap en Gewest bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie

De werkloosheid steeg opzienbarend in 1993. Zoals ik reeds stelde in mijn vraag nr. 115 van 22 juli 1993, eveneens gesteld aan alle andere ministers, zowel op het niveau van Vlaamse Gemeenschap en Gewest als op federaal niveau, kan het verlenen van toelatingen tot cumulatie aan door de Staat (of de gemeenschap en gewest) bezoldigd personeel de tewerkstelling negatief beïnvloeden.

Op federaal niveau blijkt uit de meeste antwoorden dat het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 aangehaald wordt om de toch nog talrijke machtigingen voor een onbepaalde duur te rechtvaardigen.

Uit het algemeen antwoord van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken bleek dat geen wijziging in de houding ten aanzien van de cumulatie nagestreefd werd.

1. Bijgevolg, indien de minister het met mij eens is dat cumulatie de tewerkstelling negatief kan beïnvloeden, moet dan niet met de federale overheid overlegd worden om het desbetreffend genummerd koninklijk besluit in beperkende zin aan te passen ?
2. Indien dit gebeurt, in welke numerieke mate kan dit een gunstig effect hebben op de tewerkstelling op het niveau van Vlaamse Gemeenschap en Gewest ?
3. Vindt de minister daarentegen een globale aanpak overbodig ?

N.B. : Dezelfde vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 60
van 16 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Landbouwgronden — Beheersovereenkomsten

Op 17 januari laatstleden werd in Nederland de 30.000 ha landbouwgrond overschreden waarvoor beheersovereenkomsten werden afgesloten. Zo'n 4.500 landbouwers doen inmiddels in Nederland aan deze regeling mee, en worden daarbij begeleid door de Commissie Beheer Landbouwgronden. Ondertussen wordt reeds een marge van 15 procent op de huidige vergoeding overwogen voor "zwaar beheer", ten einde de belangstelling van de landbouwers voor beheersovereenkomsten nog te verhogen. In België is deze materie sedert het Sint-Michielsakkoord in grote mate geregionaliseerd. Het is nochtans niet volledig duidelijk hoe de bevoegdheidsverdeling tussen de Vlaamse minister voor Leefmilieu en Natuurbehoud en de Vlaamse minister voor Landbouw in detail is geregeld. Ook blijken een aantal landbouwbevoegdheden van algemene aard nog federaal te blijven. Daardoor is er niet alleen bij de landbouwers onduidelijkheid, maar dreigt zich een gebrek aan coördinatie voor te doen tussen beheerslandbouw en het regionale niveau waar twee departementen bevoegd zijn. Op het middenveld blijken zich daarnaast de Europese subsidieregeling en de biologische landbouw te bewegen.

In zijn beleidsbrief Landbouwbeleid in Vlaanderen van november 1993 verwijst de minister onder 3.3. duidelijk naar de beheerslandbouw, zonder het bij naam te noemen, maar op het terrein is daar nog geen vorm aan gegeven.

1. Bestaat er een decretale basis voor het in uitvoering stellen van de beheerslandbouw, en zo ja welke ?
2. Welke kredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werden daartoe eventueel voorzien voor 1994 en de volgende jaren ?
3. Hoeveel oppervlakte landbouwgrond is in elke Vlaamse provincie in beheerslandbouw opgenomen, en over hoeveel landbouwers gaat dit telkens ?
4. Hoe werd de bevoegdheidsverdeling tussen het federale en het regionale niveau enerzijds, en tussen de Vlaamse departementen Landbouw en Leefmilieu en Natuurbehoud anderzijds in detail geregeld ?
5. Wat zijn de gemiddelde vergoedingen voor beheerslandbouw per type teelt ?
6. Welke diensten van het departement volgen de beheerslandbouw op en op welke wijze kunnen landbouwers bij deze diensten een aanvraag voor beheerslandbouw indienen ?
7. Welke Europese fondsen voor beheerslandbouw zijn voorzien, hoeveel bedragen die per ha en via welk kanaal kunnen de landbouwers daartoe een aanvraag doen ?
8. Komen alle landbouwgronden in principe voor beheerslandbouw in aanmerking, en zo nee, op basis van welke wettelijke bepalingen komen landbouwgronden voor beheerslandbouw in aanmerking ?

Antwoord

Voor beheerslandbouw, in de vorm van beheersovereenkomsten met landbouwers voor een milieuvriendelijke bedrijfsvoering bestaat in Vlaanderen geen specifieke regelgeving. In uitvoering van de EEG-verordening nr. 2078/92 betreffende landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer heeft het Vlaamse Gewest een steunprogramma uitgewerkt om deze doelstellingen in Vlaanderen te realiseren. Dit programma, dat opgesteld is in onderling overleg met collega N. De Batselier, werd bij de Europese Gemeenschap ingediend, en voorziet een zonegewijze aanpak waarbij uit praktische overwegingen een fase-ring is ingebouwd in functie van beleidsprioriteiten. Het is pas na de goedkeuring door de Europese Gemeenschap en afhankelijk van dit advies dat dit programma opgestart kan worden. Derhalve lijkt het me quasi onmogelijk om op de gedetailleerde vragen in te gaan vermits de antwoorden afhankelijk zijn van het goedgekeurde programma. Ter informatie wil ik het lid wel een kopie bezorgen van het programma dat door het Vlaamse Gewest bij de EG werd ingediend.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 139
van 22 februari 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Natuurgebied Zevenbronnen in Sint-Genesius-Rode — Stand in het dossier

In Sint-Genesius-Rode, op de grens met Wallonië (Braine l'Alleud), ligt het bekende natuurgebied van Zevenbronnen, sinds 1947 al beschermd als landschap en voor een groot gedeelte eigendom van de Vlaamse Gemeenschap, die belangrijke percelen verwierf o.m. via onteigening in de jaren tachtig.

Door het ontbreken van iedere vorm van beheer, dreigt dit gebied te verkommeren en veel van zijn ecologische waarde te verliezen.

Er zou dringend een beheersplan moeten komen en een budgettaire planning. In principe moeten de vijvers en hun omgeving zo weinig mogelijk ingrepen ondergaan (uitbaggeren en eventueel verstevigen van oevers, verwijderen van zwerfvuil, verhoging van het toezicht, ...) en zijn grootschalige plannen uit den boze. Zevenbronnen zou aldus uitermate aantrekkelijk kunnen worden gemaakt voor passieve recreatie.

Streekvereniging Zenne en Zoniën hoopt dat er eindelijk beweging komt in dit dossier.

1. Naar ik verneem zouden er een reeks administratieve bevoegdheidsproblemen bestaan binnen het milieudepartement van de Vlaamse Gemeenschap omtrent dit dossier.

Wat is het standpunt van de minister ter zake ?

2. Welke dienst kan en zal het volledige beheer van Zevenbronnen op zich nemen ?

Bestaat er hiervoor reeds een budgettaire planning ?

3. Welke dringende maatregelen zal de Vlaamse regering nemen om spoedig verbetering te brengen in de huidige teloorgang van dit gebied ?

Antwoord

1. Ik heb de eer ter kennis te brengen van het lid dat er binnen het milieudepartement geen bevoegdheidsproblemen bestaan wat het beheer van dit gebied betreft.

Het beheer van het gebied Zevenbronnen wordt waargenomen door mijn bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling, dienst Groen. Het feit dat er sinds de aankoop in 1980 geen concrete beheerswerken gebeurd zijn, had te maken met het feit dat het gebied viel onder de bevoegdheid van de federale overheid.

Deze bevoegdheidsproblemen zijn thans opgelost, zoals dit het geval is voor vele andere domeinen binnen de Groene Gordel rond Brussel. Het is evenwel onmogelijk binnen het kader van de budgettaire mogelijkheden om alle domeinen in een tijdsbestek van 3 jaar te revaloriseren.

Zo werd voorrang gegeven aan de openstelling van de domeinen die vóór 1990 nog gesloten waren voor het publiek, te weten het domein Groenberg in Gaasbeek-Lennik, het domein Terriest in Pepingen-Heikruis en het Frankveld in Beersel dat thans in aanlegfase is.

Voorts werden er prioriteiten gesteld op het gebied van veiligheid in bestaande domeinen. Zo worden dit jaar de vijvers van het domein van Gaasbeek gekuist en de oevers hersteld.

2. Wat de vijvers en hun onmiddellijke omgeving betreft, wordt het beheer waargenomen door de dienst Groen van het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling. Het beheer van de aangrenzende bossen wordt waargenomen door de dienst Waters en Bossen van hetzelfde bestuur.

3. Op 14 april 1994 wordt door de dienst Groen een openbare aanbesteding gehouden, waar in het desbetreffende bestek voorzien wordt in de algemene opkuis van het zwerfvuil, verbetering van de wandelwegen, verwijderen van dode en omgewaaide bomen enzovoort.

Zodoende zal er op korte termijn een spoedige verbetering zijn wat de aantrekkelijkheid van dit gebied voor passieve recreatie betreft.

Voorts wordt door dezelfde dienst de studie voorbereid voor het ruimen der vijvers met inbegrip van de noodzakelijke oeverversteviging.

Vraag nr. 140
van 25 februari 1994
van de heer L. BARBE

Ninove — Verkaveling in Meerbeke

De Interkommunale Vereniging Land van Aalst (ILVA) wil in de dorpskom in Ninove (Meerbeke) een verkaveling realiseren. Het gaat hier om de laatste groene ruimte in het dorp, die op het gewestplan weliswaar aangeduid is als woonuitbreidingsgebied. Twee scholen maken in samenwerking met de natuurvereniging Wielewaal van deze groenzone regelmatig gebruik als openluchtklas. Nu zou ILVA de principiële toezegging gekregen hebben van het bestuur huisvesting tot subsidiëring van de wegeninfrastructuur van deze verkaveling.

1. Welke werken van deze verkaveling worden door het bestuur Huisvesting gesubsidieerd ?
2. Om welk bedrag gaat het ? Welk aandeel vormt dit bedrag in het totaal van de kosten ?
3. Waarom wordt deze toelage voorzien gezien op deze manier de laatste groene ruimte in de dorpskom van Meerbeke zal verdwijnen ?

Antwoord

1. Het besluit van de Executieve van 7 maart 1990 houdende uitvoering van artikel 80 van de huisvestingscode, artikel 22 voorziet de subsidiëring van het bouwrijp maken van percelen, de infrastructuurwerken, voor zover zij bestemd en strikt noodzakelijk zijn voor de bruikbaarheid van een woninggroep, en het oprichten van gemeenschapsvoorzieningen, in zoverre zij uitsluitend ten goede komen aan de bewoners van de woninggroep. Voor sociale woningbouwprojecten gelegen buiten een bestaande woonkern, wat hier het geval is aangezien het project in een gebied ligt dat op het gewestplan als woonuitbreidingsgebied is aangeduid, worden enkel de infrastructuurwerken gesubsidieerd. Deze infrastructuurwerken omvatten de wegnutrusting, het rioolnet, de openbare verlichting, uitbreiding van het watervoorzieningsnet, wachtbuizen voor nutsleidingen en omgevingswerken.

De procedure m.b.t. de beoordeling van een project is opgenomen in het ministerieel besluit van 5 september 1990. In dit besluit wordt bepaald dat een plenaire vergadering wordt samengeroepen waarop alle betrokken partijen uitgenodigd worden, de initiatiefnemer, de gemeente, het bestuur stedenbouw, het bestuur gesubsidieerde infrastructuur en het bestuur huisvesting.

Op deze plenaire vergadering wordt het project onderzocht naar de opportuniteit en op al zijn aspecten.

Bovendien is in dit ministerieel besluit een verregaande delegatie voorzien. Artikel 2, par. 4 bepaalt immers dat wanneer een unaniem gunstig advies wordt uitgebracht door de plenaire vergadering, het project beschouwd wordt als goedgekeurd en principieel vatbaar voor tenlasteneming door het

Vlaams Gewest, krachtens artikel 80 van de huisvestingscode.

In dit geval was het advies unaniem gunstig.

2. De tenlasteneming bedraagt 80 percent, gezien het project de aanleg van sociale kavels beoogt en niet gelegen is binnen een bestaande woonkern (woonuitbreidingsgebied op het gewestplan).

Op de eerste plenaire vergadering (van 21 december 1992) werd door het bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur opgemerkt dat wat de toegang tot de werf betreft de subsidiëring beperkt blijft tot 60 percent, aangezien deze ook voor derden dienstig zal zijn. Het bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur is belast met de subsidiëring en de verdere opvolging van het project. Tot op heden werd het project nog niet opgenomen op een investeringsprogramma en er werd nog geen ontwerper aangeduid, zodat geen exacte raming van de kostprijs voorhanden is.

- 3.1. Het bestuur Huisvesting dat onder mijn bevoegdheid valt heeft de opportuniteit van het project onderzocht op basis van volgende gegevens :
 - a. de woonbehoeften

Uit het jaarverslag 1991 van de stad Ninove blijkt dat er een reële behoefte aan sociale bouwgronden bestaat aangezien er geen beschikbaar zijn.

Bovendien is er een absolute nood aan sociale woningen, het streefcijfer van 10 percent wordt geenszins benaderd :

— stad Ninove :	6,23 percent
— arrondissement Aalst :	5,19 percent

- b. inbreidingsgerichtheid

— Het project situeert zich in een statistische sector met als code „aaneengesloten bebouwing”.

— Het aantal geplande woningen (28) brengt in de wijk slechts een schaalvergroting mee van 3,30 percent, wat zeer ver onder de maximumnormen is voor erkenning als kleinschalig project (10 percent).

— Het project ligt in de dorpskom van Meerbeke, zodat alle nutsvoorzieningen binnen loopafstand bereikbaar zijn.

Op basis van deze 3 criteria oordeelde het bestuur Huisvesting, in overeenstemming met de bepalingen van de ministeriële omzendbrief van 5 september 1990, dat het hier om een inbreidingsgericht project gaat.

Op basis van dit onderzoek gaf het bestuur Huisvesting een gunstig advies wat de opportuniteit betreft van het project Kwadestraat-Zuid in Meerbeke/Ninove en werd daarin ook gevolgd door de voltallige vergadering.

- 3.2. De bezorgdheid van de vergadering wat de vrijwaring betreft van open ruimte blijkt in dit dossier uit het volgende :

- de voorrang voor een kleinschalig en inbreidingsgericht project ;
- het gelasten van een bijkomend terreinonderzoek naar de opportuniteit van een verdere (toekomstige) invulling van de woonuitbreidingszone ; uit het verslag van dit onderzoek ter plaatse (1 februari 1993), uitgevoerd door de ILVA (initiatiefnemer), blijkt een verdere verkaveling momenteel niet aangewezen :
 - de percelen links zijn gelegen over de beek (grote overbruggingskosten) ; hiervan liggen de percelen 319L4 en 326K verdiept en zijn momenteel beplant met nog jonge populieren (6 jaar oud) ; de overige percelen worden volledig benut als achtertuin ;
 - ook de percelen bovenaan hebben een bestemming als sier- of groentetuin, boomgaard en schapenweide ;
- in het nieuwe project wordt ongeveer 1.000 m² groenzone voorzien onder meer voor de aanleg van een speelplein en laanbeplanting.

Ten slotte wil ik het lid ook melden, dat in het kader van artikel 80 van de huisvestingscode er een overaanbod aan aanvragen voor betoelaging van infrastructuurwerken is.

Aangezien ik de voorkeur geef aan projecten die in woongebieden gelegen zijn, kan ik meedelen dat de uitvoering van de wegenwerken in deze verkaveling niet tot mijn prioriteiten behoort. Het staat de intercommunale weliswaar vrij de wegenwerken in deze verkaveling met eigen middelen uit te voeren.

**Vraag nr. 141
van 1 maart 1994
van de heer L. BARBE**

Rumst — Vergunning aan NV Belgian Concrete Company

Op 29 april 1993 verleende de bestendige deputatie van Antwerpen een milieuvergunning aan de NV Belgian Concrete Company in Rumst voor een steenbreekinstallatie. Deze activiteit zou heel wat vrachtverkeer door de nabijgelegen woonzone veroorzaken, naast stof- en lawaaihinder. Zowel bedrijf als omwonenden gingen in beroep.

Op 3 december 1993 deed de minister bij ministerieel besluit over deze beroepen uitspraak. De vergunning werd geweigerd. In zijn besluit wijst de minister er onder andere op :

- dat er geen bufferzone kan voorzien worden “aangezien het betrokken perceel niet in de aanvraag begrepen is en de verplichting daarvoor bijgevolg niet in de vergunning kan opgenomen worden” ;
- “dat een dergelijke inrichting, gelet op de waarde en de omvang ervan en zonder de voorziening van een bufferzone, onverenigbaar is met het aanpalend woongebied”.

Na deze beslissing is het betrokken bedrijf gaan onderhandelen met de minister en dit met resultaat. Want tot ieders verrassing trof de minister op 7 februari 1994 een ministerieel besluit waarbij het ministerieel besluit van 3 december 1993 werd ingetrokken en er toch een vergunning verleend werd. Nieuw in de vergunning is dat er een groenscherm aangelegd moet worden op een perceel dat niet in de aanvraag begrepen is, maar wel eigendom is van de aanvrager. Dit wordt beschouwd als zijnde een voldoende voorwaarde om tegemoet te komen aan de bezwaren. Met andere woorden, de minister heeft een vergunning verleend waarbij hij de milieuhinder beperkt door een belofte aan te nemen die slaat op een perceel dat niet in de aanvraag begrepen is. Juridisch kan dit uiteraard niet. Bovendien is dit ministerieel besluit genomen na de wettelijk voorziene termijn van vijf maanden !

Er kon dus geen wettig besluit meer genomen worden inzake de beroepen. Het ministerieel besluit van 7 februari 1994 mist dus elke rechtsgrond.

Uit politiek oogpunt lijkt deze gang van zaken me bovendien zeer bedenkelijk. Er wordt eerst — terecht — een vergunning geweigerd. Maar als de aanvrager belooft op een nabijgelegen terrein, waarvan in de aanvraag geen sprake was, belooft een bufferzone te realiseren, wordt de vorige vergunning plotseling ingetrokken en wordt er toch een vergunning verleend. De omwonenden die in beroep gingen werden ondanks een schriftelijke aanvraag niet door de minister gehoord.

1. In welke mate is het wettelijk dat een vergunningverlenende overheid in een vergunning een bepaling opneemt die slaat op een perceel dat niet is begrepen in de vergunningsaanvraag ?
2. Is de minister het met mij eens dat het ministerieel besluit van 7 februari 1994, aangezien het genomen is na de wettelijke beroepstermijn, elke rechtsgrond mist en dus onwettelijk is ?
3. Heeft de minister inderdaad over dit dossier opnieuw onderhandeld met de aanvrager tussen 3 december 1993 en 7 februari 1994 ?

Antwoord

1. Het aanleggen van een groenschema werd opgenomen als bijzondere milieuvoorwaarde in het vergunningsbesluit van 29 april 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen. Dit besluit werd bevestigd bij ministerieel besluit van 7 februari 1994. In dit ministerieel besluit werd over het aanleggen van een groenscherm op het bedoelde perceel o.m. het volgende gezegd :

“Overwegende dat bij voormeld ministerieel besluit de gevraagde vergunning werd geweigerd wegens de onmogelijkheid een bufferzone te voorzien op het hiervoor in aanmerking komende perceel aangezien dit perceel niet in de aanvraag begrepen is. ;

Overwegende dat op voormeld perceel de NV Van Cauwenbergh een vergunde inrichting uitbaat, dat de NV Van Cauwenbergh en de NV Belgian Concrete Company zusterbedrijven zijn ;

Overwegende dat aan de NV Van Cauwenbergh op 6 april 1992 een bouwvergunning werd verleend waarbij de aanleg van een groenscherm werd opgelegd ;

Overwegende dat de raad van bestuur van de NV Van Cauwenbergh op 21 januari 1994 besliste een groenscherm van 3 meter breed en \pm 4 meter hoog aan te leggen op haar terrein aan de grens met de woningen van het zgn. **kijkdorp** ; dat de NV Van Cauwenbergh zich ertoe verbindt dit groenscherm in stand te houden zolang de breekinstallatie van de NV BCC wordt geëxploiteerd ; dat de NV Van Cauwenbergh zich er eveneens toe verbindt de instandhouding van dit groenscherm bij een eventuele overdracht van haar terrein op te leggen aan de nieuwe eigenaar ;

Overwegende dat bij plaatsbezoek van 25 januari 1994 door de burgemeester van de gemeente Rumst vastgesteld werd dat dit groenscherm werd gerealiseerd ;”.

Bij het nemen van het ministerieel besluit op 7 februari 1994 was het dus een feit dat het groenscherm op bedoeld perceel gerealiseerd was.

2. Het ministerieel besluit van 7 februari 1994 is in de eerste plaats een intrekkingbesluit van de eerder genomen beslissing, houdende uitspraak over de ingediende beroepen tegen het vergunningsbesluit van de bestendige deputatie. Dit wordt trouwens duidelijk bepaald in artikel 1 van het laatste ministerieel besluit. Dit besluit vermeldt in het overwegend gedeelte overigens ook de reden van de intrekking van de eerder genomen beslissing. Het behoort tot de bevoegdheid van de minister om een besluit, dat eerder door hem werd genomen, in te trekken.
3. Over het dossier werd niet onderhandeld met de aanvrager. Wel heeft de aanvrager nieuwe elementen aangebracht die aanleiding gaven tot een heroverweging van mijn aanvankelijke beslissing. Deze heroverweging heb ik in alle objectiviteit gedaan op basis van de verschillende elementen in het dossier zonder de exploitant hierbij te betrekken.

Vraag nr. 142
van 1 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bemesting — Nutriënten in waterlopen

De huidige landbouw veroorzaakt de afstroming van nutriënten in waterlopen. Dit kan o.m. worden beperkt door bemesting te verbieden binnen een bepaalde afstand van de waterloop.

Bestaan er zo'n verbodsbepalingen ?

Worden ze uitgewerkt ? Of waarom niet ?

Antwoord

Met betrekking tot zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de Vlaamse regering, binnen het kader van de huidige wetgeving, de bevoegdheid heeft om bemesting

te verbieden binnen een bepaalde afstand van waterlopen. Zo voorziet het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, in artikel 18, 3 in die mogelijkheid evenals de Europese Nitraatrichtlijn (91/676). Blijft de vraag in hoeverre een dergelijk verbod invloed heeft op de nutriëntenvrucht van onze rivieren.

Dat nutriënten via oppervlakkige afstroming (afspoeling) in waterlopen terecht komen heeft voornamelijk te maken met het afstromen van water na overvloedige neerslag. Deze waterafstroming ontstaat wanneer de neerslag de infiltratiecapaciteit van de bodem overschrijdt en onder invloed van de eventuele helling van het terrein aan de oppervlakte gaat afstromen ; de afstroming is groter bij toenemende helling en regenintensiteit, afnemende infiltratiecapaciteit (zwaardere bodem, gebrekkige bodemstructuur) en bij afwezigheid van een gewas of een strooisellaag. In dat afstromende water kunnen zowel opgeloste nutriënten voorkomen, als nutriënten gebonden aan bodempartikels. Het afgestroomde water zal dus niet alleen nutriënten bevatten afkomstig van randen naast de waterloop, maar ook, in belangrijke mate, nutriënten afkomstig van de ganse oppervlakte van waar het water afstroomt.

Gelet op deze vaststellingen is het duidelijk dat de beperking van de bemesting langsheen een waterloop het afstromen van nutriënten niet zal opheffen, doch slechts in een geringe mate zal beperken. De verplichting tot het snel onderwerken van mest in het kader van een emissiearme aanwending van dierlijke mest is een maatregel die op veel efficiëntere wijze kan bijdragen tot het bereiken van de beschouwde doelstelling en die daarenboven beter controleerbaar en minder omslachtig is. Daarom wordt in het mestactieplan veel eerder geopteerd voor een aanscherping van de onderwerkverplichting dan voor de definiering van een minimumafstand tot waterlopen, waarbinnen geen dierlijke mest opgebracht mag worden,

Vraag nr. 143
van 2 maart 1994
van de heer J. VANDE LANOTTE

Bescherming van de duinen — Home Georges Theunis

De bescherming van de duinen stond de laatste maanden stevig in de belangstelling. Behalve het duinendecreet werden reeds eerder concrete maatregelen van natuurbeheer geopperd. Deze ideeën lijken mij erg waardevol en daarom had ik graag meer duidelijkheid verkregen wat de uitvoering betreft, met name wat het gebied Home Georges Theunis betreft, dat kan beschouwd worden als een pilootproject voor wat meestal als verduining wordt omschreven. Enige tijd geleden heeft de minister bekend gemaakt dat het zijn bedoeling was het Home Georges Theunis af te breken. Graag had ik vernomen of er ter zake dit jaar kredieten voorzien zijn en of er een timing is opgezet. Wanneer zouden de werken gegund kunnen worden en is er enig idee van de duur der werken.

Tweede luik van dit terrein betreft het statuut van de gronden. Reeds eerder werd de vraag gesteld over de mogelijkheid om dit domein als staatsnatuureservaat te erkennen. Naar verluidt verhinderde het feit dat dit

domein geen eigendom van het departement Leefmilieu was, dat de procedure ingezet zou worden. Omdat het eigendomsstatuut ondertussen geregeld is had ik graag vernomen of de procedure voor het erkennen als natuurreservaat reeds werd opgestart en of ook hier een timing bestaat.

Antwoord

Bij de verwerving van het domein Home G. Theunis ligt het in de bedoeling van het bestuur van Natuurbehoud en -ontwikkeling alle bouwwerken te verwijderen en het gebied om te vormen tot natuurreservaat overeenkomstig de bepalingen van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Opdracht is gegeven om de lastenboeken voor de afbraakwerken op te maken en de werken zo vlug mogelijk aan te vatten. De aanvang der slopingswerken wordt verwacht tijdens de maand juni en de duur der werken wordt gerekend op 100 werkdagen.

Voor de erkenning als natuurreservaat, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het natuurbehoud, worden de wetenschappelijke gegevens over het domein verzameld door de bevoegde diensten en Instituut voor Natuurbehoud ten einde een gefundeerde *synthesenota* op te stellen. Deze moet dienen voor het inwinnen van de nodige adviezen bij SERV, bestendige deputatie, gemeente, Hoge Raad voor Natuurbehoud.

Het is duidelijk dat de vaststellingen op het terrein beïnvloed zullen worden door de afbraakwerken. Eens deze werken beëindigd zal de procedure tot erkenning definitief worden opgestart.

Vraag nr. 144 van 2 maart 1994 van de heer F. VERMEIREN

Saneringspremie — Voorwaarden bij verhuring

Huiseigenaars die een woning verhuren en deze na sanering zelf zouden willen betrekken zien hun aanvraag afgewezen omdat aan de huurder geen vijf jaar woonzekerheid werd gegeven te rekenen vanaf het ministerieel besluit tot definitieve toekenning van de premie. Aan deze verplichting moet evenwel niet voldaan worden zo de huurder een verklaring aflegt dat hij vrijwillig de woning heeft verlaten.

Dergelijke bepaling verplicht de verhuurder tot het uitvoeren van soms zeer dure werken zonder dat hij de mogelijkheid heeft die uitgave ten dele te verhalen op de huurder die kan blijven beschikken over een ruimer comfort zonder dat zijn huur kan worden aangepast. Dit ingevolge de bestaande huurwetgeving.

1. Indien een eigenaar het inzicht heeft zijn door een huurder betrokken woning te saneren dient hij dan te wachten tot het einde van het huurcontract om zijn aanvraag in te dienen ?
2. Kan een eigenaar, in het bezit van een huurcontract dit document voorleggen als bewijs dat de huurder de woning moet verlaten en dan in aanmerking ko-

men voor een saneringspremie ? Of moet hij na het verstrijken van het huurcontract in geval van saneringswerken ook nog vijf jaar woonzekerheid bieden aan de huurder ?

Antwoord

Ingevolge de inwerkingtreding op 1 april 1993 van het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van de hypothecaire leningen, aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren kunnen eigenaars niet-bewoners (verhuurders) of huurders van een te renoveren woning in die reglementering geen aanspraak op dat voordeel meer maken.

In artikel 19, 4 van voornoemd besluit wordt gesteld dat de aanvraag moet vergezeld zijn van een verklaring van de eigenaar dat hij de hele woning in volle eigendom heeft of zal hebben of het volledige vruchtgebruik ervan heeft.

In het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992 houdende instelling van een *aanpassingspremie* en een *verbeteringspremie* voor woningen, inwerkingtreding op 1 april 1993, wordt daarentegen wel bepaald dat een dergelijke aanvraag kan worden ingediend door de particulier, die de door hem verbeterde of aangepaste woning bewoont op grond van een zakelijk recht of van een huurovereenkomst met betrekking tot een hoofdverblijfplaats waarvan de duur meer dan 3 jaar bedraagt.

In geval van verhuring in het kader van die laatste reglementering is de verhuurder dus niet verplicht deze werken uit te voeren vermits deze alleen door de bewoner mogen worden ondernomen.

Het is wel zo dat in het kader van vroegere *huisvestingspremie*-reglementering voor sanering van een woning, die intussen is opgeheven behalve voor de nog lopende dossiers, was voorzien dat de aanvrager optredend als eigenaar niet-bewoner zich er o.a. moest toe verbinden om de huurder een huurperiode te waarborgen van ten minste 5 jaar vanaf de datum van het ministerieel besluit van toekenning der premie. Bovendien moet de toegekende premie afgetrokken worden van de kosten van de saneringswerken, indien op grond van die kosten een huurverhoging of vergoeding van de huurder gevorderd wordt. Aangezien het besluit waarin de gezegde verbintenis voorkwam is opgeheven ben ik van oordeel dat de gestelde vragen niet meer actueel zijn teneer dat in de huidige vigerende reglementeringen alleen geldige aanvragen door bewoners kunnen worden ingediend.

Vraag nr. 145 van 3 maart 1994 van de heer L. BARBE

Milieu-inspectie — Interventies en dwangmaatregelen

Sinds het najaar 1992 voert de milieu-inspectie ook interventies uit buiten de diensturen ('s avonds, 's nachts en in het weekend). Uit cijfers van de milieu-inspectie blijkt dat er grote verschillen zijn tussen de buitendiensten inzake deze interventies :

- Antwerpen : 488
- Brabant : 553
- Limburg : 773
- Oost-Vlaanderen : 858
- West-Vlaanderen : 1.488

(cijfers voor het vierde kwartaal 1992 en het eerste semester van 1993).

Voorts verneem ik dat een milieu-inspecteur die dwangmaatregelen zou opleggen zonder dat hiervoor rechtsgrond is, persoonlijk kan aansprakelijk gesteld worden voor eventuele schade (sluiten onderneming, stilleggen machine). Gezien er bij het opleggen van dwangmaatregelen niet altijd 100 percent duidelijkheid bestaat over de vergunningssituatie, zouden leden van de milieu-inspectie dan ook bijzonder voorzichtig zijn met het opleggen van dwangmaatregelen.

1. Hoe verklaart de minister de grote verschillen tussen de verschillende buitendiensten in het aantal interventies buiten de diensturen ?
2. In welke mate kunnen leden van de milieu-inspectie persoonlijk aansprakelijk gesteld worden als ze onwettelijk optreden bij het nemen van dwangmaatregelen ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen van het lid kan ik het volgende meedelen :

1. Door een materiële vergissing werd voor West-Vlaanderen een verkeerd cijfer doorgegeven. Het aantal interventies buiten de diensturen was, voor de genoemde periode, 968 interventies i.p.v. 1.488. Thans kan ik u de cijfers voor het volledig jaar 1993 geven :
 - Hoofdinspectie : 217
 - Antwerpen : 808
 - Brabant : 681
 - Limburg : 968
 - Oost-Vlaanderen 1.126
 - West-Vlaanderen 1.239
2. Voor de persoonlijke aansprakelijkheid van de toezichthoudende ambtenaren van de Milieu-inspectie bestaat geen bijzondere wettelijke regeling. Dezelfde regels zijn van toepassing als deze voor elke ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Indien een ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de hem opgedragen taak vervult, handelt hij als orgaan van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest naargelang de materie, zodat de daden door hem gesteld, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, geacht worden te zijn uitgevoerd door de Vlaamse Gemeenschap (Gewest) die hiervoor in geval van een fout die schade toebrengt aan een derde aansprakelijk kan worden gesteld op basis van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

Het nieuwe Vlaamse Personeelsstatuut zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering op 24 november 1993 wijzigt deze regeling niet. Tot op heden wordt de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de ambtenaar t.a.v. derden nog steeds beheerst door de

artikelen 1382 t/m 1384 van het Burgerlijk Wetboek. Er is dan ook een wet nodig om een eventuele speciale aansprakelijkheidsregeling in afwijking van de gemeenrechtelijke tot stand te brengen.

Voor bepaalde categorieën ambtenaren is reeds bij wet een ontheffing van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid bij

Voor bepaalde categorieën ambtenaren is reeds bij wet een ontheffing van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid bij lichte fout geregeld : zo bijvoorbeeld de wet van 3 november 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen, zoals gewijzigd door de wet van 30 augustus 1988 (Belgisch Staatsblad van 5 januari 1968 en van 17 september 1988). Volgens deze wet zijn de loodsen enkel aansprakelijk bij opzettelijke en grove fout. In het laatste geval is hun aansprakelijkheid beperkt tot 500.000 frank.

In het kader van de in voorbereiding zijnde ontwerpen van decreet inzake de handhaving van het milieu-recht zal de opportuniteit van een gelijkaardige regeling voor de milieu-inspecteurs worden onderzocht.

Vraag nr. 146 van 9 maart 1994 van mevrouw M. VOGELS

Lood- en cadmiumvervuiling in Hoboken — Stand van zaken

Meer dan 20 jaar nu is het duidelijk dat Hoboken een probleemgebied is als het gaat om vervuiling door lood en cadmium. Te hoge concentraties in de lucht en op de bodem maar ook te hoge loodconcentraties in het bloed vooral bij kinderen.

Meer dan 20 jaar ook is duidelijk dat de oorzaak van dit probleem dient te worden gezocht bij de metallurgie Hoboken. In 1973 reeds kwam de ernstige loodvergiftiging tot uiting naar aanleiding van enkele gevallen van veesterfte. Sedertdien vindt men op geregelde tijdstippen berichten terug van de situatie in Hoboken en dit meestal naar aanleiding van ongunstige rapporten.

Zo meldde nog het rapport Hoboken groeiseizoen 1989 dat, terwijl er een stabilisering werd gemeten van de neerslag sinds 1989, opnieuw een stijging van concentraties lood en cadmium waargenomen werd.

De provinciale gezondheidsinspectie stelde in haar rapport van 1991 zelfs voor om 300 woningen te ontruimen vermits na volgehouden onderzoek bij kinderen blijkt dat zij permanent te hoge concentraties in het bloed hebben.

Toenmalig minister van volksgezondheid, de heer Weckx noemde in antwoord op een interpellatie op 20 maart 1991 deze ontruiming voorbarig en wees op de nog lopende werkzaamheden van de technische werkgroep die nieuwe suggesties zou formuleren.

De toenmalige minister van Leefmilieu, de heer Kelchtermans van zijn kant verwees eveneens naar de technische werkgroep ad hoc die sedert 1978 deze problematiek coördineert maar sinds 1987 niet meer verga-

derde. Deze werkgroep is volgens de minister van Leefmilieu de eerste die moet uitmaken of de verbetering voldoende is om een verdere uitbating van het bedrijf toe te laten. De werkgroep zelf formuleerde trouwens een aantal getimede en specifieke omschreven suggesties met betrekking tot de exploitatie.

Voor een deel van het bedrijf loopt de exploitatievergunning tot 21 november 1994. Het is dan ook goed, vooraleer een nieuwe vergunning af te leveren, een stand van zaken op te maken.

1. Welke concentraties lood en cadmium vond men terug in de gewassen van het groeiseizoen 1990, 1991, 1992 en 1993 ?
2. Werden nog recente noteringen verricht naar de aanwezigheid van lood en cadmium in de lucht ?
3. In hoeverre werden de suggesties van de technische werkgroep voor een verdere milieusanering reeds gerealiseerd door het bedrijf ?
4. Werd door de technische werkgroep reeds een evaluatie opgemaakt in functie van de hernieuwing van de exploitatievergunning die verloopt in november 1994 ? Zo ja, wat waren de conclusies ? Zo neen, zal de minister deze evaluatie vragen ?

Antwoord

3. In 1990, 1991, 1992 en 1993 werd op vier proefvelden, gelegen rond de betrokken industriële vestiging in Hoboken biologisch onderzoek verricht. Deze proefvelden zijn gelegen in de Curiestraat, aan het Meunierplein, in de Spaaklaan en in de wijk Polderstad.

Het onderzoek wordt doorgevoerd door het gebruik van grasculturen in containers zodat er geen invloed optreedt van de vervuiling van de bodem "in situ".

Er worden twee systemen gebruikt : een systeem met blijvende culturen : het gras wordt in containers uitgezaaid en wordt vanaf eind april tot begin november op de verschillende proefvelden geplaatst ; en een systeem met wisselculturen : de culturen worden om de 14 dagen weggenomen en vervangen door een nieuwe.

De gemiddelde gehalten aan cadmium (Cd) en lood (Pb) zijn hierna weergegeven per groeiseizoen voor de jaren 1990, 1991 en 1992. De gegevens voor het groeiseizoen 1993 zijn pas eind april 1994 beschikbaar.

Gemiddelde gehalten aan Cd en Pb in de blijvende culturen op de proefvelden in Hoboken :

	Jaar	Gemiddeld gehalte (mg/kg D.S.)	
		Cd	Pb
Curiestraat	1990	6.3	384
	1991	8.0	356
	1992	4.5	550
Meunierplein	1990	7.9	367
	1991	5.2	262
	1992	3.3	343
Spaaklaan	1990	1.7	77
	1991	1.7	73
	1992	0.2	80
Polderstad	1990	0.89	17
	1991	0.69	11
	1992	1.06	16

Gemiddelde gehalten aan Cd en Pb in wisselculturen op de proefvelden in Hoboken :

	Jaar	Gemiddeld gehalte (mg/kg D.S.)	
		Cd	Pb
Curiestraat	1990	6.1	366
	1991	3.3	247
	1992	2.3	280
Meunierplein	1990	6.1	304
	1991	2.6	190
	1992	1.8	162
Spaaklaan	1990	2.0	74
	1991	1.8	92
	1992	0.9	53

2. Wat de aanwezigheid van lood en cadmium in de lucht betreft dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen de aanwezigheid in zwevend stof en in neervallend stof.

Wat de resultaten van het zwevend stof betreft werden in 1992 de hoogste gemiddelde Pb-concentraties gemeten in de Curiestraat (HOB 16). In tegenstelling tot de dalende trend waargenomen in 1991, vertoonde het glijdend jaargemiddelde aan Pb in dit station in de loop van 1992 een stijgend verloop.

Dit gemiddelde evolueerde van 1,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ op 01/01/1992 tot 1,8 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ op 01/01/1993. Gelijklopend steeg ook het glijdend jaargemiddelde op het referentiestation HOB 01 boven 1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ en bedroeg het glijdend jaargemiddelde er op 01/01/1993 : 1,13 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

De Cd-concentraties gemeten in Hoboken zijn sedert 1989 vergelijkbaar. De jaargemiddelden variëren er van 0,01 tot 0,06 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

De wettelijke norm van 2,0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ als maximale jaargemiddelde Pb-concentratie in zwevend stof, opgelegd voor het referentiestation werd gerespecteerd in de hier beschouwde periode. Het glijdend gemiddelde evolueerde van 0,84 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in januari 1992 tot 1,13 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in januari 1993.

Voor Cd wordt in de laatste jaren de TA-Luft referentiewaarde van 0,04 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, die eveneens in de VLAREM gehanteerd wordt, overschreden in de stations HOB 14 en HOB 16. De concentraties op de overige stations zijn lager.

Uit metingen van het bedrijf in de loop van 1993 blijkt dat voor Pb terug een daling van de concentratie waargenomen wordt. Voor Cd intengedeel, stijgen de concentraties verder tot half 1993 waarna opnieuw een lichte daling optreedt.

De jaargemiddelde concentraties van Cd en Pb van het neervallend stof wordt hierna weergegeven.

De periode 1992 (kolom 3) loopt van 01/01/1992 tot 31/12/1992. De meest recente gegevens (kolom 4) hebben betrekking op de periode 08/11/1993 tot 07/02/1994.

Station		1992		1993-1994	
mg/m ² /dag	Adres	Cd	Pb	Cd	Pb
HO-I 3	Ertsenpark - Hoboken	0,101	5,65	*	*
HO-1 13	C. Meunierplein (dak school) - Hoboken	0,059	3,43	0,059	4,07
HO-1 14	Greinerstraat - Hoboken	0,121	6,62	0,272	11,32
HO-1 15	Curiestraat 32 - Hoboken	0,191	13,20	0,258	13,41
HO-1 16	Curiestraat 20 - Hoboken	0,135	11,50	0,194	15,55
HO-1 18	Bos M.H.O. - Hoboken	0,074	3,50	0,058	3,69
HO-1 20	P.H. Spaaklaan - Hoboken	0,022	1,08	*	*
HO-1 21	Sadoingstraat - Hoboken	0,073	5,58	0,166	6,19
HO-1 22	idem	0,078	4,80	0,141	4,67
HO-1 23	Van Craynellaan - Hoboken	0,021	0,58	0,040	1,41
HO-1 26	De Costerstraat - Hoboken	0,033	2,06	0,039	2,24
HO-1 29	Scheepswerf Stephenson - Hoboken	0,074	4,68	0,216	5,92
HO-1 31	Heilige Putstraat - Hoboken	0,044	2,48	0,050	3,15
HO-1 34	Moretusstraat - Hoboken	0,032	1,74	0,032	1,94
HO-1 57	Curiestraat - Hoboken	0,099	7,78	0,045	4,89
HO-1 74	Kielpark - Antwerpen	0,005	0,15	0,017	0,83
HO-1 76	Schansstraat - Hoboken	0,075	2,77	0,049	2,36

Uit de gemeten concentraties van de neerslagkruiken gelegen in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf, blijkt dat er voor Cd een lichte verhoging optreedt in 1993-1994 t.o.v. 1992. In 1992 werd voor de neerslagkruiken in de onmiddellijke omgeving een verlaging waargenomen ten opzichte van de vorige jaren, terwijl in de neerslagkruiken die verder afgelegen zijn van het bedrijf er meestal een lichte verhoging opgetreden was.

Voor Pb worden in 1992 op bijna alle meetplaatsen buiten de vestiging hogere concentraties gemeten dan in 1991. Deze stijging zet zich in de periode 1993-1994 in de meeste stations verder.

3. Volgende saneringsmaatregelen zijn door het bedrijf gerealiseerd :

Binnen de vestiging :

1. Periode 1973-1983 :

- in eerste fase : uitbouw van allerlei besproeiingssystemen
- in tweede fase : installatie en ingebruikname van bijkomende zakkenfilters en wassers voor het reinigen van proces- en hygiënegassen
- in derde fase (vanaf 1987) : het in gebruik nemen van nieuwe installaties waardoor eigen vliegstoffen na pneumatisch transport en verwerking in gesloten reactoren worden omgevormd tot filterkoeken die stofvrij opnieuw kunnen ingezet worden in het productieproces
- het voorzien van alle smeltketels van de loodraffinage van deksels en ventilatie. De afgeventileerde gassen worden sinds 1980 gezuiverd door middel van een Ascowasser
- vernieuwing en aanpassing van de ladingsvoorbereiding van de grondstoffen en recyclingproducten bestemd voor de agglomeratie
- nieuwe methode van slakkengieten, rechtstreeks uit de convertoren (installaties uitgerust met een zakkenfilter)
- einde 1980 werd de geïnstalleerde waterzuivering operationeel
- opstarten van het project "Elektrische Ovens" met als doel het verwarmen van de klassieke hoogovenslakken en het milieuvriendelijk antwoord verwerken van het steeds complexer wordende grondstoffenaanbod.

2. Vanaf 1993 tot heden :

- verdere uitbouw van het voertuigenpark dienstig voor het kuisen van de wegen en de uitbreiding van de besproeiing (1983)
- het zuiveren van de arme gassen converteren met een zakkenfilter (1984) — installatie van een zakkenfilter in de afdeling Edele Metalen (1984)
- de installatie van twee zakkenfilters aan de bemonstering (1985)
- het vervangen van de Baumco-gaswasser aan de agglomeratie door een Lurgigaswasser (1987)
- de installatie van een zakkenfilter aan de SEO-afdeling (1988)

- invoeren van een pilootinstallatie voor de volledige vernieuwing van het gaszuiveringssysteem van de procesgassen van de hoogoven (1989)
- de in gebruik name van een nieuwe zwavelzuurfabriek ter vervanging van de Peterseninstallatie (1990) — automatische besproeiing van het wegennet van het NOgedeelte (omgeving Curiestraat) (1991)
- verharding en automatische besproeiing van het loodstockageplein (1992) — afbouwen van de stocks concentraten ertsenpark (1991-1992)
- optimalisatie intern transport (1991)
- beplanting bufferzone (1991)
- plaatsing zakkenfilters op antimonaatdroger (1991) — afzuiging en wassen hygiënisch lucht antimonaat-persfilter in loodraffinaderij (1991)
- uitbreiden interne bufferzone ertsenpark Bovenfabriek tot 100 m (1992)
- minimaal houden van de stocks grondstoffen op het ertsenpark Bovenfabriek.

Buiten de vestiging :

- wekelijks nat reinigen van de straten Moretusburg met speciale zuig-keerwagen (1992)
- verwijderen rubberen matten speelplaatsen scholen en islamitisch centrum (1992)
- sanering en herinrichting C. Meunierplein (1993)
- periodisch reinigen van stoepen, straten en speelplaatsen scholen en islamitisch centrum (proeven in uitvoering).

- 4 De toestand van de milieuverontreiniging in de omgeving van het bedrijf wordt regelmatig geëvalueerd door de daartoe ingestelde werkgroepen (coördinerende werkgroep, technische en medische werkgroep).

Op de laatste vergadering van 20 september 1993 van de coördinerende werkgroep en op de vergadering van 27 oktober 1993 van de coördinerende werkgroep samen met de provinciale milieuvergunningscommissie van de provincie Antwerpen, werd het gemachtigingsdossier in 't licht van de evaluatie van de toestand besproken. Hierbij werd het veiligheidsrapport en het milieu-effectrapport grondig toegelicht. Op basis van deze evaluatie werden volgende aanbevelingen en mogelijke bijkomende maatregelen, wat de beperking van de emissie van zware metalen in het neervallend stof betreft, voorgesteld :

Actie 1 : aanpak emissies ertsenpark

- verplaatsing van het ertsenpark tot op minstens 300 m van de noordelijke terreingrens

- aanbrengen van een scherm ten noorden en ten oosten van het ertsenpark
- besproeiing van de ertsen van bovenuit
- het scherm vochtig houden door besproeiing
- beperking van de vulhoogte bij overslag
- plaatsen van een wasinstallatie voorzien van een afdruipline voor de voertuigen die het ertsenpark verlaten
- de vervanging van het systeem van het smalspoor (kleine eenheden die bij ledigen stofvorming veroorzaken) door vrachtwagens.

Actie 2 : aanpak emissies vianova

- afbouw van de stocks van de uitloogbare en/of dispersieve producten op de Vianova
- installatie van een sproeisysteem.

Actie 3 : algemene vermindering uitval zware metalen

- het inrichten van een bufferzone met schermen waar thans het ertsenpark gelegen is ; hierbij kunnen stroken aangelegd worden van afwisselend struikgewas en bomen en bodembedekking zodanig dat het stof erin wordt weerhouden (na vervanging bovenste 30 cm teelaarde)
- het reinigen van de vloeren van de gebouwen waar het meeste metaalrijke stof voorkomt (agglomeratie).

Deze aanbevelingen werden in het milieuvergunningsbesluit tot gemachtiging van de bovenfabriek van 10 maart 1994 van de bestendige deputatie van Antwerpen opgenomen.

Ik zal, indien ik in eventueel beroep door het dossier wordt gevat, rekening houden met alle elementen in het dossier. De verslagen van de werkgroepen en de evaluaties van de saneringsmaatregelen zullen daarbij een rol spelen.

Vraag nr. 147
van 9 maart 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Huisvestingscode — Toepassingsgebied van artikel 94, c

Artikel 94 c) van de Huisvestingscode voorziet in mogelijkheden van toelagen vanwege de Vlaamse Executieve aan onder andere bouwmaatschappijen tot nut van het algemeen wanneer deze overgaan tot sanering, verbetering of aanpassing van één of meer hen toebehorende ongezonde of functioneel onaangepaste woningen .

Op 30 juli 1993 besliste de minister dat de formule van erfpacht in aanmerking komt voor artikel 80 van de Huisvestingscode, indien deze erfpacht wordt afgesloten voor minstens 27 jaar en ook minstens voor de duur van de financieringsperiode.

Kan de minister mij meedelen of de formule van erfpacht, onder dezelfde voorwaarden ook in aanmerking komt voor artikel 94 c) van de Huisvestingscode ?

Antwoord

In artikel 80 van de huisvestingscode is geen enkele bepaling opgenomen m.b.t. het eigendomsstatuut van de gronden waarop het sociaal woningbouw wordt gerealiseerd.

Enkel in artikel 80, paragraaf 3, wordt bepaald dat de infrastructuurwerken en de gemeenschapsvoorzieningen, alsmede de grond waarop ze worden uitgevoerd, kosteloos worden ingelijfd in het openbaar domein.

Op deze manier is het mogelijk dat in welbepaalde gevallen een erfpacht- of opstalrecht op de gronden kan volstaan om van de subsidiëring te kunnen genieten via artikel 80 van de huisvestingscode. De minimumduur van de erfpachtovereenkomst is wettelijk bepaald op 27 jaar. In het geval huurwoningen worden gebouwd via het VHM-programma, bedraagt de financieringsperiode 66 jaar, zodat met inbegrip van de termijn nodig voor het bouwen van de woningen een erfpachtovereenkomst van minstens 70 jaar wordt afgesloten.

In artikel 94 van de huisvestingscode is in de punten a) en b) telkens bepaald dat het moet gaan over de aankoop van woningen of gebouwen. Artikel 94, c) daarentegen, bepaalt enkel dat de ongezonde of functioneel onaangepaste woningen aan de initiatiefnemer moeten toebehoren en dus niet "in eigendom" moeten toebehoren aan de initiatiefnemer. Derhalve kan gesteld worden dat een zakelijk recht met voldoende waarborgen, zoals erfpacht, eveneens kan toegestaan worden in toepassing van artikel 94, c) van de huisvestingscode.

Aangezien in de reglementering hieromtrent geen bepalingen opgenomen zijn, spreekt het voor zich dat de minister bevoegd voor huisvesting zich daaromtrent het appreciatierecht voorbehoudt. Algemeen kan gesteld worden dat de duurtijd van de erfpachtovereenkomst in functie moet genomen worden van de investering die door het Gewest wordt gedragen. Hieruit volgt dat voor wat aanvragen voor grote sanerings- of verbeteringswerken betreft, van de huisvestingscode een erfpachtovereenkomst van 70 jaar afgesloten dient te worden.

Vraag nr. 148
van 9 maart 1994
van de heer L. BARBE

Dochterrichtlijnen zwarte lijst-stoffen — Uitvoering van de Europese richtlijnen

In uitvoering van de Europese richtlijn 76/464 van 4 mei 1976 werden voor verschillende zwarte lijst-stoffen "dochterrichtlijnen" vastgesteld

- richtlijn 84/156 (kwik) ;
- richtlijn 86/280 (tetrachloorkoolstof, DDT en pentachloorfenol) ;

- richtlijn 88/347 (aldrin, dieldrin, endrin, isodrin, hexachloorbenzeen, hexachloorbutadien en chloroform) ;

- richtlijn 90/415 (1,2 dichloorethaan, trichloorethyleen, perchloorethyleen, trichloorbenzeen) .

Het Vlaamse Gewest heeft deze richtlijnen reeds omgezet in interne wetgeving. In mijn schriftelijke vraag van 6 januari 1994 vroeg ik de minister waarom de volgens deze richtlijnen noodzakelijke reductieprogramma's nog niet zijn opgesteld. De minister antwoordde dat volgens de bepalingen in deze richtlijnen er geen reductieprogramma's noodzakelijk zijn.

In deze richtlijnen is inderdaad geen sprake van reductieprogramma's. Maar artikel 4.1 van richtlijn 84/156 luidt als volgt : "De lidstaten stellen specifieke programma's op voor lozingen van kwik uit velerlei bronnen die geen industriële bedrijven zijn en waarop de in artikel 3 bedoelde emissienormen in de praktijk niet kunnen worden toegepast." (dit slaat bijvoorbeeld op tandartspraktijken). In de andere 3 richtlijnen is er een gelijkaardig artikel. Er moeten in het kader van deze richtlijnen dus specifieke programma's voor diffuse lozingen worden opgesteld. De uitvoeringsdatum is hiervoor al verstreken.

Kan de minister mij meedelen wat de stand van zaken is aangaande de specifieke programma's voor de 15 stoffen ?

Antwoord

Zoals reeds gesteld in mijn antwoord van 2 februari jl. worden door de federale overheid in samenspraak met de gewesten programma's opgesteld voor de reductie van de lozing van toxische, persistente en bio-accumuleerbare stoffen. Deze programma's worden o.m. opgesteld in opvolging van de internationale afspraken gemaakt in het kader van de Derde Noordzeeconferentie en het Verdrag van Parijs en zijn gelijklopend met de reductieprogramma's bedoeld in art. 7 van de richtlijn EEG/76/464 en artikel 4.1 van richtlijn EEG/84/156.

Ter voorbereiding van deze reductieprogramma's worden voor de onderzochte stoffen dossiers samengesteld. Hierin worden alle relevante emissies (zowel van puntbronnen als diffuse bronnen) per broncategorie gekwantificeerd voor de emissie in het water, de atmosfeer en de flux naar de afvalstoffen en dit voor de periode 1985 tot heden en een prognose naar 1995 toe. Deze stofdossiers dienen als basis voor de bepaling van het beleid inzake de reductie van deze stoffen.

Thans zijn voor de in de EU-dochterrichtlijnen opgenomen zwarte lijst-stoffen dossiers gemaakt aangaande :

- kwik ;
- cadmium ;
- pentachloorfenol ;
- 1,2 dichloorethaan ;
- trichloorethyleen ;
- perchloorethyleen (tetrachloorethyleen) ;
- trichloorbenzeen ;
- hexachloorcyclohexaan (HCH of lindaan).

Voor de volgende stoffen zijn de emissies niet relevant gezien in België noch productie, noch gebruik van deze stoffen plaats vindt :

- aldrin :
- dieldrin :
- endrin :
- isodrin :
- DDT.

Voor een aantal stoffen is thans de opmaak van een stofdossier in voorbereiding. Op de Interministeriële Conferentie Leefmilieu (ICL) van 29 maart jl. werd afgesproken dat Vlaanderen zal instaan voor de opmaak van het stofdossier tetrachloorkoolstof. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zal de opmaak van de dossiers hexachloorbenzeen en hexachloorbutadien op zich nemen.

Met betrekking tot de stand van zaken aangaande de specifieke programma's zal voor kwik de atmosferische emissie tussen 1985 en 1995, afhankelijk van de gehanteerde cijfers met 20 tot 60 percent gedaald zijn. Momenteel worden acties ondernomen om de kwantificering van de atmosferische inbreng afkomstig van de staalindustrie en de verbranding van fossiele brandstoffen te verbeteren. Daarnaast wordt momenteel door het Vlaams Gewest onderhandeld met de staalsector ten einde bepaalde reducties d.m.v. een convenant vast te leggen.

Voor de aquatische emissie van kwik blijkt ca. 85 percent afkomstig te zijn van de tandartspraktijken. Bij de aanpassing van het VLAREM, zullen dan ook specifieke saneringen bij de tandartspraktijken overwogen worden.

Voor de stoffen cadmium respectievelijk, pentachloorfenol, tetrachloorethyleen, trichloorbenzeen, 1,2-dichloorethaan en lindaan zullen de emissie tussen 1985 en 1995 met 70 respectievelijk 50 percent gedaald zijn.

Voor de emissies van trichloorethyleen zijn enkel deze in de atmosfeer significant. Volgens de huidige raming zal deze emissie tussen 1985 en 1995 met ± 20 percent dalen. Ten einde deze emissies verder te reduceren wordt onderzoek gedaan naar de BAT evenals naar de te nemen beleidsmaatregelen om de dalende tendens van het gebruik van trichloorethyleen verder te verzekeren.

Vraag nr. 149
van 9 maart 1994
van de heer L. BARBE

Molenbeek in Sint-Lievens-Houtem — Vervuiling voor het bedrijf INEX

Uit het jaarverslag van de Vlaamse Milieumaatschappij over de kwaliteit van onze waterlopen blijkt dat de Molenbeek in Sint-Lievens-Houtem afwaarts het bedrijf Inex (Meulestraat 19) zwaar vervuild is. Uit de emissie meetnetverslagen van de VMM 1991 en 1992 blijkt dat het bedrijf Inex inderdaad belangrijke hoeveelheden organische stoffen alsook zware metalen loost. Ik wil er ook op wijzen dat het zuiveringsstation van het zuivelbedrijf Inex ook het afvalwater van het slachthuis Fonck-Dehennin zou moeten zuiveren.

1. Heeft het bedrijf Inex de laatste jaren inzake het lozen van afvalwater de voorwaarden in zijn lozings- of milieuvergunning overtreden ?

2. Wanneer werd hierbij eventueel procesverbaal opgemaakt ?
3. Beschikt het bedrijf over een continue debietsmeting en een debietsproportioneel monsternametoestel ?
4. Welke maatregelen zijn er genomen opdat het bedrijf zijn vergunning zou respecteren ?

Antwoord

1. Het bedrijf heeft inbreuken gepleegd op de voorwaarden van de lozingsvergunning.
2. Er werden processen-verbaal opgemaakt op volgende data :

20 februari 1993 (ref. BMI/OV/PV/93/764/AG)

29 april 1993 (ref. BMI/OV/PV/93/836/WVV)

5 mei 1993 (ref. BMI/OV/PV/93/838/WVV)

27 mei 1993 (ref. BMI/OV/PV/93/857/WVV)

16 februari 1994 (ref. BMI/OV/PV/94/1059/WW)

Deze pro-justitia's werden overgemaakt aan de Procureur des Konings te Dendermonde, bij wie de strafrechtelijke vervolging berust.

3. Het bedrijf beschikt over een continue debietsmeting en een debietsproportioneel monsternametoestel.
4. Na hiertoe door het bestuur Milieu-inspectie te zijn aangemaand, heeft het bedrijf contact genomen met een gespecialiseerde firma inzake waterzuivering. Dit resulteerde reeds in een aanzienlijke verbetering van de kwaliteit van het effluent. Verwacht wordt dat het bedrijf op zeer korte termijn aan de normen zal voldoen. Uiteraard zullen controles dit moeten uitwijzen. Indien er evenwel nog inbreuken worden vastgesteld, zullen deze aan de procureur des konings worden gemeld.

Vraag nr. 150
van 10 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Vogelopvangcentrum Westkust in Nieuwpoort — Problemen

Naast het natuurreservaat De IJzermonding in Nieuwpoort bevindt zich in een gebouw van het Vlaamse Gewest een vogelopvangcentrum dat juridisch moeilijk als vogelasiel kan worden gedefinieerd, maar het in de praktijk nochtans is. Van 1980 tot eind 1982 beschikte het opvangcentrum over een geldige vergunning van Waters en Bossen. De Nieuwpoortse politierechtbank sprak de opzichter van het natuurreservaat op 6 november 1990 vrij in een geschil tussen de opzichter en Waters en Bossen nopens het houden van vogels. Daartegen werd geen beroep ingesteld. Een vergunningsaanvraag van 29 juni 1992 tot het uitbaten van een vogelasiel door de VZW Natuurhulpcentrum Westkust werd door het Vlaamse Gewest nooit beantwoord. De VZW werd op 26 oktober 1991 opgericht (Belgisch Staatsblad van 25 november 1991) met als maatschappelijke zetel Nieuwpoort (Belgisch Staatsblad van 27 augustus 1992).

Ook is er een onduidelijkheid inzake verhuring aan de opzichter van het gebouw dat op 11 januari 1974 bij contract door de RUG ter beschikking werd gesteld met de bedoeling het domein te bewaken. Op 27 december 1985, na overname van het pand door het Vlaamse Gewest, besliste AROL tot de ontruiming en op 26 januari 1994 beval de dienst Natuurbescherming van Aminal het pand binnen de 3 maand te ontruimen op basis van de overtreding van de artikelen 87, 8 en 88, 8 van het Veldwetboek. Een huurcontractuele basis zou nochtans ontbreken. Het zou de bedoeling zijn dit gebouw in te richten als een educatief bezoekerscentrum. In ruime kring wordt nochtans de noodzaak van een vogelopvangcentrum en van een bewaking van het natuurgebied aanvaard, zodat een herlokalisering zich opdringt.

1. Is de minister wel of niet van oordeel dat een vogelopvangcentrum aan de Westkust aan een noodzaak beantwoordt en op welke basis ?
2. Waarom werd op de aanvraag van de VZW tot het bekomen van de asiolvergunning door het Vlaamse Gewest niet gereageerd ?
3. Werd tussen de VZW en het Vlaamse Gewest een huurcontract opgemaakt bij de overname, en zo neen, op welke huurcontractuele bepalingen is de beslissing van 26 januari 1994 gebaseerd om aan de uitbating van het opvangcentrum een einde te stellen ?
4. Over welke alternatieven of herlokaliseringmogelijkheden beschikt het Vlaamse Gewest om in de continuïteit van de bewaking en van het opvangcentrum te voorzien ?
5. Gaat de minister ermee akkoord dat voor deze problematiek een oplossing gezocht moet worden in het kader van een algemene coördinatie van de verschillende natuurontwikkelingsplannen voor de IJzervallei, de duinen en de Noordzee, en dit in overleg met de federale overheden, bijvoorbeeld als uitwerking van het Coastal Zone Management en de Noordzeeconferentie, en welke opties werden in dit verband reeds genomen ?

Antwoord

1. Een vogelopvangcentrum vervult naast het beschermen van het dierenwelzijn vooral een educatieve functie ; de natuurbehoudsfunctie speelt er slechts een zeer ondergeschikte rol : de invloed van het vrijlaten van verzorgde vogels op de vogelpopulaties in het wild is nagenoeg onbestaande. Vanuit natuurbeschermingsoogpunt beantwoordt het asiel in Nieuwpoort dus niet aan een noodzaak.

Overigens wens ik erop te wijzen dat zowel het Instituut voor Natuurbehoud als vogelbeschermingsmiddelen zich tegen het voortbestaan van het asiel in Nieuwpoort hebben uitgesproken.

2. Gelet op de historiek van het dossier (zo werd meermaals proces-verbaal opgesteld), moet het voor de heer Jacques zonneklaar zijn geweest dat hij nooit een asiolvergunning kon verkrijgen. Het Vlaamse

Gewest heeft destijds geen beroep ingesteld tegen de vrijspraak van de heer Jacques zij hiervan niet tijdig in kennis was gesteld.

3. Neen.

Na de overname van het pand werd aan de bewoner, de heer Jacques en zijn familie, gevraagd de woning te ontruimen. Op 19 februari 1986 werd met de heer Jacques een protocol afgesloten waarbij hij, om familiale redenen en onder bepaalde voorwaarden, de toelating krijgt om de woning te blijven bewonen tot en met 30 juni 1986. De heer Jacques heeft deze voorwaarden nooit nageleefd.

Daar de heer Jacques ondertussen tal van inbreuken pleegt op de reglementering m.b.t. de vogelbescherming en hij de oprichting van het staatsnatuurreservaat De IJzermondong onmogelijk maakt door de wederrechtelijke bewoning van het pand in het natuurgebied, werd besloten tot de ontruiming van de woning.

4. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds de bewaking van het reservaat en anderzijds de continuïteit van het opvangcentrum.

Om de redenen uiteengezet onder 1. meen ik dat De IJzermondong geen plaats is voor een vogelopvangcentrum. Wat de huisvesting van de heer Jacques betreft zal het voorstel van het lid m.b.t. een gebouw op de gedesaffekteerde Zeemachtbasis in Nieuwpoort eerlang met het kabinet van de minister van Landsverdediging besproken worden.

Elke aanvraag tot de inrichting van een vogelopvangcentrum wordt beoordeeld op basis van de wenselijkheid, de wetenschappelijke begeleiding en de ornithologische kennis.

Wat de bewaking betreft, is het de bedoeling aan het terrein het statuut van staatsnatuurreservaat toe te kennen. Er wordt overwogen het kwestieuze pand te renoveren tot boswachtershuis waardoor de bewaking verzekerd zal zijn.

5. Ja. In het raam van het project Integrated Coastal Zone Management : Kustzone – Vlaamse Banken – IJzermondong – Westhoek werd overleg gepleegd met de federale minister van Leefmilieu.

Ter ondersteuning van dit overleg heb ik opdracht gegeven aan het Instituut voor Natuurbehoud een discussienota voor te bereiden, die op 3 december ll. werd afgeleverd. Voorts zal eerlang ook een regionale coördinator voor de opvolging van dit project aangewezen worden.

Vraag nr. 152 van 15 maart 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Mestbank – Afzetmogelijkheden in het buitenland

Naar verluidt zou er in landen zoals Vietnam of in de Arabische wereld vraag zijn naar gedroogde mest.

In het licht van de problematiek van de mestoverschotten neem ik aan dat de Mestbank hiervan op de hoogte is.

Kan de minister mij meedelen welke stappen tot op heden werden ondernomen om de afzetmogelijkheden in het buitenland van overtollige mest te onderzoeken ?

Heeft dit eventueel reeds tot enige resultaten geleid ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat in landen als Vietnam of bepaalde landen in de Arabische wereld vraag is naar dierlijk mest. De Mestbank heeft op dit vlak reeds contacten gehad met meerdere personen met het oog op export, al dan niet onder gedroogde vorm, naar Rusland, Polen, Senegal en Vietnam.

De export naar die landen is echter om verschillende redenen geen eenvoudige zaak. Men stuit ondermeer op volgende problemen :

Het allerbelangrijkste probleem is de kostprijs verbonden aan de transactie. Men moet weten dat de kosten voor het drogen van dierlijke mest over het algemeen erg hoog zijn. Uitzondering op deze regel kan gemaakt worden voor het drogen van kippemest. Daar de kosten hiervoor heel wat lager zijn, gebeurt dit nu reeds frequent, waarna de eindprodukten veelal in het nabije buitenland een eindbestemming vinden. Momenteel wordt onderzocht of export van via centrifugatie gescheiden drijfmest, waarbij een vaste en een vloeibare fractie ontstaat, een betaalbaar alternatief kan zijn voor export van gedroogde mest.

Een ander belangrijk probleem is dat voorlopig nog geen definitieve beleidslijnen werden vastgelegd, wat het toekomstige mestbeleid betreft. Binnen het kader van het mestactieplan dat op 29 september 1993 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, werd een benaderende schatting gemaakt van de toekomstige structurele overschotten, en werd er geopteerd voor een oplossingsrichting waarbij de grotere bedrijven moesten instaan voor de export of verwerking van de structurele overschotten.

Mogelijks zullen andere cijfers vooropgesteld worden wat de toekomstige structurele overschotten betreft en zal een andere oplossingsrichting naar voren geschoven worden, binnen het kader van de huidige re-evaluatie van het plan.

Zolang niet vaststaat hoe groot het structureel mestoverschot in de toekomst zal zijn, wie desgevallend verantwoordelijk gesteld zal worden voor export en/of verwerking, hoeveel de hieraan verbonden kosten zijn en hoe deze gefinancierd zullen worden, is het zowel voor de overheid als voor het privé-initiatief uiteraard voorbarig om concrete plannen ter zake uit te werken.

Vraag nr. 153
van 15 maart 1994
van de heer P. BREYNE

Aanpassingspremie — Begrensd kadastraal inkomen

De aanpassingspremie wordt toegekend aan wie een

woning bewoont waarvan het kadastraal inkomen niet meer bedraagt dan 40.000 frank.

Wordt momenteel het basis-KI, dan wel het geïndexeerde KI, in aanmerking genomen bij de toepassing van bovengenoemde grens ?

Antwoord

In artikel 1, 6° van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992 houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen wordt bepaald, dat de woningen bedoeld in het besluit een kadastraal inkomen mogen hebben van ten hoogste 40.000 frank.

In de ministeriële omzendbrief HV 93/4 van 22 juli 1993 wordt in hoofdstuk I, punt 1 bepaald dat het het "niet-geïndexeerde" kadastraal inkomen betreft.

Vraag nr. 154
van 16 maart 1994
van de heer M. DIDDEN

VITO-studie inzake drankverpakkingen — Stand van zaken

In opdracht van de minister werd door het VITO een studie ondernomen getiteld "Milieubalans van kortcyclische PVC-verpakkingen".

Gaarne had ik vernomen of deze studie reeds beëindigd is en of de resultaten aan de minister werden meegedeeld.

Is het mogelijk mij op een beknopte wijze en desgevallend via een afzonderlijk document over de resultaten van deze studie te informeren ?

Tevens zou het me benieuwen te vernemen of het de bedoeling is deze studie publiek te maken. Vermits dit duidelijk te maken heeft met de opvolgingscommissie van de Ecotaks, lijkt het belangrijk dat op korte termijn en op objectieve basis de resultaten van een dergelijk onderzoek worden bekendgemaakt.

Antwoord

De studie "Milieubalans van kortcyclische PVC-verpakkingen" is inderdaad reeds beëindigd en de resultaten werden mij meegedeeld en toegelicht door de Klankbordcommissie-PVC die deze studie heeft begeleid.

De studie en ook de resultaten ervan zullen worden vrijgegeven zodra ik mijn beleidsopties zal voorstellen.

Het is mijn absolute voornemen om deze studie openbaar te maken en de opvolgingscommissie zal prioritair in kennis worden gesteld van deze studie en haar resultaten.

Vraag nr. 155
van 16 maart 1994
van de heer L. BARBE

Heffing afvalstoffen — Administratieve boete

Artikel 47sexies van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen luidt als volgt : “Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XII, wordt voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd, gelijk aan het dubbel van ontdoken of niet tijdig betaalde heffingen met dien verstande dat deze boete ten minste 2.000 frank bedraagt.”.

Kan de minister mij volgende gegevens meedelen, dit voor de jaren 1991, 1992 en zo mogelijk 1993 :

- het aantal administratieve geldboetes ;
- de opbrengst ervan.

Antwoord

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 47 sexies van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen zoals laatst gewijzigd, wordt voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de ontdoken of niet tijdig betaalde heffingen met dien verstande dat deze boete minstens 2.000 frank bedraagt.

Tijdens de jaren 1991, 1992 en 1993 legde de OVAM respectievelijk 43, 30 en 9 administratieve geldboetes op en startte de nodige inningsprocedures.

De opbrengst wordt voor de jaren 1991, 1992 en 1993 geraamd op respectievelijk 195.821.204 frank, 372.363.948 frank en 52.960.960 frank behoudens vermindering ingevolge beslissingen in beroep.

Vraag nr. 156
van 17 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vervuiling van de Zenne — Herkomst en verantwoordelijkheid

Uit de pers verneem ik dat bij de ophoging van de dijken van de Zenne op het grondgebied van Zemst ondanks waarschuwingen toch slib van de Zenne werd gebruikt. Dit slib zou erg vervuild zijn met onder meer zware metalen.

De dienst Leefmilieu zou van mening zijn dat de dijken waarin het vervuilde slib is verwerkt moeten worden afgegraven.

De pers spreekt thans van een touwtrekken tussen de dienst Leefmilieu en de dienst Tijgebonden Waterwegen.

Mij treft het dat hier één actor niet wordt vermeld, met name de vervuiler(s). Bestaan hierover gegevens ? Is de meeste vervuiling afkomstig van het Brussels Gewest ?

Kan of kunnen de vervuilers worden aangesproken om tussen te komen in de bijkomende kosten die het afgraven van de dijk met zich zou meebrengen ?

Antwoord

De Zenne stroomt achtereenvolgens door het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en opnieuw door het Vlaamse Gewest. De VMM meet de waterkwaliteit van de Zenne op verschillende plaatsen, in het bijzonder ter hoogte van de gewestgrenzen. Een overzicht van de basis-Prati-Index (BPI : maat voor de zuurstofhuishouding) en van de Belgisch Biotische Index (BBI : maat voor de biologische waterkwaliteit) voor de laatste jaren, wordt weergegeven in onderstaande tabel.

Meetpunt	BPI* '90	BPI '91	BPI '92
Lembeek, afw. brug	6,6	7,4	5,5
Z-grens Br. Hoofd. Gewest	14,0	11,7	10,7
N-grens Br. Hoofd. Gewest	20,1	22,2	20,7
Zemst, Eppegem	19,6	19,4	16,4

* BPI : Gelegen tussen 4 en 8 : verontreinigd
 gelegen tussen 8 en 16 : zwaar verontreinigd
 > 16 : zeer zwaar verontreinigd

meetpunt	BPI* '90	BPI '91	BPI '92
3500 Lembeek, afw. brug	2	5"	2
3430 Z-grens Br. Hoofd. Gewest	1	2	2
3420 N-grens Br. Hoofd. Gewest	0	0	—
3450 Zemst, Eppegem	—	2	—

* BPI : 5-6 : verontreinigd, matige kwaliteit
 3-4 : zwaar verontreinigd, slechte kwaliteit
 1-2 : zeer zwaar verontreinigd, zeer slechte kwaliteit
 0 : zeer zwaar verontreinigd, nagenoeg geen organismen aanwezig.

" matige kwaliteit, te wijten aan driftverschijnselen (meestromen van indicatororganismen uit bovenlopen met een betere waterkwaliteit)

Bij het binnenstromen in het Vlaamse Gewest vanuit het Waalse Gewest, ter hoogte van Lembeek, is de Zenne reeds verontreinigd.

Na de doorgang van de Zenne door het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest is de kwaliteit van het Zennewater nog veel slechter (waterkwaliteitsklasse “zeer zwaar verontreinigd”). Ter hoogte van Zemst is de waterkwaliteit nog steeds zeer slecht. Uit de resultaten kan worden besloten dat een aanzienlijk deel van de vervuiling afkomstig is van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Hoge concentraties aan chemisch zuurstofverbruik, ammoniumstikstof en de zeer lage waarden aan opgeloste zuurstof zorgen ervoor dat de Zenne ter hoogte van Brussel biologisch als quasi dood beschouwd mag worden. Afwaarts het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest laten verdere lozingen van huishoudelijke en industriële oorsprong geen herstel van de waterkwaliteit toe.

De slechte waterkwaliteit van de Zenne weerspiegelt zich ook in de zwaar verontreinigde waterbodem. Eind 1991, begin 1992 werd door de VMM een onderzoek verricht naar de aanwezigheid van microverontreini-

gingen in het oppervlaktewater en in de waterbodems van de Vlaamse waterlopen. De resultaten van het onderzoek voor de Zenne (meetpunten 36/37/38) wat zware metalen betreft in de waterkolom (5 metingen) worden weergegeven in bijlage 1.

Daar er geen Belgische of Vlaamse normen bestaan voor de toetsing van waterbodemkwaliteit, werden de resultaten van de waterbodem, na omrekening naar standaardvoorwaarden, getoetst aan de Nederlandse normen zoals vermeld in de Derde Nota Waterhuishouding. Tevens werden deze resultaten getoetst aan een Nederlandse ecotoxicologische richtlijn.

In bijlage 2 wordt een overzicht gegeven van de resultaten van deze toetsing voor zware metalen, polychloorbifenylen (PCB's) en polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's).

De "E-" in de tabel betekent dat het resultaat niet voldoet aan de ecotoxicologische richtlijn. Voorts betekenen :

K2 : overschrijding van de algemene milieukwaliteitsnormen (kwaliteitsdoelstelling 2000) = verspreiding en verwerking van baggerspecie mogelijk in het aquatisch milieu afhankelijk van de lokale situatie.

K3 : overschrijding van de toetsingswaarde = verspreiding van baggerspecie zoveel mogelijk beperken.

K4 : overschrijding van de signaleringswaarde = verspreiding van baggerspecie niet toegestaan.

Uit de resultaten blijkt dat de waterbodem van de Zenne sterk vervuild is met de zware metalen cadmium, koper, zink, kwik en nikkel. Wat PCB's en PAK's betreft behoort deze waterbodem hoofdzakelijk tot de 'zeer zwaar verontreinigde' klasse. De Zenne blijkt dus niet enkel verontreinigd door stoffen van organische oorsprong, maar ook door zware metalen en andere microverontreinigingen.

De meeste gemeenten in het stroomgebied van de Zenne lozen ongezuiverd afvalwater : dikwijls is de zuiveringsgraad 0 percent. Het is duidelijk dat om de Zenne te saneren er een gezamenlijke inspanning dient te gebeuren door de drie gewesten, zowel wat vermindering van huishoudelijke lozingen, als van industriële lozingen betreft.

Wat de sanering van huishoudelijke lozingen betreft wordt in de nabije toekomst de bouw en inwerkingstelling gepland van RWZI's in Halle, Lot, Grimbergen, Brussel-Noord en Brussel-Zuid. Een overzicht van de goedgekeurde investeringsprojecten van 1991 tot en met 1999 voor het Vlaamse Gewest wordt weergegeven in bijlage 3.

Ook de industriële lozingen hebben een zeer negatieve invloed op de waterkwaliteit van de Zenne. In bijlage 4 wordt een overzicht gegeven van de in oppervlaktewater geloosde dagvrachten (1992) van de belangrijkste Vlaamse bedrijven in het bekken van de Zenne.

Het aanspreken van de vervuilers van het bodemslib van de Zenne om mee in te staan voor de kosten van een eventuele verwijdering van slib, kan slechts worden overwogen wanneer er een eenduidig verband vastgesteld kan worden tussen de bedoelde lozingen en de kwaliteit van het bodemslib. Aangezien deze kwaliteit resultante is van een (historische) verontreiniging vanuit drie gewesten, tientallen gemeenten en vele bedrijven, is dit eenduidig verband quasi onmogelijk vast te stellen.

In verband met de verwerking van slib in sommige dijken, heeft het bestuur Milieu-inspectie aan de dienst Tijgebonden Waterwegen bevolen om, in samenwerking met de OVAM, een uitgebreid onderzoek in te stellen naar mogelijke verontreinigingen ontstaan ten gevolge van deze beheerswerken. Van zodra de resultaten van dit onderzoek bekend zijn, kan hierover verder worden bericht.

Gezien de omvang van de bijlagen waarnaar in dit antwoord verwezen wordt, worden deze rechtstreeks aan het lid overgemaakt.

**Vraag nr. 157
van 17 maart 1994
van de heer F. DEWINTER**

Kabinet van de minister — Gespecialiseerde adviesorganen

De Vlaamse regering laat zich bij het bepalen van haar dagelijks beleid dikwijls adviseren door allerlei gespecialiseerde adviesorganen.

1. Hoeveel en welke adviesraden vallen er onder het kabinet van de minister ?
2. Wat is het statuut van deze adviesraden ?
3. Volgens welke frequentie komen deze adviesraden samen en zijn deze dan ook effectief bijeengekomen ?
4. Hoeveel adviezen werden reeds per adviesraad verstrekt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vraag kan ik hem verwijzen naar het globale antwoord dat werd verstrekt op de vraag nr. 23 van 23 december 1993 van de heer L. Pierco (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 6 van 24 januari 1994).

Gelieve u voor het antwoord op deze vragen te wenden tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 168
van 21 februari 1994
van de heer J. DE ROO

N 49 — MER-studie over het vak Zelzate-Maldegem

Werd reeds opdracht gegeven tot het uitvoeren van een MER-studie betreffende de N 49 Expressweg-stuk Zelzate-Maldegem, dit ter voorbereiding van de omvorming tot autosnelweg ?

Zo ja, wat waren de resultaten ? Zo neen, wanneer zal de minister opdracht geven tot een MER-studie ?

Antwoord

Een MER-studie over de omvorming tot autosnelweg van het vak Zelzate-Maldegem van de N 49 is nog niet opgemaakt. Deze werken zijn trouwens niet gepland op het huidig driejarenprogramma 1993-1995.

Vooreerst zal het vak Antwerpen-Zelzate tot autosnelweg worden omgevormd, nadien pas het vak Zelzate-Maldegem.

In de loop van 1994 zal een nieuw, geactualiseerd driejarenprogramma 1995-1997 worden opgesteld. Hierbij zal voor de le maal de Wegencommissie, opgericht in de schoot van de SERV, ten volle worden bij betrokken. Aan het effectief weerhouden van deze werken, voor de omvorming van het vak Zelzate-Maldegem, zal dan voorafgaandelijk een MER-rapport worden uitgevoerd.

Vraag nr. 173
van 22 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten

Ik dank de minister voor zijn antwoord op mijn vraag nr. 52 van 6 december 1993, die betrekking had op doortochten, fietspaden en kruispunten in het begrotingsjaar 1992.

Graag zou ik van hem een antwoord krijgen voor het jaar 1993. Dat betekent concreet :

1. Welke doortochten zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd voor welk bedrag
 - 1° in het kader van het specifieke doortochtenprogramma ;
 - 2° in het kader van het structureel onderhoud ;
 - 3° in het kader van een ander programma.

Tevens vernam ik graag, per aanbesteding en vastlegging, welke doortochtprojecten werden geconcipeerd volgens de geldende methodologie die tijdens

de vorige legislatuur bij omzendbrief werd vastgelegd.

2. Welke nieuwe fietspaden (niet de eventuele vervanging van bestaande fietspaden) zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd :

- 1° in het kader van het structureel onderhoud ;
- 2° in het kader van het doortochtenprogramma ;
- 3° in het kader van het specifiek fietspadenprogramma ;
- 4° eventueel in het kader van een ander programma ?

Tevens vernam ik graag, per aanbesteding en vastlegging, het aantal kilometer gewestweg dat op deze wijze uitgerust wordt met nieuwe fietspaden (niet de vervanging van bestaande fietspaden door andere).

Ter verduidelijking : mijn vraag handelt niet over het aantal kilometer fietspad (enkele richting of dubbele richting), maar wel over het aantal kilometer gewestweg dat, per project, uitgerust werd (wordt) met fietspaden.

3. Welke kruispunten zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd, voor welk bedrag :

- 1° in het kader van het structureel onderhoud ;
- 2° in het kader van een ander programma (niet het doortochtenprogramma) ?

4. Welke projecten inzake doortochten, fietspaden of kruispunten (zoals hierboven aangeduid) uit het fysisch programma 1992 zijn er evenwel niet aanbesteed of vastgelegd ? Wat was daarvoor de reden ?

Antwoord

Gezien de complexiteit van de vraag is het niet mogelijk binnen de reglementaire termijn een antwoord te verstrekken.

De opzoekingen worden aangevat en de resultaten zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 175
van 25 februari 1994
van de heer E. SCHUERMANS

N 20 in Hasselt — Gevaarlijke invalswegen

Recente verkeersongevallen met dodelijke afloop vestigen eens te meer de aandacht op de onveiligheid van de N 20 (Luikersteenweg) in Hasselt. Heel in het bijzonder stelt de aansluiting met het stadscentrum grote problemen voor de zwakke weggebruikers.

Hoe dramatisch deze recente voorvallen op de N 20 ook mogen zijn, toch dient één en ander in een wat breder perspectief bekeken te worden. Er stelt zich immers een algemeen veiligheidsprobleem op de Hasseltse invalswegen.

Graag vernam ik van de minister welke initiatieven er genomen zullen worden om aan één en ander te verhelpen.

Antwoord

De verkeersveiligheid op de gewestwegen binnen de Grote Ring in Hasselt stelt zich bijzonder scherp. In de loop van 1992 werden er volgende zwarte punten vastgesteld.

Op de Kleine Ring in Hasselt : 13 zwarte punten.

Op de invalswegen tussen Grote en Kleine Ring :

Koningin Astridlaan : 1 zwart punt,
St. Truidersteenweg : 2 zwarte punten,
Luikersteenweg : 1 zwart punt.

In de periode 1991-1992 werden een zeer groot aantal ongevallen vastgesteld met lichamelijk letsel waarbij bromfietzers en fietsers waren betrokken.

Kleine Ring in Hasselt : 16 ongevallen per km over de periode 1991-1992 ;
Kempische Steenweg : 9 ongevallen per km over de periode 1991-1992 ;
Luikersteenweg : 8 ongevallen per km over de periode 1991-1992 ;
St.-Truidersteenweg : 6 ongevallen per km over de periode 1991-1992 ;
Kuringersteenweg : 4 ongevallen per km over de periode 1991-1992.

Ten einde op korte termijn concrete maatregelen te kunnen uitwerken werd door de stuurgroep Hasselt Levendig Stadscentrum een algemeen verkeerscirculatieplan voor het gebied gelegen binnen de Grote Ring in Hasselt opgesteld.

In dit verkeerscirculatieplan wordt in het bijzonder aandacht besteed aan :

de verbetering van de verkeersveiligheid van fietsers en voetgangers op de Kleine Ring en de invalswegen ;

het aantrekkelijker maken van het openbaar vervoer via de aanleg van een busbaan ;

de herwaardering van de stationsomgeving.

De studie Hasselt Levendig Stadscentrum wordt thans besproken door de gemeenteraad in Hasselt en zal vervolgens worden voorgelegd aan al de bij de stuurgroep betrokken instanties : de NMBS, de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn en het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Op 1 maart 1994 en 8 maart 1994 werden de nodige initiatieven genomen ten einde veiligheidsconvenants op te stellen tussen het Vlaamse Gewest en de stad Hasselt.

Bij het opstellen van het driejarenplan 1995-1997 zal bijzondere aandacht worden besteed aan de uitvoering van concrete maatregelen binnen de Hasseltse agglomeratie en dit in zeer nauwe samenwerking met de stad.

Gezien de hogervermelde zeer onveilige toestand heb ik opdracht gegeven aan de betrokken administratie om over te gaan tot het nemen van een aantal maatregelen die nog in de loop van 1994 uitgevoerd kunnen worden en die een aanzet zullen zijn voor de verwezenlijking van het algemeen circulatieplan.

Vraag nr. 177**van 1 maart 1994****van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN****Linkebeek — Administratief toezicht op de gemeenten**

In het kader van het administratief toezicht op de gemeenten heeft geregeld een waarnemer van de Vlaamse regering de gemeenteraden van Linkebeek gevolgd. De minister weet dus dat de meeste schepenen ostentatief afwezig bleven op de zittingen van de gemeenteraad uit protest tegen de taalwetgeving.

Een van de schepenen die aan deze weinig democratische handelswijze deelnam, was de heer Van Eycken, die in september benoemd werd tot burgemeester.

Kan de minister mij meedelen hoe vaak de waarnemer van de Vlaamse regering de gemeenteraadszittingen van Linkebeek heeft bijgewoond ?

Beschikt de waarnemer over gegevens over het aantal afwezigheden van de huidige burgemeester van Linkebeek bij die gelegenheden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid'mee dat de arrondissementscommissaris of zijn vertegenwoordiger tot op heden alle gemeenteraadszittingen van Linkebeek heeft bijgewoond.

De opdracht van de arrondissementscommissaris bestaat erin de naleving van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken tijdens de gemeenteraadszitting te controleren en niet de aan- of afwezigheden van de burgemeester of de andere leden van de gemeenteraad te noteren.

Vraag nr. 179**van 1 maart 1994****van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN****NV Zeekanaal afdeling Vlaanderen — Gebruik van het Frans**

Ik beschik over een document waaruit blijkt dat de NV Zeekanaal afdeling Vlaanderen Franstalige opgaven van betaalde rekeningen overmaakt aan de directe belastingen. Dit verwondert mij.

Gaat het hier om een vergissing ?

Welke maatregelen treft de minister ?

Antwoord

Naar aanleiding van de vraag betreffende het gebruik van talen bij de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel kan ik het lid vooreerst melden dat deze vennootschap het statuut heeft van parastatale van het type B met maatschappelijke zetel in Brussel en zich voortsnog onder voogdij van de federale overheid bevindt.

In gevolge de afsplitsing van de Haven van Brussel op 1 juni 1993 werden de statuten van de vennootschap

aangepast vermits het werkingsgebied uitsluitend binnen het Nederlandse taalgebied gelegen is. Voordien werden de meeste documenten betreffende de aangifte van de bedrijfsvoorheffing, de BTW e.d. bij voorkeur in de Franse taal ingediend.

Vanaf 1 juni 1993 gebeurden de aangiften vanuit de uitbatingszetel in Willebroek en door de dienst zijn dan onmiddellijk Nederlandstalige formulieren aangevraagd bij de verschillende instellingen (Banken, BTW, Belastingen).

In afwachting echter moesten reeds aangiften en betalingen gebeuren waarbij men de Franstalige documenten gebruikte maar die in het Nederlands werden ingevuld.

Het heeft echter tot augustus geduurd alvorens de NV Zeekanaal beschikte over Nederlandstalige formulieren voor de BTW-aangifte. De Nederlandstalige formulieren voor de bedrijfsvoorheffing werden in september toegestuurd.

Vraag nr. 188
van 9 maart 1994
van de heer L. BARBE

N 28 in Ninove — Geluidshinder

De N 28 Ninove-Halle loopt dwars door de dorpskom van Neigem (Ninove). Enkele jaren geleden is het deel van de N 28 vanaf Ninove tot het begin van de dorpskom van Neigem geasfalteerd. Het stuk door de dorpskom (km 32.5 tot km 33.5) is niet geasfalteerd en is nog steeds een oude betonverharding, met als gevolg zeer veel geluidshinder. Aan de andere kant van de dorpskom (provincie Brabant) is de N 28 wel geasfalteerd. Het is dus precies dat deel van de N 28 dat door de dorpskom van Neigem loopt dat inzake geluidshinder het slechtste scoort.

Bovendien wordt de snelheidsbeperking van 60 km per uur nauwelijks gevolgd. Gelukkig zijn er nog maar weinig ongelukken gebeurd, maar de hoge snelheden verhogen uiteraard de geluidshinder.

1. Werden hier al'geluidsmetingen gedaan ? Zo ja, wat zijn de resultaten ervan ? Zo nee, zijn er metingen gepland ?
2. Wat zou het aanbrengen van fluisterasfalt over deze strook van 1 km kosten ?
3. Zijn het aanbrengen van fluisterasfalt en/of snelheidsremmende maatregelen gepland ?

Antwoord

1. Langs de N 28 in de dorpskom van Neigem zijn nog geen geluidsmetingen uitgevoerd. Er zijn evenmin metingen gepland voor de nabije toekomst.
2. De huidige wegverharding ligt over een groot gedeelte van het bedoeld wegvak reeds hoog ten opzichte van de dorpels van de langsbebouwing. Een overlaging is derhalve niet mogelijk. Het aanbrengen van fluisterasfalt zou daarom moeten gepaard gaan met een volledige vervanging van de bestaande

wegverharding. De kostprijs daarvan kan geschat worden op 25 miljoen frank.

3. Op dit wegvak zijn geen ingrijpende wegenwerken voorzien in het rollend driejarenprogramma.

Vraag nr. 192
van 9 maart 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Convenant tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten inzake infrastructuur, verkeersveiligheid en leefbaarheid — Arrondissement Halle-Vilvoorde

De eerste convenant tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten handelt over de aanleg van fietspaden. Op basis van een goedgekeurd fietsrouteplan wil het Vlaamse Gewest prioriteit verlenen aan de aanleg van fietspaden langs de gewestwegen.

Ook mits bepaalde voorwaarden, wil men dergelijke paden aanleggen langs gemeentewegen.

Inzake de wegverlichting gaat de overheid de plaatsing en levering van de materialen ten laste nemen.

Ook de herinrichting van de gewestwegen in de doortocht van de bebouwde kom wil het gewest voor zich nemen.

Het vierde convenant dat onderschreven werd ging over het bevorderen van de netheid op de wegen. Het gewest verbindt er zich toe de gemeente voor het maaien van de berm en een jaarlijkse vergoeding te geven van 30.000 frank per kilometer voor gewestwegen zonder en van 45.000 frank per kilometer voor deze met middenberm uit te keren.

1. Welke gemeenten sloten er in het arrondissement Halle-Vilvoorde reeds de convenant af rond de actualisering van de infrastructuurwerken en de bevordering van de verkeersveiligheid en de leefbaarheid met het Vlaamse Gewest ?
2. Welke gewestwegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde worden via het goedgekeurd fietsrouteplan voorzien van fietspaden ?
3. Wat zal de kostprijs zijn van de realisatie van de verschillende verkeersveiligheidsplannen en dit per gemeente ?

Antwoord

De gemeenten werden nog maar recent in kennis gesteld van de mogelijkheden die hen door het sluiten van de betreffende convenants met het Vlaamse Gewest worden geboden.

Met gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde werden tot op heden nog geen convenants afgesloten. Wel heeft de betrokken buitendienst reeds aan tal van gemeenten nadere toelichtingen verstrekt hieromtrent.

Men heeft dan ook nog geen zicht op de plaatsen waar in het kader van deze convenants fietspaden zullen worden aangelegd.

Evenmin kunnen reeds gegevens worden verstrekt inzake de kostprijs van de realisatie der verschillende verkeersveiligheidsplannen per gemeente, een aangelegenheid die trouwens niet onder de bevoegdheid valt van het departement.

Vraag nr. 200
van 15 maart 1994
van de heer F. WYMEERSCH

Groene Hoofdstructuur op Structuurplan Vlaanderen — Nieuwe evaluatie

Na de protesten rond en de polarisatie van de standpunten over de Groene Hoofdstructuur, die kadert binnen het geheel van het Structuurplan Vlaanderen, werd beslist de onmiddig bekendgemaakte plannen opnieuw te evalueren en aan een nieuwe inspraakronde te onderwerpen.

Kan de minister mij meedelen :

1. Of er inderdaad een nieuwe consultatie wordt gepland en zo ja, wie hierbij zal betrokken worden en wat hiervoor de procedure zal zijn.
2. Wat de timing is bij het opstellen van het Structuurplan Vlaanderen.
3. Hierbij aansluitend : wanneer zal de in de Vlaamse Raad bevoegde commissie, over de uiteindelijke stukken beschikken ?

Antwoord

In de eerste plaats wens ik het lid erop te wijzen dat de sectoriële consultatie over de groene hoofdstructuur niet kaderde binnen het Structuurplan Vlaanderen. Deze ressorteert immers onder de bevoegdheid natuurbehoud.

Wat de vragen van het lid betreft zal ik mij dus beperken tot het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

1. Er wordt op dit moment gewerkt aan een ontwerp Structuurplan Vlaanderen, waar de sectoriële behoeften (economie, landbouw, natuur) afgewogen worden en ingepast in de gewenste ruimtelijke structuur voor Vlaanderen. Zodra de decretale basis voor dit structuurplan is gegeven (door een goedkeuring van het ontwerp-decreet over organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw), kan dit ontwerp door de Vlaamse regering worden goedgekeurd en een openbaar onderzoek georganiseerd worden, in alle gemeenten van het gewest, zoals bepaald in het decreet.
2. De timing van het structuurplan hangt in grote mate samen met de decretale regeling. Deze wordt verwacht dit najaar. In dat geval kan begin 1995 het openbaar onderzoek worden gevoerd.
3. De commissie kan steeds verzoeken in kennis gesteld te worden van de werkzaamheden, zoals in het verleden reeds gebeurde.

Vraag nr. 204
van 17 maart 1994
van de heer J. TIMMERMANS

Ruimtelijke structuurplannen — Relatie tussen gewestelijke, provinciale en gemeentelijke structuurplannen

In het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en stedebouw worden de ruimtelijke structuurplannen sterk in de verf gezet.

De bedoeling is dat de vastgestelde opties en de krachtlijnen van het gewestelijk ruimtelijk structuurplan verder verfijnd worden door de provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

Belangrijk is dat het provinciaal ruimtelijk structuurplan niet mag afwijken van de ruimtelijke kernbeslissingen van het gewestelijk ruimtelijk structuurplan en dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan op zijn beurt niet mag afwijken van de ruimtelijke kernbeslissingen van het gewestelijk en provinciaal ruimtelijk structuurplan.

Welke zijn de beleidsgevolgen in het geval de gemeente reeds over een door de gemeenteraad goedgekeurd structuurplan beschikt en de provincieraad een ruimtelijk provinciaal plan heeft goedgekeurd ?

Antwoord

De overgangsbepalingen van het decreet moeten de juiste rechtstoestand bepalen van bestaande structuurplannen in relatie tot de nieuwe decretale bepalingen.

Bestaande goedgekeurde gemeentelijke structuurplannen zullen moeten worden aangepast, zowel aan de inhoudelijke en vormelijke voorschriften van het decreet als aan de reeds in de nieuwe procedure goedgekeurde hogere structuurplannen.

Hetzelfde geldt voor provinciale structuurplannen.

Om deze structuurplannen de decretaal voorziene kracht te geven zal in elk geval een openbaar onderzoek gevoerd moeten worden conform de bepalingen van het decreet.

Vraag nr. 205
van 17 maart 1994
van de heer P. HOSTEKINT

***Reorganisatie administratie Waterinfrastructuur en Zee-
wezen — Behoud directie Kortrijk***

Momenteel zou bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een reorganisatie aan de gang zijn onder de naam HOOP (Homogene Organisatieontwikkelingsplannen). Die reorganisatie heeft betrekking op de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen en heeft als bedoeling om enerzijds een hiërarchisch niveau uit te schakelen (niveau hoofdbestuur) en anderzijds de vroegere diensten op te delen in afdelingen en te beperken tot ongeveer de helft.

Bij de personeelsleden van de directie Kortrijk leeft de vrees dat de directie afgeschaft zou worden. Noch-

tans heeft de directie een heel specifieke functie naar de binnenvaart en de waterbeheersing toe. Zuid-West-Vlaanderen vervult een belangrijke speerpuntfunctie naar Frankrijk en naar Wallonië en het is derhalve belangrijk om als overheid dicht bij de klanten te staan (bedrijven, bevolking, andere besturen).

1. Hoe staat het met de plannen tot reorganisatie van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen onder de benaming HOOP ?
2. Is het inderdaad zo dat deze reorganisatie in de afschaffing van de directie Kortrijk voorziet ?
3. Zo ja, wat zal er gebeuren met de 120 personeelsleden die er in dienst zijn ?
4. Wordt, indien de directie Kortrijk wordt afgeschaft, voorzien in een nieuwe taakverdeling om de dienstverlening in Zuid-West-Vlaanderen te waarborgen ? Hoe zal dat gebeuren ?
5. Waarom is, na de reorganisatie van 1990 toen de directie Kortrijk werd behouden, een nieuwe reorganisatie noodzakelijk ?

Antwoord

Complementair met het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993 wordt de organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hertekend. De vervanging van de huidige besturen en diensten door afdelingen volgens de richtlijnen van het organisatieplan dat in het kader van het HOOP-project wordt uitgewerkt, heeft tot doel de bestaande sterk hiërarchisch opgebouwde organisatiestructuur af te platten (herleiding tot 3 bestuurlijke niveaus, nl. het departement onder leiding van een secretaris-generaal, de administratie onder leiding van een directeur-generaal en de afdeling onder leiding van een afdelingshoofd) en een einde te stellen aan de soms doorgedreven bureaucratiesering binnen de organisatie, zodat de dienstverlening zal verbeteren. Ten gevolge van deze organisatorische operatie zal ook het aantal leidinggevende ambtenaren van bestaande besturen of diensten beperkt moeten worden tot het noodzakelijk aantal afdelingshoofden.

De concrete vragen kunnen als volgt worden beantwoord

1. De nieuwe indeling van de zes departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in administraties en afdelingen wordt in het kader van de responsabilisering uitgewerkt door departementale stuurgroepen en dus door de administratie zelf. De ontwerpen van departementale organisatieplannen zullen door het College van Secretarissen-generaal geïntegreerd worden in een ontwerp van interdepartementaal organisatieplan dat volgens de timing in de maand mei ter goedkeuring aan de Vlaamse regering zal voorgelegd worden.
- 2, 3 en 4. De concrete inschakeling van de huidige directie Kortrijk van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen in de nieuwe organisatiestructuur van het departement Leefmilieu en Infrastructuur zal blijken uit het ontwerp van interdepartementaal organisatieplan dat aan de regering zal worden voorgelegd.

tementaal organisatieplan dat aan de regering zal worden voorgelegd.

Zelfs indien uit de homogene organisatieontwikkelingsplannen (HOOP) zou blijken dat het niet aangewezen is om de huidige directie Kortrijk als een zelfstandige afdeling in de statutaire betekenis te beschouwen maar dat die directie beter samen met andere directies of buitendiensten een grotere afdeling vormt, betekent dit nog niet dat het hoofd en de andere personeelsleden van de directie Kortrijk hun huidige betrekking en/of standplaats verliezen. De reorganisatie situeert zich eerder op het niveau van het management met het oog op een betere dienstverlening aan de klanten.

5. De huidige reorganisatie betreft het globale ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en is zowel inzake omvang als inzake doelstelling niet vergelijkbaar met vroegere reorganisaties.

Vraag nr. 214
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

NMBS — Werken in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper

Graag had ik van de minister een overzicht bekomen van de door de NMBS geplande onderhouds- en innovatiewerkzaamheden, respectievelijk gebouwen en infrastructuur, in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper alsook de geraamde kosten voor deze werken.

Antwoord

De materie waarop de vraag betrekking heeft valt niet onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, maar wel onder deze van de federale minister van Verkeerswezen.

Vraag nr. 215
van 22 maart 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

Vlaamse kabelmaatschappijen — Winst

Kan de minister me een overzicht geven van de financiële jaarresultaten van de Vlaamse Kabelmaatschappijen voor 1993 ?

Antwoord

De door het lid gewenste gegevens ontbreken momenteel. De procedure met het oog op de goedkeuring van de jaarrekeningen 1993 van de betrokken intercommunale verenigingen is nog niet afgelopen en de definitieve resultaten zijn nog niet voorhanden.

Van zodra dit het geval is, worden zij het lid rechtstreeks bezorgd.

Vraag nr. 224
van 29 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Natuurtechnische milieubouw — Probleem van de overstorten

Aquafin onderschat het probleem van de overstorten. Dat hebben deskundigen gezegd op een studiedag in Brugge over natuurtechnische milieubouw.

Worden de mogelijkheden van deze bouwwijze onderzocht en toegepast om te verhinderen dat bij grote regenval vervuild water in de rivierbekkens terecht komt ?

Antwoord

Ik moet het lid medelen dat deze materie behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 82
van 2 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radio 1 — Betekenis van de woorden conservatief en extreem in het middag-Aktueel van 17 februari jongstleden

In de namiddaguitzending Aktueel van donderdag 17 februari 1994 hadden twee BRTN-journalisten het over de blanke oppositie in Zuid-Afrika. Op geen minuut tijd noemde de ene haar conservatief terwijl de andere er het adjectief extreem oplakte.

Dit geeft de indruk dat voor de BRTN conservatief gelijk staat met extreem of omgekeerd.

Is de minister niet van mening dat hieruit eens te meer blijkt dat de epitheta waarmee de BRTN het nieuws duidt meestal zeer verwarrend overkomen ?

Antwoord

De jongste jaren hebben bewezen dat een ideologie vaak als vijgeblad is gebruikt om andere, meer diepgaande tegenstellingen te verbergen. Vanwege die tegenstellingen ging men in de tijd van de koude oorlog bij het ene of het andere kamp steun zoeken en werd men links of rechts. Met het einde van de koude oorlog komt men dan ook tot een aantal contradicties die niet altijd op een eenvoudige manier kunnen worden weg-gewerkt.

Duidende epitheta moeten niet geschuwd worden als ze verantwoord zijn. In de journalistiek is het heel normaal dat die toelichtingen worden gegeven omdat zij de kijker/luisteraar/lezer helpen : een centrumpartij,

centrum-rechts, centrum-links, extreem links, extreem rechts, nationalistisch kan links of rechts of centrum zijn, radicaal ook.

De BRTN heeft het recht en de plicht om kijkers en luisteraars een duidende situering van groepen, partijen en personen mee te geven. Wel zijn de zaken er de laatste jaren niet eenvoudiger op geworden, wat de kans op uitschuivers groter maakt. De "rechtse" Unita was er één van. Vandaar ook dat de journalisten op het hart wordt gedrukt goed na te denken eer epitheta worden gebruikt en in elk geval simplistische redeneringen achterwege te laten.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 89
van 28 februari 1994
van de heer L. STANDAERT

Afwezigheden van leerlingen in het secundair onderwijs — Nutteloze doktersbezoeken

Sinds vorig schooljaar is een nieuwe regeling ingevoerd i.v.m. afwezigheden van leerlingen in het secundair onderwijs. Na vier afwezigheden moet elke volgende afwezigheid gewettigd zijn door een doktersattest.

Verre van mij uit te spreken over de degelijkheid van deze regeling, blijkt in de praktijk dat een aantal gezinnen met minder gezonde kinderen hier financieel het slachtoffer van zijn, gezinnen die sowieso al zwaardere dokters- en apothekersrekeningen hebben.

Ouders van astmatische kinderen bijvoorbeeld die bij ongunstige weersomstandigheden hun kind een dagje thuis willen laten moeten nutteloze doktersvisites betalen om aan deze regeling te voldoen. Acht de minister dergelijke geldverspilling in overeenstemming met de geest van deze regeling ?

Antwoord

De laatste onderrichtingen met betrekking tot de schoolafwezigheden wegens medische redenen van leerlingen dateren van 12 februari 1992. Deze werden per omzendbrief aan de inrichtende machten en de instellingen voor ondermeer secundair onderwijs medegedeeld ; deze omzendbrief trad onmiddellijk in werking.

Daarbij werd gesteld dat de nieuwe richtlijnen, waarbij slechts in bepaalde gevallen een medisch attest vereist is, een evenwicht nastreven tussen enerzijds het vermijden van spijbelgedrag en anderzijds het vermijden van al te frequente medische tussenkomsten.

In die geest is het niet noodzakelijk dat voor leerlingen die slachtoffer zijn van een langdurige ziekte- en herstelperiode of van een chronische ziekte die een veelvuldig schoolverlet met zich brengt, herhaaldelijk in de loop van éénzelfde schooljaar geneeskundige attesten dienen te worden voorgelegd.

Het volstaat dat één attest wordt bezorgd dat de globale periode(s) dekt, onnodige uitgaven ten laste van zowel de ouders als de sociale zekerheid worden hierdoor uit de weg gegaan.

Anderzijds dient het onderwijsbeleid oog te hebben voor het toenemend spijbelgedrag van leerlingen. In dit kader heb ik op 17 januari 1994 een rondschrijven verstuurd aan alle Vlaamse huisartsen : hierin wordt opgeroepen een bijdrage te leveren tot het terugdringen van misbruiken via een meer "weloverwogen" uitschrijven van medische attesten.

Vraag nr. 90
van 1 maart 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Specialisatie in het secundair onderwijs — Opleiding tot voerder van vrachtwagens

Enkele jaren geleden werd in het secundair onderwijs een specialisatie, gericht op opleiding tot voerders van vrachtwagens ingevoerd.

1. In hoeveel scholen — en op welk niveau — werd deze specialisatie ingevoerd ?
2. Waarin bestond de leerstof ?
3. Hoe groot was de belangstelling voor deze specialisatie-richting ?
4. Is reeds een evaluatie gebeurd en kan de minister meedelen welke (gunstige) resultaten dit initiatief opleverde ?

Antwoord

1. De opleiding vrachtwagenchauffeur wordt tijdens het schooljaar 1993-1994 in vijf door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde of gesubsidieerde scholen aangeboden, op het niveau van het vijfde en zesde leerjaar van het beroepssecundair onderwijs en op het niveau van een zevende vervolmakingsjaar van het beroepssecundair onderwijs.
2. Het leerprogramma voorziet in de vorming van zelfbewuste en vakbekwame vrachtwagenchauffeurs, zodat naast technische vakken en praktijkopleiding (autorijtechnieken) ook aandacht gaat naar talentkennis, gezondheids- en gedragsleer, toegepaste geografie en ecologische vorming.
3. De opleiding wordt dit schooljaar gevolgd door 283 leerlingen. Vorig schooljaar bedroeg dit aantal 245. De toename van het aantal leerlingen bewijst de aantrekkingskracht van de opleiding.
4. Momenteel wordt de opleiding door de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap geëvalueerd. Dit onderzoek, waarvan de resultaten binnen afzienbare tijd mogen worden verwacht, leert nu reeds dat de opleiding tegemoet treedt aan noden uit de bedrijfssector ; dit vertaalt zich in een bijna volledige tewerkstelling van de afgestudeerden.

Vraag nr. 91
van 1 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

HOBU — Onderzoek en dienstverlening

In de hogescholen waar nu reeds onderzoek en dienstverlening ingevoerd werd, heerst onvrede in verband met deze bijkomende taken. Docenten worden verplicht, naast hun onderwijzende opdracht, projectmatig onderzoek en dienstverlenende opdrachten in o.a. de privé-sector uit te voeren.

1. In de praktijk komen deze taken nogal eens neer op het uitvoeren van allerlei klusjes die noch de lesgever noch de student vertrouwd maken met de nieuwste inzichten, technieken of technologieën uit de industrie of elders. In hoeverre kan een lesgever weigeren dergelijke klusjes te aanvaarden indien ze helemaal niet beantwoorden aan de gestelde doeleinden ?
2. In hoeverre is bijvoorbeeld het herstellen van een toestel, uitgevoerd door personeel betaald door de overheid, een vorm van oneerlijke concurrentie t.o.v. privé-bedrijven die wel personeelskosten moeten betalen ?
3. Kunnen lesgevers geen enkele vorm van inspraak krijgen in de wijze van besteden van de inkomsten die zij door een opdracht bovenop hun gewone opdracht in de lade brengen voor hun werkgever, in casu de inrichtende macht van hun hogescholen ?

Antwoord

De vraag van het lid verbaast mij zeer. Ze gaat ervan uit dat de opdracht van het onderwijzend personeel in de hogescholen louter bestaat uit het geven van het aantal lesuren waarvoor het benoemd is. Dit is een hoogst conservatieve opvatting die de negatieve beeldvorming over het onderwijzend personeel in de hand werkt.

1. Het decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap van 23 oktober 1991 bepaalt expliciet dat het projectmatig wetenschappelijk onderzoek en de maatschappelijke dienstverlening behoren tot de opdracht van de hogescholen, naast uiteraard het geven van onderwijs. Binnen dit kader komt het hogeschoolbestuur toe, de concrete taakinhoud van individuele personeelsleden te bepalen.
2. De door het lid aangehaalde problematiek is geregeld in artikel 12ter van de schoolpactwet en ingevoerd door het koninklijk besluit van 12 februari 1976 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de door een onderwijsinrichting geproduceerde voorwerpen of verleende dienst kunnen worden vreemd of verhuurd.

Hierin is uitdrukkelijk bepaald dat de bedoelde activiteiten geen aanleiding mogen geven tot concurrentie met de industrie. Uiteraard mag bij de beoordeling van dit criterium niet uit het oog verloren worden dat studenten bepaalde problemen slechts kunnen bestuderen en de nodige vaardigheden

slechts kunnen verwerven wanneer zij over voldoende oefenmateriaal beschikken. Uiteindelijk komen goed opgeleide afgestudeerden de bedrijven enkel ten goede. De dienstverlening door de instellingen moet dus worden gezien in het licht van een evenwichtige wisselwerking met de economische sector.

3. De regelgeving voorziet thans geen inspraak van de lesgevers met betrekking tot de besteding van de inkomsten voortkomend uit dienstverlening. De bestemming van de opbrengsten wordt beslist door het hogeschoolbestuur.

Vraag nr. 92
van 2 maart 1994
van de heer J. ANSOMS

Rijksscholen — Richtlijnen betreffende gebruikte opslag van gevaarlijke stoffen en preparaten

Op 25 augustus 1980 en op 3 maart 1981 werden richtlijnen gezonden aan de rijksscholen betreffende het respectievelijk gebruik van tetrachloormethaan, benzeen, toluen en xyleen en opslag van gevaarlijke stoffen en preparaten.

1. Zijn deze richtlijnen nog van kracht voor ARGO ?
2. Zijn sinds de verzending van deze twee omzendbrieven nog andere richtlijnen aan het gemeenschapsonderwijs of aanbevelingen aan alle scholen gezonden betreffende gevaarlijke stoffen en preparaten ?
3. Heeft het ministerie van Onderwijs een standpunt over de opportuniteit van het gebruik van carcinogene producten in de schoollaboratoria ASO, TSO-BSO of HOBU ?
4. Heeft het ministerie van Onderwijs informatie gezonden aan de scholen betreffende het gebruik door de scholen van de mogelijkheden geschapen door het koninklijk besluit van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan (Belgisch Staatsblad van 17 mei 1993) of is het ministerie van plan dit te doen ?
5. Waar kunnen de scholen terecht voor informatie betreffende het gebruik van gevaarlijke stoffen en preparaten in het onderwijs ?
6. Overweegt de minister om de scholen in staat te stellen via Adiov gratis de bestaande databanken hieromtrent te raadplegen ?

Antwoord

1. De door het lid geciteerde richtlijnen zijn nog steeds van toepassing in het Gemeenschapsonderwijs.
2. Deze richtlijnen werden aangevuld met de omzendbrief van 25 januari 1988 betreffende het gebruik van bestrijdingsmiddelen en fytofarmaceutische producten bij onderhoudswerken op het schooldoelmeïn.
3. Volgens het ARAB is het gebruik van carcinogene

produkten met name onder andere tetrachloormethaan, benzeen, toluen, xyleen, verboden. Pedagogisch en deontologisch is het dus niet toerekenbaar om leerlingen met deze carcinogene stoffen te laten experimenteren. Iedere werkgever, in casu de inrichtende macht van de onderwijsinstelling, dient de ARAB-reglementering toe te passen en te respecteren.

4. Het comité voor veiligheid en gezondheid van de onderwijsinstelling is ter zake bevoegd en dient op dit vlak haar verantwoordelijk nemen. Eveneens is het hun taak om het koninklijk besluit van 11 januari 1993 in de scholen bekend te maken en te waken over de toepassing hiervan.
5. en 6. Zoals vermeld in het antwoord op een eerdere vraag van het lid (vraag nr. 249, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 22 van 18 oktober 1993), is ADIOV een onderwijsdatabank met verwijzingen naar literatuur over onder andere veiligheid en gezondheid. Het is geen dienst die als intermediair voor het raadplegen van andere databanken kan optreden. ADIOV zelf kan zonder tegenprestatie van het departement via de telefoonlijn bevraagd worden door iedereen die een PC, modem en communicatiesoftware bezit en die een wachtwoord bij ADIOV aanvraagt.

Ter illustratie wordt aan het lid rechtstreeks de lijst toegestuurd met betrekking tot de onderwerpen veiligheid, gezondheid en hygiëne, die via de ADIOV-databank inhoudelijk kunnen geraadpleegd worden.

Vraag nr. 93
van 2 maart 1994
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Verkiezingen lokale raad

Op 11 maart eerstkomend hebben de verkiezingen plaats van de rechtstreeks verkozen leden van de nieuwe lokale raad te Brugge. Naar verluidt zou één van de kandidaten de echtgenoot zijn van de toekomstige afgevaardigde-bestuurder.

1. Ook al blijkt deze kandidatuurstelling geen inbreuk te zijn op de bij decreet voorziene onverenigbaarheden, toch lijkt het voor de betrokkenen ter plaatse op een deontologisch onaanvaardbare situatie, vooral in het licht van de voorgeschiedenis. Wat is het standpunt van de minister ?
2. Acht de minister het niet wenselijk de lijst van onverenigbaarheden voor toekomstige verkiezingen uit te breiden om dergelijke toestanden te vermijden ?
3. Ter plaatse is ook onenigheid gerezen omtrent de vraag welke ouders kiesgerechtigd zijn. Op welke datum moesten de kinderen als regelmatige leerling ingeschreven zijn opdat de ouders kiesgerechtigd zouden zijn ?
4. Het kiesbureau wordt samengesteld uit de instellingshoofden die ressorteren onder de lokale raad eventueel aangevuld met 5 extra door hen aangeduide leden. In dit geval is er maar één instellings-

Is de minister van mening dat deze toch zeer beperkte keuze in overeenstemming is met wat hij noemt de diversiteit van politieke visies waaraan het beeldmateriaal dat gebruikt wordt bij pedagogische projecten dient te voldoen ?

Antwoord

Zoals in mijn antwoord op zijn vraag van 20 januari 1994 nochtans duidelijk blijkt herhaal ik dat mijn toetsingsbevoegdheid zich binnen het kader van artikel 41 van de zogenaamde Schoolpactwet limiteert tot concreet aanwijsbare handelingen die binnen het onderwijs als dusdanig worden gesteld, in casu tot het effectief gebruik dat zou worden gemaakt van o.m. beeldmateriaal van welke aard en oorsprong ook, binnen de context van een pedagogisch project.

Uit niets blijkt dat het door het lid bedoeld beeldmateriaal in geschetste zin werd gebruikt, noch dat het niet zou voldoen aan de in voornoemd artikel 41 bepaalde criteria, en evenmin dat een pedagogisch project waarin dit materiaal eventueel als één van de didactische middelen zou worden aangewend strijdig zou zijn met artikel 41.

Vraag nr. 98 van 14 maart 1994 van mevrouw A. LEYSEN

ARGO — Verkoop en verhuur van leegstaande eigendommen

Graag ontving ik van de minister de lijst met gebouwen die eigendom zijn van de ARGO en op dit ogenblik leeg staan of door de ARGO verhuurd worden en de lijst van de door de ARGO verkochte panden sinds 1 januari 1989.

Graag vernam ik eveneens hoeveel inkomsten de ARGO jaarlijks verkrijgt uit verhuring en hoeveel op dit ogenblik de totale opbrengst is van de verkochte panden.

Indien het gaat om panden die eigendom zijn van een lokale raad, welke sleutel wordt er gehanteerd voor de verdeling van de opbrengst uit verhuring of verkoop tussen de betreffende lokale raad en de centrale raad ?

Welke controle is er op de aanwending van deze financiële middelen ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag kan ik het lid volgende gegevens meedelen.

I. Lijst gebouwen (eigendom van ARGO) die op dit ogenblik leeg staan.

Provincie Antwerpen

1. Deel domein Lierbaan Putte
2. Domein Verbindingsstraat Burcht
3. Domein Hortsebaan Schoten
4. Domein Heistraat Wilrijk
5. Domein Alf. Jeurissenstraat Ekeren
6. Domein Booischot
7. Domein Geel Ws Winkelomheide

Provincie Brabant :

1. Etterbeek RSBK — Oudergemlaan 70
2. Herne MS — steenweg op Edingen
3. Londerzeel BS — Stationstraat
4. Merchtem BS — Mieregemstraat
5. Oudergem KA — Vorstlaan 382
6. Ternat MS — BS — Keizerstraat
7. Tiel-Winge BS — Glabbeeksteenweg
8. Vilvoorde — Groenstraat
9. Vollezele BS — Molenstraat

Provincie Oost-Vlaanderen

1. Evergem — Sleidinge BSGO — Polenstraat 24
2. Deinze BSGO Ws Caenteclaer — Hermeleinstraat 27
3. Lede — Oordegem BSGO — Dr. Prieelslaan
4. Aalst BSGO — Arend Ws Affligemdreef — Affligemdreef 71
5. Aalst BSGO — Arend Ws Rozendreef — Hopstraat 26
6. Aalst Erembodegem BSGO — Leuvestraat 37
7. Zeveneken — Lochristi BSGO — Koning Albertlaan 21
8. Ninove MSGO — Dreefstraat 18
9. Wetteren BSGO — Ws Overbeke — Weverstraat 34
10. Hamme PMSGO — Geemstraat 138

Provincie West-Vlaanderen

1. Bredene RBS — Voormalige wijkschool Maria Duyne
2. Brugge MS — Gebouwen Verwersdijk
3. Brugge ARGO — Gebouw Losschaertstraat
4. Harelbeke RBS — Gebouw Gentstraat
5. Ieper RBS — Voormalige wijkschool Capucienstraat
6. Roeselare — Deel van het complex St.-Amandstraat — Kl. Bassinstraat
7. Torhout RBS — Voormalige wijkschool Oost
8. Zedelgem — deel van het domein met eropstaande paviljoenen

Provincie Limburg

1. Genk — Hoevezavel
2. Opglabbeek Ws Nieuwe Kempen

II. Lijst gebouwen (eigendom van ARGO) die verhuurd worden

Provincie Antwerpen

1. Antwerpen HIVTGO	Gebouw	Devriërestraat 16
2. Antwerpen Rij ksleergangen voor danspedagogie	Appartement	Isabellalei 81-83
3. Berchem domein Bunge	Woning	Filip Williotstraat 5
4. Berchem KAGO	1ste verdieping	W. Van Laarstraat 67
5. Berchem KAGO	Gebouw	W. Van Laarstraat 69
6. Boom RBSGO Ws Dirkputstr.	Klaslokalen	Dirkputstraat 428
7. Brasschaat KAGO	Woning	Lage Kaart 548
8. Brasschaat KAGO	Landhuis	Lage Kaart 554
9. Burcht MSGO — BSGO	Lokalen-terreinen	Verbindingsstraat
10. Niel KTAGO — MSGO	Woning	Brouwerijstraat 131
11. Bonheiden BSGO	Strook grond	Schoolstraat 6
12. Duffel MSGO	Woning	Kasteelstraat 26
13. Balen BSGO	Klaslokalen	Boudewijnlaan 15
14. Balen BSGO	Klaslokalen	Boudewijnlaan 15
15. Kasterlee MPIGO internaat	Grond-gebouw	Hulststraat/Boekweitlaan
16. Mol MSGO — BSGO	Oude froebelblok	G. Gezellestraat 21
17. Turnhout KTAGO	Woning	P. Mieriostraat 18
18. Turnhout BS	Woning	Hertoginstraat 120

Provincie Brabant

1. Aarschot	Paviljoen	Wissenstraat 20
2. Aarschot	Woning	Bogaardenstraat 8
3. Arlon	Leslokalen	Rue des Acacias 2
4. Boutersem	Electr. cabine	Stationstraat 85
5. Diest	Ex RITO	Grauwzusterstraat 10
6. Diest	Leslokalen	Veemarkt
7. Herent	KDV	Mechelsesteenweg 358
8. Jette	KDV	Laarbeeklaan 121
9. Kessel-lo	Leslokalen	Diestsesteenweg 42-44
10. Laken	Vroegere middenschool	L. Wittouckstraat 46
11. Laken	Woning	L. Wittouckstraat 48-50
12. Laken	Woning	L. Wittouckstraat 54
13. Laken	Woning	L. Wittouckstraat 52
14. Leuven	Huisbewaarderswoning	Capucijnevoer 48
15. Leuven	Ex middenschool	V. Decosterstraat 67
16. Leuven	Huisbewaarderswoning	Minckeleerstraat 41
17. Leuven	Paviljoen	Minckeleerstraat 43
18. Leuven	Paviljoen	Minckeleerstraat 45
19. Leuven	Paviljoen	Minckeleerstraat 47
20. Leuven	Paviljoen	Minckeleerstraat 47
21. Leuven	Vroeger lyceum	Parkstraat 126
22. Leuven	Vroeger lyceum	Parkstraat 126
23. Leuven	Lokalen 3de verd.	Redingenstraat 90
24. Leuven	Leslokalen	Vaartstraat 32
25. Leuven	Leslokalen BS	Vaartstraat 32
26. Leuven	Leslokalen BS	Vaartstraat 32
27. Leuven	Leslokalen BS	Vaartstraat 32
28. Leuven	Leslokalen BS	Van Monsstraat 2
29. Merchtem	1 paviljoen	Miereregemstraat 61
30. Neder over Heembeek	Woning	Kasteel Beyaerdstraat
31. Oudergem	Huisbewaarderswoning	H. de Brouckèrelaan 38
32. Overijse	idem	Braffortlaan 2
33. St. Jans Molenbeek	Vroegere KA leslokalen	Hoveniersstraat 47
34. St. Pieters Woluwe	Woning	Orbanlaan 54-56
35. St. Pieters Woluwe	achterbouw woning	Orbanlaan 54-56
36. St. Pieters Woluwe	Woning	Vogelzanglaan 44
37. Vlezenbeek	Vroegere basisschool	Kapellestraat 1
38. Vorst	Vroeger internaat HIPB	F. Branlystraat 2-10
39. Zaventem	Vroegere wijksschool	Konijnenstraat 2
40. Zellik	Gedeelte basisschool	C. Van Malderenstraat

Provincie Limburg

1. St. Truiden		WS Rummenweg
2. Hasselt	Froebelblok	Jeurissenstraat 46
3. St. Truiden — Brustem	Paviljoen	Vliegvelddlaan 78
4. St. Truiden — Terbiest		Schooldomein Terbiest

5. St. Truiden — Terbiest		Schooldomein Terbiest
6. Heusden — Zolder	Ws Lindeman	
7. Lommel	Paviljoenen	Van Gurplaan
8. Tongeren	Normaalschool	Oude Kerkhofweg
9. St. Truiden	Ws St. Pieter	Slagmolenstraat
10. Tongeren	Normaalschool	Momberstraat 6
11. Borgloon	Conciergewoning	Stationstraat 31
12. Maaseik	Schooldomein Neeroeteren	
13. Tongeren		Mombergstraat 6
14. Tongeren	Normaalschool	Oude Kerkhofweg
15. Tongeren		St. Maternuswal 11
16. Tongeren	Paviljoen	Sacramentsstraat 70

Provincie Oost-Vlaanderen

1. Wetteren BSGO	Paviljoenen	Ws Overschelde
2. Gent KAGO 1	Gedeelte scholencomplex	Oievaarsnest 3
3. Zottegem BSGO		Ws Beisloven
4. Oostakker KTA II	2 klaslokalen	

West-Vlaanderen

1. Blankenberge MS	Voormalige directiewoonst	Onderwijsstraat
2. Brugge St. Andries	Voormalig MPI-domein	Leopold 111 laan
3. Ieper	Verhuur voetbalveld KTA	Minneplein
4. Knokke — Heist KTA	Verhuur paviljoen	
5. Kortrijk	Verhuur volledig gebouw	Beverlei
6. Kortrijk RBS	Verhuur voormalige WS „Overleie”	
7. Kortrijk RBS	Verhuur voormalig RBS Pottelberg	
8. Oostende RBS	Erfpacht gronden	
9. Oostkamp KTA	Verhuur klassenvleugel	
10. Torhout MS	Verhuur elektrische kabine	

III. Lijst van de door ARGO sinds 1 januari 1989 overgedragen en verkochte panden

Provincie Antwerpen

	Datum PV Overdracht	Bedrag: betaald ARGO
1. Rijkevorsel BS — Domein Prinsenpad	08.03.1989	15.000.000
2. Bonheiden BSGO — Strook grond	23.08.1989	240.000
3. Schoten KA — Verkoop grond	19.11.1990	19.500
4. Burcht MS — Domein Kerkstraat	14.06.1991	1.600.000
5. Boom BSGO — Ws Noeveren	16.09.1991	960.660
6. Geel BSGO — Ws holven — perceel grond	26.09.1992	600.000
7. Mol Lorgo 71 — Pand Begonialaan	18.09.1992	2.150.000
8. Hoostraten BSGO — Domein Gravin	01.10.1992	30.974.221
Totaal :		65.944.381

Provincie Brabant

	Datum PV Overdracht	Bedrag betaald ARGO
1. Asse — Muurveld gebouw en grond	23.03.1991	6.500.000
2. Boutersem — Stationstraat paviljoen en grond	19.02.1993	1.270.000
3. St.-Gillis — Moskoustraat 19 — gebouw	30.09.1992	4.800.000
4. Ukkel — Kriekeputstraat 6 — gebouw	15.12.1992	6.153.832
5. Zoutleeuw — St-Truidensesteenweg — Grond	22.10.1993	23.000
Totaal :		18.746.832

Provincie Limburg

	Datum PV Overdracht	Bedrag betaald ARGO
1. Maasmechelen — Eisden KA — grond	17.04.1992	120.000
2. Dilsen MS — grond	18.06.1990	180.918
3. Maaseik — Neeroeteren BS — grond	20.04.1992	1.500.000
4. Overpelt — grond : 24a 70 ca	10.03.1993	1.700.000
5. Dienenbeek —	26.10.1992	124.850
Totaal :		3.625.768

Provincie Oost-Vlaanderen

	Datum PV Overdracht	Bedrag betaald ARGO
1. Deinze — Schutterijstraat grond	29.09.1989	626.545
2. Brake1 — Wielendaalstraat/Abeelpad — grond	25.04.1990	762.000
3. Zele/Kouter — Kerkstraat — schooldomein	10.05.1990	6.000.000
4. Laarne — Molenstraat 22 — schooldomein	25.09.1990	12.000.000
5. Denderleeuw/Huisegem — Vrijheidsstraat — schooldomein	18.12.1990	11.000.000
6. Aalst — Boudewijnlaan — grond	05.02.1991	47.000
7. Geraardsbergen — Papiermolenstraat — grond	13.02.1991	78.000
8. Dendermonde — Begijnhoflaan — grond	17.08.1989	20.000
9. Zottegem/Velzeke — Blarenhoek 28 schooldomein	03.07.1991	325.000
10. St.-Niklaas-Breedstraat 159 schooldomein	30.01.1992	900.000
11. Zottegem-Velzeke — Blarenhoek 28 schooldomein	03.07.1991	2.925.000
12. St.-Niklaas — Breedstraat 159 schooldomein	30.01.1992	4.140.000
13. St.-Niklaas — BPA „Hogeakkerwijk” K. Astridlaan — ruiling grond met stad	26.10.1992	95.031.628
14. Dendermonde — Zuidlaan/begijnhof — grond	08.04.1991	100.000
15. Aalst — Oude gentbaan 49 — grond	18.01.1993	875.000
Totaal :		138.790.173

Provincie West-Vlaanderen

	Datum PV Overdracht	Bedrag betaald ARGO
1. Zwevezele — Tramstraat — grond	22.09.1989	2.000.000
2. Koksijde MPIS domein — grond	19.09.1989	10.550
3. Tielt KA domein — grond	04.04.1990	150.000
4. Tielt KA domein — grond	10.06.1991	14.500
5. Gistel RMS domein — grond	19.09.1989	800.000
6. Waregem Domein Villapark — grond	30.10.1989	8.380.000
7. Tielt Domein WS EUROPA wijk	04.07.1990	5.000.000
8. Poperinge Domein VAUW-SOUS-CHEVREMONT	24.12.1990	6.286.977
9. Harelbeke RMS Domein — grond	17.09.1991	13.500
10. Waregem MS Domein — grond	15.01.1991	95.000
11. Marke MPIS Domein — grond	19.07.1990	515.000
12. Blankenberge KA — verkoop directiewoning en grond	27.08.1991	6.850.000
13. Ardooie RBS — verkoop domein	16.07.1991	4.500.000
14. Brugge St. Michiels KA — grondstrook	05.10.1992	90.000
15. Zwevegem RBS — verkoop elektriciteitskabine + grond	21.09.1993	80.000
16. Roeselare KTA — verkoop gebouw Kattenstraat	15.09.1992	8.250.000
17. Zeebrugge — verkoop domein	17.09.1992	10.800.000
18. Ingelmunster — verkoop grond	18.06.1993	1.905.000
Totaal :		55.740.527

IV. Jaarlijkse inkomsten die de ARGO heeft verkregen inzake verhuring

1989	13.071.188
1990	17.502.830
1991	16.186.604
1992	25.133.687
1993	28.019.518
tot 28.02.1994	4.410.175
Totaal :	104.324.002

Provincie Antwerpen	65.944.381
Provincie Brabant	18.746.832
Provincie Limburg	3.625.768
Provincie Oost-Vlaanderen	138.790.173
Provincie West-Vlaanderen	55.740.527
Totaal :	282.847.681

VI. Er zijn geen panden eigendom van lokale raden. Verhuringen door lokale raden betreffen occasionele verhuringen in toepassing van omzendbrief van 14 juli 1992, kenmerk ARGO/730/N-92-11, betreffende het gebruik van de infrastructuur van de Gemeenschapsscholen met uitzondering van de zwembaden.

V. Totale opbrengst van de door de ARGO sinds 1 januari 1989 overgedragen en verkochte panden

Vraag nr. 99
van 14 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten — Gegevens over Voeren

Met mijn vraag nr. 78 van 1 februari vroeg ik aan de minister naast de eerder gegeven cijfers over het Franstalig onderwijs in de zes randgemeenten rond Brussel (vraag nr. 38) gelijkaardige cijfers voor de Franstalige onderwijsinstellingen in alle Vlaamse gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen.

De minister was zo vriendelijk mij de cijfers voor Ronse te verstrekken maar vergat evenwel Voeren.

Kan hij mij alsnog die gegevens bezorgen voor het schooljaar 1992-1993, eveneens opgesplitst naar lageren kleuteronderwijs. Ter herinnering, het gaat om de totaal uitgekeerde weddetoelage, de kostprijs per leerling, de werkings- en uitrustingskosten en het aantal leerlingen.

Antwoord

In mijn antwoord op vraag nr. 78 zijn geen cijfers terug te vinden over Voeren vermits de enige franstalige basisschool die door de Vlaamse Gemeenschap (namelijk de gesubsidieerde gemeentelijke basisschool, Dorpsstraat 77 te Sint-Martens-Voeren) werd gefinancierd met ingang van 1 september 1992 werd opgeheven.

Vraag nr. 100
van 14 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Gesubsidieerd onderwijs — Samenstelling pedagogische projecten

De vroegere school Mariagaarde uit Deurne heeft zichzelf een nieuwe naam aangemeten : De Linde. Ze stelt zich voor als een alternatieve multiculturele school en deelt in een folder mede dat dit initiatief onder meer tot stand kwam in samenwerking met Hand in Hand Deurne.

Hand in Hand is een feitelijke vereniging die zich tot hiertoe liet opmerken door betogingen tegen de verkiezingsuitslag van 24 november 1991 te organiseren. Als dusdanig heeft zij niets of weinig met het onderwijs te maken.

Bestaan er vanuit het departement Onderwijs richtlijnen met betrekking tot de criteria waaraan verenigingen moeten voldoen opdat gesubsidieerde scholen ze als partner voor de samenstelling van hun pedagogisch project zouden mogen aanvaarden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat er geen overheidscriteria zijn waaraan verenigingen moeten voldoen om als partner door de gesubsidieerde scholen voor de samenstelling van hun pedagogisch project aanvaard te worden.

Artikel 24 van de grondwet bepaalt dat de onderwijsvrijheid gewaarborgd is en dat elke preventieve maatregel verboden is. De inrichtende macht van een vrije school beroept zich op de vrijheid van onderwijs wat inhoudt dat ze autonoom haar pedagogisch-filosofisch-ideologische strekking kan bepalen (autodeterminatie). Daarop wordt het opvoedingsproject van de school uitgetekend. Het opvoedingsproject van een school is immers het mens- en wereldbeeld dat binnen een schoolgemeenschap gehanteerd wordt. Dit mens- en wereldbeeld past binnen een levensbeschouwing en ontleent er haar gronden en oriëntatie aan. Een inrichtende macht van een vrije school kan bij het bepalen van haar opvoedingsproject een beroep doen op welke instantie dan ook. Het is de overheid niet toegelaten voorwaarden te bepalen waaraan die instantie moet voldoen, daar dit in wezen voorwaarden zouden zijn die de autodeterminatie van de inrichtende macht in het bepalen van haar opvoedingsproject beperken, hetgeen strijdig is met de onderwijsvrijheid.

Ter vergelijking geef ik het advies van de Raad van State van 30 november 1993 "Het ingrijpen in die structuren (bedoeld wordt : de beleidsbepalende structuren) van de vrije scholen raakt aan de vrijheid van onderwijs die de vrije keuze van de inrichtende macht veronderstelt, minstens wat de filosofische en /of pedagogische uitgangspunten betreft op basis waarvan onderwijs wordt gegeven. Tevens kan worden geraakt aan de vrijheid van vereniging."

Vraag nr. 101
van 14 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Commissie laakbare praktijken — Gegevens

Kan de minister mededelen hoeveel klachten er in 1992 en 1993 behandeld werden door de Commissie Laakbare Praktijken met betrekking tot het onderwijs ?

Is het mogelijk deze klachten per aard te sorteren en te vernemen hoeveel er per aard afgewezen of aanvaard werden ?

Welk gevolg werd er gegeven aan deze die aanvaard werden ?

De minister heeft het recht te weigeren klachten over te maken aan de betrokken commissie. Hoeveel heeft hij er tijdens de bovenvermelde periode geweigerd ?

Antwoord

De adviescommissie, bedoeld in artikel 42, 1 van de zgn. Schoolpactwet, behandelde tijdens 1992 en 1993 zeven dossiers, die alle betrekkingen hadden op al dan niet correct als handelspraktijk bestempelde handelingen van onderwijsinstellingen. In twee van deze dossiers concludeerde de commissie dat het verbod op handelspraktijk werd overtreden, wat heeft geleid tot het nemen van passende administratieve maatregelen.

Conform artikel 43 van genoemde wet beslist de Vlaamse regering, bij delegatie vertegenwoordigd door de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs, of een zaak waarvan zij kennis krijgt, en waarbij zij vermoedt

dat het verbod van politieke activiteit en propaganda, of van handelsactiviteit werd overtreden, aan de adviescommissie wordt voorgelegd. De rol van deze commissie is derhalve facultatief, en zij treedt uitsluitend op na verzoek van de regering, t.b.v. de regering : voornoemde wet voorziet op geen enkele wijze dat derden zich met klachten, al dan niet rechtreeks, tot de adviescommissie kunnen wenden.

Vermits de vraagsteller zich steunt op een formeel juridisch foutieve interpretatie van voornoemd artikel 43, zijn de concrete vragen die hij binnen die context stelt bijgevolg zonder voorwerp.

Vraag nr. 102
van 15 maart 1994
van de heer F. DE MAN

Koninklijk Technisch Atheneum van Jette — Jeugdcriminaliteit

In het Koninklijk Technisch Atheneum van Jette blijkt een en ander uit de hand te lopen en dit sedert september van vorig jaar. Niet alleen is er sprake van een regelrechte diefstallenplaag (schoolmateriaal, turngerief, motorfiets) maar nu blijken bepaalde leerlingen ook gewapend op de school rond te lopen. In februari werd zelfs een revolver van een leerling in beslag genomen door de directeur.

Is de minister op de hoogte van deze dramatische evolutie ?

Zijn er andere scholen in Brussel waar dergelijke toestanden heersen ?

Welke maatregelen neemt hij ?

Antwoord

Ik heb de situatie waarnaar verwezen wordt in de schriftelijke vraag laten onderzoeken en hieruit blijkt dat de dramatische toestand waarop gewezen wordt sterk gerelativeerd dient te worden.

Blijkbaar werd een leerling in de school aangetroffen met een speelgoedrevolver. De leerling werd, mede via een schrijven aan zijn ouders, gevraagd het speelgoed thuis te laten. Op basis van dit feit kan moeilijk gesproken worden van "gewapende leerlingen". Ook de vermeende diefstallenplaag waarnaar verwezen wordt kan uit mijn onderzoek niet bevestigd worden.

Er zijn mij geen feiten bekend die wijzen op dramatische situaties van jeugdcriminaliteit in Vlaamse Brusselse scholen.

Vraag nr. 103
van 15 maart 1994
van de heer H. BROUNS

Buitengewoon onderwijs — Niet-uitbetalen van lonen voor de busbegeleiding

Het loon van december 1992 en de eindejaarspremie van 1992 voor de mensen die busbegeleiding doen in

het buitengewoon onderwijs zijn momenteel nog steeds niet uitbetaald. De busondernemingen zijn echter wel al betaald voor deze maand.

1. Is het niet zo dat volgens de wet de lonen en wedden eerst betaald dienen te worden vooraleer facturen van derden worden vereffend ?
2. Er doen geruchten de ronde dat voor het jaar 1993 het loon voor de maanden november, december en de eindejaarspremie niet of slechts gedeeltelijk zullen worden uitbetaald. Is dit zo ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat voor de betaling van de lonen van de busbegeleiders voor het jaar 1992 zich inderdaad het probleem stelt van de bijkredieten 1992.

Wat de betalingen voor 1993 betreft kan ik meedelen dat de laattijdige dossiers die wij momenteel ontvangen voorlopig eveneens niet kunnen betaald worden.

Van zodra wij over de nodige bijkredieten voor 1992 en 1993 beschikken zullen al deze betalingen onmiddellijk worden uitgevoerd.

Door de hervorming van het leerlingenvervoer zijn de nodige maatregelen genomen opdat dezelfde problemen zich niet meer zouden herhalen.

Vraag nr. 104
van 15 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Lessenpaketten voor de scholen — Samenstelling door derden

De laatste jaren is het zo dat steeds meer verenigingen die als dusdanig niets of weinig met het onderwijs te maken hebben en er ook geen verantwoordelijkheid in dragen zich regelmatig bezighouden met het samenstellen van lessenpaketten, videofilms en dies meer die zij dan aan de scholen en aan de leerkrachten als het ware aanbieden.

De Centrale voor Socialistische Cultuur (de culturele koepel van de SP), Hand in Hand en de vereniging Artsen zonder Grenzen hebben zich hier recent mee bezig gehouden. Zelfs de provincie Oost-Vlaanderen maakt lessenpaketten rond het thema Verdraagzaamheid en Democratie die dan bij het onderwijzend personeel gepromoot worden.

Zijn er criteria waaraan een vereniging moet voldoen opdat scholen haar lessenpaketten mogen aanvaarden ?

Is er in een pedagogische controle op de inhoud van deze lessenpaketten voorzien ?

Dienen deze pakketten ingepast te worden in een bestaand pedagogisch project ?

Bestaat er een reglementering ter zake ?

Antwoord

Artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de bepalingen van de onderwijswetgeving, de zogenaamde Schoolpactwet, bepaalt dat, met inachtneming van het door of krachtens het decreet bepaalde minimumlessenrooster en met inachtneming van de eindtermen, elke inrichtende macht voor haar school over de vrijheid beschikt de lessenroosters en de leerplannen vast te stellen en vrij haar pedagogische methoden kiest. Met het oog op het waarborgen van het studiepeil moet de regering evenwel de leerplannen goedkeuren waarvoor eindtermen in acht moeten genomen worden.

Artikel 24, 2, 2° van dezelfde wet voorziet dat, wil een inrichtende macht gesubsidieerd worden voor haar school, deze een leerplan moet inachtnemen dat overeenstemt met de wettelijke voorschriften of door de minister is goedgekeurd. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op het Gemeenschapsonderwijs krachtens artikel 6ter van dezelfde wet en krachtens artikel 5 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten.

Het is de overheid aldus niet toegestaan een inrichtende macht te verplichten tot het hanteren van een bepaalde pedagogische methode, dus bijvoorbeeld tot het gebruiken van een bepaald lessenpakket, begrepen als de pedagogische invulling van een onderwijshoud.

Het staat een inrichtende macht vrij een beroep te doen op derden in het opstellen van lessenpakketten. Het is de overheid niet toegestaan voorwaarden op te leggen noch aan de derden noch aan de inrichtende macht waaraan deze zouden moeten voldoen bij het opstellen van lessenpakketten. De vrijheid van het pedagogisch benaderen van een onderwijshoud is krachtens de onderwijswetgeving gewaarborgd.

Het is de overheid enkel toegestaan controle uit te oefenen op de minimum-lessenroosters en leerplannen waarvoor eindtermen bepaald worden. Voorts, in het kader van het peil der studiën keurt de minister de leerplannen goed.

Het is elke inrichtende macht toegestaan zijn opvoedingsproject autonoom in te vullen naast en doorheen de goedgekeurde leerplannen.

Het inpassen van de lessenpakketten in het opvoedingsproject behoort tot de autonomie van elke inrichtende macht.

Vraag nr. 105
van 15 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

Administratie van de Vlaamse Gemeenschap — Weigering van kandidaten met een VDAB-beroepsopleiding

De beroepsopleiding van de VDAB doet enorme inspanningen met veel inzet van haar instructeurs om werkzoekenden die niet het juiste diploma hebben, bij te scholen. Het doel van deze talrijke inspanningen is mensen, die door gebrek aan de juiste vooropleiding geen werk vinden, om te scholen en/of bij te scholen, zodat zij wel kans maken op de arbeidsmarkt.

1. De VDAB-beroepsopleiding leert mensen vaardigheden aan die zeer nuttig en noodzakelijk zijn in vele organisaties. Vindt de minister het juist dat werkzoekenden, die een grondige opleiding volgden bij een instelling van de Vlaamse Gemeenschap, ingericht en gefinancierd door deze gemeenschap, te weten de beroepsopleiding van de VDAB, geweigerd worden als kandidaten, als zij niet over bepaalde "schoolse" diploma's beschikken?
2. Wil de minister de nodige maatregelen nemen opdat mensen die niet het vereiste diploma hebben, toch een reële kans krijgen om mee te dingen naar functies bij instellingen van de Vlaamse Gemeenschap en dat zij deze functies kunnen verwerven, als zij het bewijs leveren over de vereiste kennis en vaardigheden te beschikken, ongeacht of zij deze verwerven door schoolse opleiding, omscholing of ervaring?

Antwoord

De functie van diplomavereisten bij de toegang tot een job bij de Vlaamse administratie of de Vlaamse Openbare instellingen is het schoolse basisopleidingsniveau voor die functie te verzekeren.

Daarom zijn de vereiste diploma's of studiegetuigschriften opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 dat het Vlaams Personeelsstatuut vaststelt. Alleen voor het laagste niveau (E) zijn geen algemene diplomavereisten gesteld.

Het lijkt me anderzijds niet de bedoeling van de beroepsopleiding van de VDAB om als alternatief van het onderwijssysteem te functioneren. De opleiding is eerder gericht op een supplementaire en specifieke arbeidsmarktgerichte kennis en vaardigheden. Het ene kan dus gerust samen gaan met het andere. Ik geef wel toe dat de huidige regeling in eerste instantie de schoolse opleiding valoriseert.

Vraag nr. 106
van 15 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Decreet op het onderwijs — Toepassing van artikel 41

In het blad Fladder (Wereldnieuws van Zonneland) van 10 december 1993, dat op zeer grote schaal in de lagere scholen van het vrij onderwijs verspreid wordt, staat op bladzijde 2 een regelrechte aanval tegen het Vlaams Blok, dat bij naam genoemd wordt.

Dit is ongetwijfeld in strijd met artikel 41 van het decreet op het onderwijs dat geen politiek in de school toelaat.

Heeft de minister aan de onderwijsinstellingen instructies gegeven met betrekking tot de criteria waaraan de tijdschriften, die zij via de klassen aan de kinderen bezorgen, moeten voldoen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat ik kennis heb genomen van het bewuste artikel in het

blad Fladder (bijvoegsel bij het tijdschrift Zonneland dat bestemd is voor leerlingen van de 3e graad basisonderwijs) van 10 december 1993. Vooraf wil ik erop wijzen dat het tijdschrift Zonneland dat in het vrij onderwijs wordt verspreid, facultatief is.

Het is mij niet bekend of in de klas effectief gebruik gemaakt wordt van dit tijdschrift. Evenwel meen ik dat de bewuste passage geenszins als een regelrechte aanval tegen het Vlaams Blok beschouwd kan worden. Ook zijn mij tot op heden geen klachten wegens overtreding van artikel 41 van het Schoolpactwet bekend.

Tevens kan ik meedelen dat er geen omzendbrief met instructies bestaat met betrekking tot de criteria waaraan de tijdschriften, die de onderwijsinstellingen via de klassen aan de kinderen bezorgen, moeten voldoen.

Vraag nr. 107
van 16 maart 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

Laat begin van een nieuw schooljaar- — Onvolledige bezoldiging van de tijdelijken

In verscheidene scholen en vooral dan technische scholen, is het de gewoonte het lessenrooster van een bepaald schooljaar aan te vatten in oktober of november.

Het komt dan ook voor, dat tijdelijke personeelsleden in dienst blijven tot in oktober of november, terwijl er slechts een bezoldiging is tot 15 september of helemaal niet.

Kan de minister meedelen of in de hier vermelde gevallen correct wordt opgetreden en hoe de betrokken personeelsleden de ontbrekende bezoldiging kunnen verwerven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid het volgende mee.

De geformuleerde toestand betreffende de uitbetaling van de wedden der tijdelijke personeelsleden, doet zich vooral voor in het hoger onderwijs en dan meer in het bijzonder in het hoger onderwijs van het lange type.

Om deze moeilijkheden op te vangen zonder de vigerende reglementering geweld aan te doen, wordt volgend systeem van betaling van tijdelijke personeelsleden toegepast :

- op 30 juni wordt de betaling van de wedde(toelage) voor een tijdelijk personeelslid uit het onderwijs stopgezet, conform de wettelijke regeling die geldig is voor alle tijdelijken ;
- de uitgestelde bezoldiging wordt uitgekeerd tijdens de maanden juli en augustus ;
- wanneer het tijdelijk personeelslid zijn ambt bij de aanvang van het academie- of schooljaar opnieuw aanvat, wordt de betaling m.i.v. 1 september hernomen, dit op basis van de ambtsbevoegdheid van 30 juni.

Vraag nr. 108
van 17 maart 1994
van de heer F. DEWINTER

Kabinet van de minister — Gespecialiseerde adviesorganen

De Vlaamse regering laat zich bij het bepalen van haar dagelijks beleid dikwijls adviseren door allerlei gespecialiseerde adviesorganen.

1. Hoeveel en welke adviesraden vallen er onder het kabinet van de minister ?
2. Wat is het statuut van deze adviesraden ?
3. Volgens welke frequentie komen deze adviesraden samen en zijn deze dan ook effectief bijeengekomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heren T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

Antwoord

De gevraagde inventaris van de adviesorganen wat de onderwijssector betreft gaat hierbij.

Ter informatie wordt vermeld hoeveel maal het adviesorgaan of de raad in 1992 bijeenkwam.

De Vlaamse regering heeft onlangs beslist om een evaluatie door te voeren van de bestaande adviesorganen en -raden. De eerste resultaten van het onderzoek gaan in de richting van een vermindering en hergroepering van een aanzienlijk aantal adviesorganen.

Nr.	Naam	Regelgeving/Statuut
3.1	Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) : met als afdelingen :	Decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II
	11 Algemene Raad	
	13 Raad voor het Basisonderwijs	
	7 Afdeling voor Buitengewoon Basisonderwijs	
	8 Raad voor Secundair Onderwijs	
	13 Afdeling Algemeen Secundair Onderwijs	
	7 Afdeling voor Buitengewoon Secundair Onderwijs	
	13 Afdeling Kunstsecundair Onderwijs	
	8 Afdeling Technisch- en Beroepssecundair Onderwijs	
	7 Raad voor het Volwassenenonderwijs	
	8 Afdeling voor Sociale Promotie	
	2 Raad voor het Hoger Onderwijs	
	4 Afdeling voor het Universitair Onderwijs	
	5 Afdeling voor het Hoger Onderwijs van het Lange Type	
	4 Afdeling voor het Hoger Onderwijs van het Korte Type	
	aantal vergaderingen : zie kolom hierboven	
3.2	Vlaams Erasmuscomité (VEC)	BVE van 13 april 1988 tot bepaling van de wijze waarop voor de Vlaamse Gemeenschap uitvoering gegeven wordt aan actie 2 van het Erasmusprogramma van de Europese Gemeenschappen
	8 vergaderingen	
3.3	Vlaamse Lingua Comité	Lingua-programma Europese Gemeenschappen (Besluit van de Raad van 28 juli 1989) – BVE dd. 18 juli 1990 tot bepaling van de wijze waarop voor de Vlaamse Gemeenschap uitvoering wordt gegeven aan het Lingua-programma
	4 vergaderingen	
3.4	Commissie van advies voor het buitengewoon onderwijs (CABO's — regionaal verspreid)	Art. 6 tot 11 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs
	64 vergaderingen	
3.5	Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs	Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra
	36 vergaderingen	
3.6	Kamer van Beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs	Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra
	8 vergaderingen	
3.7	Raad van Beroep voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs	Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
	werd in 1993 opgericht	

Nr.	Naam	Regelgeving/Statuut
3.8	Centraal Paritair Comité voor het gesubsidieerd vrij onderwijs en de pedagogische begeleidingsdiensten	Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de Pedagogische Begeleidingsdiensten en de Gesubsidieerde Vrije PMS-centra
	2 vergaderingen	
3.9	Centraal Paritair Comité voor de gesubsidieerde vrije PMS-centra	Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de Pedagogische Begeleidingsdiensten en de Gesubsidieerde Vrije PMS-centra
	4 vergaderingen	
3.10	Adviescommissie inzake erkenning van vormingsprogramma's voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht	Wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht — BVE van 31 juli 1990 houdende samenstelling van de adviescommissie inzake erkenning van vormingsprogramma's voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht
	1 vergadering	
3.11	Erkenningscommissie voor de navorming	Decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs, gewijzigd door het decreet van 17 juli 1991 betreffende Inspectie en Pedagogische Begeleiding
	15 plenaire vergaderingen en 3 sub-commissies vergaderingen	
3.12	Raad voor Basiseducatie	Decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen — BVE van 20 februari 1992 betreffende de oprichting en samenstelling van de Raad voor Basiseducatie
	6 vergaderingen	
3.13	Commissie laakbare praktijken	Art. 42 van de schoolpactwet ; KB van 14 september 1987 houdende de samenstelling en de werkings- en procedureregels van de Commissie voorzien bij art. 42 van de Schoolpactwet
	1 vergadering	
3.14	Hoge Raad voor het Maritiem Hoger Onderwijs	BVE van 17 januari 1990 betreffende de organisatie en de samenstelling van de Hoge Raad voor het maritiem onderwijs en tot regeling van zijn werking
	2 vergaderingen	
3.15	Nederlandse Kamer van de Raad van het Pluralistisch Onderwijs	Wet van 29 mei 1959, zoals gewijzigd door art. 2b van het KB van 12 januari 1981 tot vaststelling van de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de Raad van het Pluralistisch Onderwijs
	10 vergaderingen	
3.16	Commissie van advies voor het leerlingenvervoer	BVE van 29 april 1991 tot wijziging van het KB van 28 juni 1962 betreffende de machtiging tot gemeenschappelijk vervoer van leerlingen van onderwijsinstellingen
	geen vergadering	

Vraag nr. 109
van 21 maart 1994
van de heer G. ANTHUENIS

Omruijing van D-diploma's — Benadeling van oudere leraars

Een D-diploma (320 lesuren), afgeleverd in 1964 of later, kan worden omgeruild voor een getuigschrift (450 lesuren) van middelbare technische normaalleergangen.

1. Kan een D-diploma (320 lesuren), afgeleverd vóór 1964, eveneens omgeruild worden ?
2. Zo neen, is hier dan geen sprake van discriminatie van de oudere leraars die hierdoor financieel nadeel lijden ?

Antwoord

De D-diploma's, uitgereikt vanaf 1964, konden volgens de richtlijnen van de omzendbrief HO/Z 111 van 20 juli 1982, omgeruild worden voor een getuigschrift van de Middelbare Technische Leergangen (MTNL). Omdat het getuigschrift van deze MTNL pas ingesteld werd vanaf het schooljaar 1963-1964, kon een omruiling van de D-diploma's, uitgereikt voor 1964, geen doorgang vinden.

Ik ben wel van oordeel dat de problematiek van deze laatste diploma's in wezen identiek is aan die van de later uitgereikte en dat de formalismen in verband met het aantal gevolgde lesuren te zwaar aangerekend werd. Ik laat momenteel dan ook onderzoeken of de vermeende discriminatie inderdaad bestaat en, zo ja, op welke wijze ze zo spoedig mogelijk weg te werken is.

Vraag nr. 110
van 21 maart 1994
van de heer G. ANNEMANS

VZW Hayat in Deurne — Erkennen en subsidiëring

Kan de minister mij meedelen of de VZW Hayat uit de Van Duyststraat 35 in 2100 Deurne gesubsidieerd wordt onder één of andere vorm in het kader van jongerenvorming, of in het kader van enig onderwijsproject ?

Deze VZW organiseert nailessen en Nederlandse lessen voor vrouwen, en dergelijke meer, en zou wellicht als dusdanig erkend kunnen zijn.

Welke soort erkenning en welke soort subsidie en in het kader van welk statuut geniet deze VZW Hayat ?

Antwoord

De VZW Hayat in Deurne geniet binnen het kader van mijn bevoegdheidsgebieden, waaronder onderwijs, erkenning noch subsidies.

Vraag nr. 112
van 22 maart 1994
van de heer J. EEMAN

Vlaams ambtenarenstatuut — Uitstapregeling openbare instellingen

Binnen de Vlaamse administratie zou een uitstapregeling voorzien worden voor ambtenaren van de niveaus 3 en 4 en voor de rangen 13, 14 en 15.

1. Zal dezelfde uitstapregeling ook gelden voor de ambtenaren, tewerkgesteld in de openbare instellingen onder toezicht van de Vlaamse regering. Bij deerschikking van de Vlaamse administratie werden meerderen verplicht dienst te nemen in een openbare instelling met de mededeling dat zij te allen tijde dezelfde rechten zouden hebben als de leden van de Vlaamse administratie.
2. Zo ja, op welke datum ?
3. Is dergelijke uitstapregeling een recht voor de betrokken personeelsleden ?

Antwoord

Op dit ogenblik is het ontwerp-besluit van de Vlaamse regering dat de uitstapregeling voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap regelt gereduceerd tot de rangen 13, 14, 15 en 16. Het ontwerp-besluit ligt momenteel voor advies bij de Raad van State.

Deze uitstapregeling is uitdrukkelijk gekoppeld aan overtallen die ontstaan door de nakende reorganisatie van het administratieve middenkader. De regeling creëert geen recht. Het verlof kan worden geweigerd indien het niet in overeenstemming is met het belang van de dienst.

Indien gelijkaardige problemen zich ook in de Vlaamse openbare instellingen voordoen, naar aanleiding van het openstellen van hun nieuwe rechtspositieregeling, kan een gelijkaardige regeling in overweging worden genomen. Er is evenwel geen automatische toepassing van het huidig ontwerp-besluit op de instellingen.

Vraag nr. 115
van 25 maart 1994
van de heer J. EEMAN

Studenten kleuteronderwijzer
— Aantal

Gelet onder meer op de problematiek betreffende de tewerkstelling van jonge leerkrachten vernam ik graag hoeveel studenten op 1 december 1993 de lessen volgen voor het behalen van het diploma van zer(es), onderwijzer(regent(es)), dit cijfer opgedeeld per leerjaar en per net.

Antwoord

Het aantal studenten dat in het academiejaar 1993-1994 de lessen volgt voor het behalen van het diploma kleuteronderwijs(onderwijzer en regent(es)) bedraagt per net en per studiejaar :

	Gemeen-	Vrij ond.	Off. ond.
	schapsond.		
Kleuterleid(s)			
1e studiejaar :	135	1.029	107
2e studiejaar :	75	557	57
3e studiejaar :	73	496	38
Totaal :	283	2.082	202
Onderwijzer			
1e studiejaar :	184	1.670	124
2e studiejaar :	91	882	45
3e studiejaar :	78	830	38
Totaal :	353	3.382	207
Regent(es)			
1e studiejaar :	391	1.481	296
2e studiejaar :	198	926	160
3e studiejaar :	161	757	128
Totaal :	750	3.164	584

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 20
van 25 februari 1994
van de heer L. BARBE

Bodybuilding — Doping

Heel wat bodybuilders gebruiken doping. Van de 99 controles in 1991 bleken er 30 positief. In 1992 waren er van de 82 controles 42 positief (51 percent). Deze toestand sleept al jaren aan, zonder dat er blijkbaar verbetering in komt, misschien zelfs in tegendeel.

1. Hoeveel dopingcontroles gebeurden er in 1993 bij beoefenaars van bodybuilding en hoeveel ervan waren er positief ?
2. Hoeveel gevallen werden er in totaal reeds door de disciplinaire commissie behandeld en hoeveel ervan hebben geleid tot disciplinaire maatregelen ?
3. Hoeveel gevallen werden er in totaal reeds door de disciplinaire raad behandeld en hoeveel ervan hebben geleid tot disciplinaire maatregelen ?
4. Welke zijn de meest gebruikte middelen ? Wat kunnen de gevolgen van deze stoffen zijn voor de volksgezondheid ?
5. Wat is de houding van de sportfederaties in deze materie ?

6. Welke maatregelen heeft de minister genomen om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

Gezien het statistisch karakter van de subvragen 1 tot en met 3 wordt het antwoord op deze onderdelen van de vraag rechtstreeks aan het lid overgemaakt.

4. De meest gebruikte middelen in de body-building zijn de anabole steroïden.

Anabole steroïden, ook anabolica genaamd, zijn synthetische hormonale substanties, die alle scheikundig zijn afgeleid van het mannelijk geslachtshormoon testosteron. Testosteron wordt in het lichaam zelf geproduceerd, ook bij de vrouw, zij het in een kleinere hoeveelheid.

Wat de werking betreft onderscheidt men klassiek :

* een androgene werking ; dit is de virilizerende of vermannelijkende werking : ontwikkeling van mannelijke geslachtskenmerken, zoals baardgroei, stemverlaging, mannelijke lichaamsbouw, verhoogde lichaamsbeharing enzovoort.

* een anabole werking : dit wil zeggen de bevordering van de opbouw van eiwitten, onder andere in het skelet en de spieren, maar ook in het bloed (met een verhoging van de concentratie aan rode bloedcellen).

In de sport worden ze veel gebruikt omwille van de spieropbouwende werking, de mogelijk snellere krachtwinst bij gewichtraining en de snellere recuperatie na zware inspanningen. Vandaar dat ze genomen worden tijdens de trainingsperiode. Om het misbruik van anabolica op te sporen worden meer en meer dopingcontroles uitgevoerd in die sporttakken (zoals bodybuilding) waar anabolica veel gebruikt worden.

De gevaren voor de gezondheid zijn niet te onderschatten : algemeen : vette huid, acné, leverfunctiestoornissen (van geelzucht tot kanker), hoge bloeddruk en arteriosclerose, psychische veranderingen (agressie) ;

bij de vrouw : menstruatiestoornissen, onvruchtbaarheid, borstverkleining, baardgroei, stemverlaging, mannelijke lichaamsbouw ;

bij de man : afname van de vruchtbaarheid, impotentie, prostaatvergroting, borstvergroting ;

bij jongeren : verstoorde groei.

5. In het voorbije jaar zijn er twee bijeenkomsten geweest met de betrokken body-buildingfederaties. Het ging er hierbij om hen te wijzen op de verplichting tot het overmaken van hun wedstrijdkalender. Deze aangelegenheid werd ondertussen geregeld.
6. Op 30 maart gaat een nieuwe bijeenkomst door waarbij de federaties zullen gewezen worden op de verplichting om zelf initiatieven te nemen tegen het dramatisch hoge dopinggebruik in de body-building.

Vraag nr. 21
van 9 maart 1994
van mevrouw M. VOGELS

Lood- en cadmiumvervuiling in Hoboken — Stand van zaken

Meer dan 20 jaar nu, is het duidelijk dat Hoboken een probleemgebied is als het gaat om vervuiling door lood en cadmium. Te hoge concentraties in de lucht en op de bodem maar ook te hoge loodconcentraties in het bloed vooral bij kinderen.

Meer dan 20 jaar al is duidelijk dat de oorzaak van dit probleem dient gezocht bij de metallurgie Hoboken. In 1973 reeds kwam de ernstige loodvergiftiging tot uiting naar aanleiding van enkele gevallen van veesterfte. Sedertdien vindt men op geregelde tijdstippen berichten terug van de situatie in Hoboken en dit meestal naar aanleiding van ongunstige rapporten.

Zo meldde nog het rapport Hoboken groeiseizoen 1989 dat terwijl er een stabilisering werd gemeten van de neerslag sinds 1989 opnieuw een stijging van concentraties van lood en cadmium waargenomen werd.

De provinciale gezondheidsinspectie stelde in haar rapport van 1991 zelfs voor om 300 woningen te ontruimen vermits na volgehouden onderzoek bij kinderen blijkt dat zij permanent te hoge concentraties in het bloed hebben.

De toenmalige minister van volksgezondheid de heer Weckx noemde in antwoord op een interpellatie op 20 maart 1991 deze ontruiming voorbarig en wees op de nog lopende werkzaamheden van de technische werkgroep die nieuwe suggesties zou formuleren.

De toenmalige minister van Leefmilieu de heer Kelchtermans van zijn kant verwees eveneens naar de technische werkgroep ad hoc die sedert 1978 deze problematiek coördineert maar sinds 1987 niet meer vergaderde. Deze werkgroep is volgens de minister van leefmilieu de eerste die moet uitmaken of de verbetering voldoende is om een verdere uitbating van het bedrijf toe te laten. De werkgroep zelf formuleerde trouwens een aantal getimede en specifieke omschreven suggesties met betrekking tot de exploitatie.

Voor een deel van het bedrijf loopt de exploitatievergunning tot 21 november 1994. Het is dan ook goed om vooraleer een nieuwe vergunning af te leveren en stand van zaken op te maken.

1. Welk is de recente evolutie inzake lood- en cadmiumconcentraties rond de fabriek MHO in Hoboken ?
2. Werden recent metingen verricht naar de loodconcentraties in het bloed van de kinderen ? Welke waren de resultaten ? En welke de evaluatie ?
3. Werden deze resultaten reeds besproken in de zogenoemde technische werkgroep ? Leidde dit tot nieuwe suggesties ?

Antwoord

Sedert de ontmanteling van het Instituut voor Hygiëne

en Epidemiologie voor wat de afdelingen betreft die de milieuproblematiek behandelen beschikt de administratie Gezondheidszorg over geen recente gegevens meer die het loodstof in de atmosfeer bepalen. Deze analyses worden momenteel verricht door de Vlaamse Milieu Maatschappij. Deze gegevens kunnen verkregen worden bij de minister bevoegd voor leefmilieu, de heer Norbert De Batselier.

De resultaten van de analyses die het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen heeft uitgevoerd bij de kinderen van de scholen in Moretusburg werden aan het lid medegedeeld.

Dit zijn deze van het najaar 1993 en tevens de meest recente waarover wij beschikken. Zij werden besproken op de Medische Werkgroep Hoboken op 16 december 1993. Deze resultaten zijn duidelijk gunstiger dan die van het voorjaar 1993 en praktisch gelijk met deze van het najaar 1992.

Op basis van de gemiddelden die bij de kleuters en de scholieren worden gemeten mag men stellen dat de evolutie van de loodimpregnatie na een regelmatige daling tussen 1978 en 1987, sindsdien niet meer evolueerde, enkele pieken niet te na gesproken die in het voorjaar 1990 en 1993 werden opgemerkt en gerelateerd met meteorologische omstandigheden (voorjaarsstromen die extra opwaaiend stof veroorzaakten).

Wanneer wij deze resultaten vergelijken met die van controlegroepen uit de Antwerpse omgeving dan stellen wij toch vast dat de dalende trend die bij deze controlegroepen wordt vastgesteld (door maatregelen als het verminderd loodgehalte in de benzine) in Moretusburg niet of in alle geval niet in dezelfde mate wordt teruggevonden.

Deze vaststellingen wijze erop hoezeer verdere saneringsmaatregelen noodzakelijk zijn. Het verplaatsen van het ertsenpark in Zuidelijke richting, dus verder van de woonwijk, het frequent besproeien om opdwarend stof van de ertsen en fabrieksterreinen te voorkomen, het frequent reinigen van de straten en schoolpleinen, het aanhouden van aangepaste informatiecampagnes voor de bewoners zijn enkele van de noodzakelijke maatregelen die moeten gevoerd worden, waarover een consensus bestaat en die haalbaar zijn.

Daarnaast moet het meetnet van zwevend en neervalend stof in stand gehouden of hervat worden evenals de bevolkingsonderzoeken bij de kleuters- en scholierenpopulatie.

Al deze maatregelen kunnen evenwel niets veranderen aan het feit dat de bewoning in de onmiddellijke omgeving van een dergelijk bedrijf altijd een wezenlijk gezondheidsrisico inhoudt.

Over de recente evolutie van het cadmiumgehalte in de omgeving heb ik zoals hoger gezegd geen informatie. Een continue monitoring bij de bevolking op cadmium, in analogie met deze op lood, is niet aangewezen. De aanwezigheid van cadmium in het bloed is immers om biochemische redenen een slechte parameter en werd daarom in het verleden niet onderzocht.

Vraag nr. 22
van 14 maart 1994
van de heer J. DE MOL

Doping — Gebruik bij jongeren

Onderzoek wees uit dat in Nederland onder jongeren tussen 16 en 25 jaar 6,5 percent van de bezoekers aan sportscholen en fitnesscentra middelen gebruikt die prestatieverhogend werken. Het populairst zijn anabole steroïden, gevolgd door groeihormonen en amfetamines. Van de bodybuilders en krachtsporters neemt zelfs 16 percent deze middelen.

1. Is de minister op de hoogte van deze Nederlandse onderzoeksresultaten ?
2. Beschikt de minister over gegevens m.b.t. de situatie bij de Vlaamse jongeren ? Zo ja, hoe stelt zich dit probleem bij Vlaamse jongeren ?
3. In hoeverre worden de jongeren voorgelicht over het gebruik van doping en het gevaar dat hiermee gepaard gaat ? Zo ja, waaruit bestaat deze voorlichting en wie wordt bij deze voorlichting betrokken ? Is deze voorlichting afgestemd op de specifieke kenmerken van geïnteresseerden en gebruikers ?
4. Worden, buiten voorlichting, ook andere maatregelen genomen die het gebruik van doping bij jongeren moeten afremmen ?
5. Worden jongeren momenteel bij training begeleid ter afremming van het gebruik van doping ?

Antwoord

1. Op 15 december had in het Nationaal Sportcentrum in Papendal een studiedag plaats over „Doping en medicijngebruik in de Topsport”. Tijdens deze studiedag werden de cijfers meegedeeld die aan het lid werden bezorgd. De studiedag werd bijgewoond door dr. Jan Van Heuverswyn, directeur-arts van de Vlaamse Gemeenschap en dr. E. Royberghs, controlearts. Daarnaast werd ook in de pers de nodige aandacht besteed aan deze vaststellingen.
2. Voor de situatie bij de Vlaamse jongeren zijn gegevens beschikbaar op basis van onze dopingcontroles bij sportmanifestaties. De resultaten van de controles sinds 1987 werden eveneens rechtstreeks aan het lid meegedeeld. Bij de gecontroleerde jongeren is het gebruik van anabolica bijna nihil.
3. In uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening zijn alle sportfederaties en organisaties verplicht de nodige maatregelen te nemen in het voorkomen, opsporen en bestrijden van sportletsels, fysieke en psychische overbelasting en dopingpraktijken. De sportfederaties hebben de beschikking over volgend specifiek informatiemateriaal :
 - folder over de rechten en de plichten tijdens een dopingcontrole.
 - boek „Sport zonder doping”, uitgegeven door het BOIC, in samenwerking met Janssen Pharmaceutica.

— Affiche en sensibiliserend materiaal over de procedure van monsterneming.

Kortelings zal daarenboven beschikbaar zijn :

- Folder over de nadelen van het gebruik van dopingsubstanties.
- Tentoonstellingsstand die aan clubs en federaties uitgeleend kan worden.

De sportfederaties zijn in uitvoering van artikel 8 — punt 2 van het decreet MVS 27/3/1991 verplicht jaarlijks een verslag in te dienen omtrent initiatieven door hen genomen. Aldus worden sportbeoefenaars, clubverantwoordelijken en de sportfederaties actief betrokken bij deze voorlichting. De voorlichting is afgestemd op alle betrokken structuren en/of personen die betrokken zijn bij het hedendaagse sportgebeuren.

4. Naast de preventieve benadering is sportieve sanctionering (het verbod op deelname aan sportmanifestaties) een bijkomende maatregel die het gebruik van doping moet afremmen. Deze sancties worden uitgesproken door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap, opgericht volgens het decreet inzake medisch verantwoord sportbeoefening. Daarnaast verwijs ik naar de impact die andere campagnes, buiten en/of binnen het sportgebeuren, hebben op het moreel besef van jongeren. Men mag immers niet vergeten dat zich doperen in eerste orde een moreel probleem is.
5. Hiervoor verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 3.

Vraag nr. 23
van 15 maart 1994
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Veralgemeend stelsel van gesubsidieerde contractuelen — Tewerkstellende instanties uit de niet-commerciële sector

Op 23 december jongstleden werd in het Belgisch Staatsblad een besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 gepubliceerd, dat het veralgemeend stelsel van gesubsidieerde contractuelen regelt, en dat in werking is getreden op 1 november 1993.

Het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen werd in 1986 initieel opgezet als tewerkstellingsprogramma voor de plaatselijke besturen. Vanaf 1988 werd het stelsel uitgebreid tot andere administraties en tot VZW's voor zover die een sociaal, humanitair en cultureel doel nastreven.

De basisregeling voor dit zogenaamde veralgemeend gesco-stelsel is neergelegd in de programmawet van 30 december 1988. Het toepassingsgebied werd op Vlaams niveau nader ingevuld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 3 juli 1991, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 9 april 1992. Het besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 vervangt dit voorgaande besluit, en breidt het toepassingsgebied van het veralgemeend gesco-stelsel verder uit, dit o.a. in uitvoering van de besluiten van de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie.

De gesubsidieerde contractuelen uit het veralgemeend stelsel abstractie makend van diegene tewerkgesteld in de niet-lokale openbare besturen, mogen enkel werkzaamheden verrichten in de niet-commerciële sector (waarbij cumulatief moet voldaan zijn aan de voorwaarden dat, ten eerste de taken van sociaal of openbaar nut, of van cultureel belang zijn ; ten tweede er geen winst mee beoogd wordt ; ten derde ze voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders niet had kunnen voldaan worden). De aanvraag tot goedkeuring van dergelijke projecten dient te verlopen via de administratie.

Rekening houdend met het feit dat het veralgemeend stelsel reeds in werking is getreden vanaf 1989 (koninklijk besluit van 27 februari 1989 tot uitvoering van de programmawet van 30 december 1988), betekent dit dat de Vlaamse administratie aan de hand van de aanvragen en goedkeuringen over een onschatbaar instrument beschikt voor het samenstellen van een staalkaart aangaande de tussen 1989 en nu als maatschappelijk bijzonder relevant en waardevol ingeschatte VZW-projecten. In correlatie met andere gegevens kan aldus eveneens een overzicht worden verkregen van de evolutie van de maatschappelijke noden in Vlaanderen van 1989 tot op heden.

Kan de minister derhalve van jaar tot jaar een overzicht geven van de door VZW's ingediende en goedgekeurde projecten, en kan zij ook aangeven of, hoe, en in welke mate de nieuwe beleidsprioriteiten (zoals deze o.a. geconcretiseerd werden n.a.v. de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie) reeds zichtbaar worden in de meest recente periode.

Antwoord

Gelet op het statistisch karakter van de gestelde vraag zal het antwoord rechtstreeks aan het lid worden meegedeeld.

**Vraag nr. 24
van 15 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET**

VDAB — Diplomavereisten

De beroepsopleiding van de VDAB doet enorme inspanningen met veel inzet van haar instructeurs om werkzoekenden, die niet het juiste diploma hebben, bij te scholen. Het doel van deze talrijke inspanningen is mensen, die door gebrek aan de juiste vooropleiding geen werk vinden, om te scholen en/of bij te scholen, zodat zij wel kans maken op de arbeidsmarkt.

1. Is het de minister bekend dat de VDAB voor sommige van haar vacatures kandidaten weigert, omdat zij niet over het juiste diploma beschikken, ook al hebben deze kandidaten bij de beroepsopleiding van deze zelfde VDAB cursus gevolgd die opleiden voor het beroep van de vacature en dat zo een weigering ook voorkomt als deze kandidaten over andere waardevolle diploma's en zeer ruime ervaring, die hen geschikt maken voor deze vacature, beschikken louter en alleen omdat zij niet het juiste diploma kunnen voorleggen ?

2. Kan de minister meedelen in welke gevallen de VDAB deze strikte diploma-vereisten hanteert ?
3. Is de minister het eens dat de VDAB, gelet op haar zeer grote inspanningen om werkzoekenden die niet over het juiste diploma beschikken, bij- en om te scholen voor en te motiveren tot het verwerven van functies waarvoor zij oorspronkelijk niet zijn opgeleid en niet zijn gediplomeerd, het goede voorbeeld zou moeten geven en niet een selectie zou mogen doen uitsluitend op basis van diploma, maar juist op basis van bekwaamheid ?
4. Is de minister het ermee eens dat de beroepsopleiding van de VDAB haar opleidingsactiviteiten niet hoeft te beperken tot de commerciële sector, maar ook zou moeten uitbreiden naar andere sectoren die kans op tewerkstelling bieden, bijvoorbeeld "sociale" VZW's ?

Antwoord

1. Algemeen kan worden gesteld dat het verbinden van diplomavereisten aan een vacature afhankelijk is van het feit :

- of het al dan niet gaat om vacatures die betrekking hebben op beschermde diploma's. Beroepen uit de paramedische of sociale sector zoals maatschappelijk assistent, dokter, kinesist enzovoort, zijn gebonden aan een bepaald diploma. De VDAB kan in dit geval enkel kandidaten naar de vacature sturen die aan deze voorwaarden voldoen. Ook vacatures in de overheidssector zijn meestal diploma-gebonden (cfr. de examens bij het vast wervingssecretariaat) ;
- of de werkgever al dan niet akkoord gaat om af te stappen van de gestelde diplomavereisten. Mits akkoord van de werkgever zal de VDAB bij invulling van een vacature naast de kandidaten die het vereiste diploma bezitten ook deze die over de nodige bekwaamheid beschikken maar niet voldoen aan bepaalde diploma-vereisten, selecteren (bijvoorbeeld op basis van een postscolaire opleiding, onder andere een VDAB-opleiding). In de praktijk gaat het meestal over beroepen zoals secretariaatsbeidiende, boekhouder, lasser, automechanici enzovoort.

Het al dan niet vasthouden aan diploma-vereisten is bovendien conjunctuurgebonden. Bij laagconjunctuur en dus een overaanbod van kandidaten liggen de eisen van de werkgever meestal hoger dan bij hoogconjunctuur.

Uit een jaarlijks onderzoek van de dienst Studies en Statistiek van de VDAB blijkt dat in 1993 de selectie van de kandidaten in 42 percent van de vacatures die betrekking hebben op vaste tewerkstelling en 51 percent van de vacatures die betrekking hebben op een tijdelijke tewerkstelling gebeurde op basis van de bekwaamheid van de kandidaten en niet (uitsluitend) op basis van de diploma-vereisten.

Bovendien kunnen de specifieke getuigschriften die

de VDAB aflevert niet altijd ter vervanging komen van diploma's. Diploma's geven een brede basisvorming wat naargelang de vacature in mindere of meerdere mate een belangrijke rol speelt. De VDAB-getuigschriften geven dit niet, ze situeren zich in het kader van beroepsopleiding en zijn direct gericht op de uitoefening van een beroep of op de aanpassing aan de technologische evolutie in het bedrijfsleven.

2. Zoals hierboven gesteld hangt het hanteren van strikte diploma-vereisten af van voornamelijk twee factoren :

- betreft het een wettelijk beschermd beroep ?
- wat zijn de strikte eisen van de werkgever terzake ?

Indien de werkgever zich strikt houdt aan bepaalde diploma-vereisten, moet de VDAB als klant- en arbeidsmarktgerichte organisatie zich hierop instellen, tenzij het uiteraard onwettelijke vereisten zou betreffen. Uiteraard is herscholing van werkzoekenden naar beroepen met meer tewerkstellingskansen een prioritaire opdracht van de VDAB.

3. De cursisten krijgen op het einde van hun opleiding een aangepaste begeleiding inzake sollicitatietraining om hun nieuw opgedane kennis en vaardigheden te valoriseren in een passende tewerkstelling. Uiteraard probeert de VDAB hierbij maximaal de intrinsieke bekwaamheden voorop te stellen, eerder dan de diploma's, maar de VDAB moet wel rekening houden met bepaalde marktwetmatigheden, onder andere het feit dat werkgevers niet willen afwijken van de door hen gestelde diplomaveeisten.

4. De VDAB-beroepsopleiding richt zich niet alleen tot de profit sector. De centra van de VDAB staan immers open voor alle werknemers en werkzoekenden ongeacht waar ze tewerkgesteld zijn of wensen te zijn.

Daarnaast biedt de VDAB eveneens opleidingen aan die zich meer specifiek richten tot de social of non-profit sector. Sinds jaren worden opleidingen verstrekt in het kader van gezins- en bejaardenhulp in samenwerking met externe instanties. Voorts zijn er verschillende opleidingsprojecten inzake buitenschoolse kinderopvang, kraamverzorg(st) sport-animator enzovoort, in het kader van de Weer-Werkactie. In het kader van de 0,18-0,25 procent-overeenkomsten tussen de VDAB en bepaalde bedrijfssectoren wordt samengewerkt met de sector van de opvoeders en de coöperatieve apotheken. In het kader van de actie begeleidingsplan-beroepsopleiding is eveneens een deel van het budget gereserveerd voor opleidingen in de non-profitsector.

Begin 1994 is het gamma van non-profitopleidingen uitgebreid tot andere beroepen zoals oriëntatiecursussen in de non-profitsector, (terugkeer)cursussen voor opvoeders, verple(e)g(st)ers, .voorbereidingscursussen op het examen van ziekenhuisassistent enzovoort. Ten slotte wordt een onderzoek verricht naar de mogelijkheden inzake opleidingen in de mi-

lieusector. Naar volgend jaar toe zullen de VDAB opleidingen naar deze sector worden uitgebreid.

In tegenstelling tot de klassieke opleidingen, gaat VDAB voor de organisatie van deze opleidingen meer een beroep doen op de ervaring en kennis van externe instanties waarmee dan een samenwerkings-overeenkomst wordt afgesloten.

Vraag nr. 25
van 15 maart 1994
van de heer A. VERLINDEN

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.
Vraag nr. 59
van de heer A. Verlinden
Blz. 562

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid kan ik meedelen dat ik het antwoord van mijn collega, bevoegd voor Onderwijs en Ambtenarenzaken, op de gestelde schriftelijke vraag van 22 juli 1993 ten volle bijtreedt. Dit antwoord is immers in de eerste plaats gesteund op de noodzaak de beschikbare arbeid te spreiden.

Vraag nr. 26
van 17 maart 1994
van de heer P. BREYNE

ESF-projecten van particuliere promotoren — Subsidiëring

Voor de particuliere promotoren van ESF-tewerkstellings- en opleidingsprogramma's stelt er zich een dubbel probleem.

Eenzijds laat een voorwaardelijke toezegging van financiële bijstand de promotoren niet toe om concrete engagementen voor de toekomst aan te gaan.

Anderzijds worden de promotoren jaarlijks opnieuw geconfronteerd met de lange wachttijden alvorens ze de toegezegde ESF-middelen ontvangen.

Een oplossing zou nagestreefd kunnen worden door versnelde uitbreiding van de Vlaamse middelen van cofinanciering en door (onder bepaalde voorwaarden) vanwege het Vlaamse Gewest overbruggingskredieten ter zake toe te staan.

Graag werd ik in kennis gesteld van het standpunt ter zake van de minister.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat een versnelde uitbreiding van de Vlaamse middelen van cofinanciering voor de particuliere promotoren van de ESF-projecten geen echte oplossing is. Voor de meeste van deze promotoren bestaat de Vlaamse cofinanciering immers uit loonsubsidiëring en worden de

ESF-subsidies aangewend als financiering van de werkmiddelen.

Op mijn voorstel werd, wat het verlenen van overbruggingskredieten voor hogergenoemde projecten betreft, op 23 februari 1994 door de Vlaamse regering beslist prefinancieringskredieten vrij te maken voor projecten onder doelstelling 3. Deze beslissing is momenteel in uitvoering.

Om een oplossing op lange termijn te onderzoeken wordt een werkgroep ad hoc opgericht die mijn voorstel van de creatie van een rollend prefinancieringsfonds zal bestuderen. Deze werkgroep wordt samengeroepen op mijn initiatief en is samengesteld uit vertegenwoordigers van de minister-president van de Vlaamse regering, van de Vlaamse minister bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid en voor de beroepsopleiding en -omscholing en van de Vlaamse minister bevoegd voor financiën en voor begroting en een afvaardiging van de administratie Werkgelegenheid.

De resultaten van de werkzaamheden van de werkgroep zullen vóór eind mei 1994 ter beraadslaging aan de Vlaamse regering voorgelegd worden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 60
van 21 februari 1994
van mevrouw M. VOGELS

Vertrouwensartscentra — Verdeling van 20 miljoen frank extra op de begroting 1994

Op de uitdrukkelijke en unanieme vraag van de commissie voor Welzijn en Gezondheid van de Vlaamse Raad werd in het kader van de begroting 20 miljoen frank extra vrijgemaakt voor de vertrouwensartscentra.

Deze 20 miljoen frank kwam er na een noodsignaal van de centra die het stijgend aantal hulpvragen onmogelijk aankunnen.

Hoewel deze 20 miljoen frank werden vrijgemaakt blijkt er nog steeds geen duidelijkheid over de verdeling over de verschillende centra.

Het lijkt niet duidelijk of het nu Kind en Gezin dan wel de administratie van Gezin en Welzijn is die de verdeelsleutel moest vastleggen.

Momenteel wordt in de verschillende centra gewacht op de definitieve bedragen om de begrotingen voor 1994 af te ronden. Voor bepaalde centra gaat het hierbij om het al dan niet afdanken van personeel.

1. Wie moet de verdeelsleutel van de 20 miljoen frank extra, vrijgemaakt voor de vertrouwensartscentra vastleggen ?
2. Wanneer zal deze verdeling definitief zijn zodat de vertrouwensartscentra hiermee rekening kunnen

houden bij de opmaak van hun begroting en hun werkplan 1994 ?

Antwoord

Overeenkomstig de bepalingen van de **Executievebesluiten** van 8 juli 1987 (Belgisch Staatsblad van 15 januari 1988) en 14 december 1990 (Belgisch Staatsblad van 22 februari 1991) wordt aan de Centra voor Hulpverlening inzake Kindermishandeling (CHK) een forfaitaire subsidie uitgekeerd ten bedrage van 40 miljoen frank voor 6 centra. Voor 1994 wordt, naast het begrote bedrag van 40 miljoen frank, voorzien in een bijkomend bedrag van 20 miljoen frank dat vanuit Kind en Gezin ter beschikking wordt gesteld.

In overleg tussen de Vlaamse minister van Welzijn en Gezin en Kind en Gezin wordt op dit ogenblik gewerkt aan een besluit dat voor 1994 de subsidiëercriteria vastlegt. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat voor elk CHK wordt voorzien in een vast bedrag voor het samenstellen van een basisequipe, in een vast bedrag voor de werkingskosten en ten slotte in een wisselend bedrag dat rekening houdt met een aantal variabelen waarin onder meer de stijging van het aantal meldingen in de CHK's is verwerkt.

Het overleg tussen de Vlaamse minister en Kind en Gezin vordert gestaag. Afhankelijk van de adviezen die voor het opmaken van het nieuwe besluit van de Vlaamse regering noodzakelijk zijn, zal dit besluit — en het weze benadrukt dat het met terugwerking tot 1 januari 1994 van kracht zal worden — binnen de eerstvolgende maanden wordt gepubliceerd.

Vraag nr. 61
van 28 februari 1994
van de heer F. DIELENS

Departement — Leegstaande gebouwen

Als antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 14 januari 1994 betreffende “departement Leegstaande Gebouwen” suggereerde de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken om deze vraag aan de minister te herhalen.

Leegstaande gebouwen zijn vaak kankerplekken die hele wijken onaantrekkelijk maken en doen leeglopen. Ondertussen staan meer en meer gezinnen op de wachtlijsten van de sociale woningmaatschappijen. De verschillende gewestregeringen hebben dan ook een hele reeks initiatieven genomen om de sociale huisvesting nieuwe stimulansen te geven.

Het opnieuw in gebruik nemen van leegstaande woningen is een belangrijk middel in het kader van de bestrijding van de steeds toenemende woningnood. De leegstand beperkt zich echter niet tot het privé-bezit, vaak staan ook gebouwen van lokale, regionale en federale overheden leeg. Zou het daarom mogelijk zijn me een actuele lijst te bezorgen van alle leegstaande gebouwen behorende tot het departement van de minister die zich bevinden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en binnen de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven ?

Antwoord

Het lid vestigt terecht de aandacht op het probleem van de leegstaande gebouwen en koppelt dit aan de bestaande woningnood.

Benevens zeer ingrijpende maatregelen naar de sociale huisvesting toe, heeft de Vlaamse regering ook maatregelen getroffen voor een beter en doelmatiger beheer van het eigen gebouwenpatrimonium.

In het kader van deze maatregelen wordt leegstand omwille van gebrek aan bestemming nog slechts tijdelijk geduld, dit is wanneer de functioneel bevoegde minister de inherente bestemming tijdelijk niet kan realiseren. Wanneer de minister een goed echter definitief aan zijn bestemming onttrekt omdat hij het dus niet meer kan gebruiken in het kader van zijn bevoegdheden, wordt het goed aan mij als minister, bevoegd voor het niet-bestemde patrimonium, overgedragen.

Het is dan aan mij om zo snel mogelijk een nieuwe bestemming voor het gebouw te vinden. Deze bestemming kan intern zijn, dit is wanneer een andere minister het goed kan gebruiken binnen zijn bevoegdheden, of extern, dit is het niet onnodig in het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap behouden van deze gebouwen door ze te verkopen of in erfpacht te geven.

Momenteel loopt bovendien een globaal inventarisatieonderzoek bij de departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij onder meer gevraagd wordt welke bestemming werd en wordt gegeven aan de onroerende goederen die aan hun beheer zijn toevertrouwd.

Dit gesteld zijnde kan ik het lid medelen dat in de provincie Vlaams-Brabant slechts één volledig leegstaand en zonder bestemming verklaard gebouw onder het beheer van mijn departement valt : het kasteel Beaulieu in Machelen. Het aankoopcomité kreeg opdracht hiervoor een erfpachtovereenkomst af te sluiten. De uitvoering van deze opdracht vordert goed en wordt normaal gezien in de komende maanden afgerond door het sluiten van een erfpachtovereenkomst waarin de erfpachter zich ertoe verbindt het kasteel te restaureren.

Voor een tweede, gedeeltelijk leegstaand en gedeeltelijk verhuurd gebouw in Tienen, werd aan het aankoopcomité een verkoopopdracht verstrekt.

Op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beheert mijn departement geen leegstaande gebouwen.

Vraag nr. 62
van 1 maart 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Arrondissement Aalst-Oudenaarde - Opvangmogelijkheden voor bejaarden

Graag had ik van de minister volgende gegevens verkregen voor het arrondissement Aalst-Oudenaarde :

1. het aantal bejaarden vanaf 60 jaar en de procentuele verhouding ervan tegenover de totale bevolking,

opgesplitst in de onderscheiden gemeenten van het arrondissement ;

2. het aantal rusthuizen en service-flats met het aantal geboden woonegelegenheden.

Zijn er nog initiatieven gepland voor nieuwe opvangmogelijkheden, zowel in rusthuizen als in service-flats ?

Antwoord

1. Overzicht van het aantal bejaarden vanaf 60 jaar en de procentuele verhouding ervan tegenover de totale bevolking, opgesplitst per gemeente (gebaseerd op de gegevens van het Nationaal Instituut van de Statistiek van 1 januari 1992) :

Arrondissement Aalst :

gemeente	bevolking	bejaarden	percentage
Aalst	76.453	16.760	21,92
Denderleeuw	16.731	3.177	18,98
Erpe-Mere	18.807	3.919	20,83
Geraardsbergen	30.421	6.989	22,97
Haaltert	16.923	3.427	20,25
Herzele	15.754	3.172	20,13
Lede	16.983	3.521	20,73
Ninove	33.667	6.758	20,07
St.-Lievens-Houtem	8.925	1.958	21,93
Zottegem	24.580	5.455	22,19

Arrondissement Oudenaarde :

gemeente	bevolking	bejaarden	percentage
Brakel	13.622	3.330	24,44
Horebeke	1.875	459	24,48
Kluisbergen	6.141	1.490	24,26
Kruishoutem	7.526	1.680	22,32
Lierde	6.159	1.336	21,69
Maarkedal	6.321	1.505	23,80
Oudenaarde	27.102	6.232	22,99
Ronse	24.152	5.942	24,60
Wortegem-Petegem	5.879	1.235	21
Zingem	6.547	1.462	22,33
Zwalm	7.448	1.424	19,11

2. Overzicht van het aantal rusthuizen en serviceflats met het aantal geboden woonegelegenheden :

Arrondissement Aalst :

bestaande woonegelegenheden in rusthuizen : 2.086
 geplande woonegelegenheden in rusthuizen : 554

bestaande wooneenheden in serviceflatgebouwen : 225
 geplande wooneenheden in serviceflatgebouwen : 723

Arrondissement Oudenaarde :

bestaande woonegelegenheden in rusthuizen : 1.138
 geplande woonegelegenheden in rusthuizen : 406

bestaande wooneenheden in serviceflatgebouwen :	80
geplande wooneenheden in serviceflatgebouwen :	296

(cijfers geactualiseerd tot 1 januari 1994).

Gedetailleerde overzichtlijsten worden, gelet op het volume, rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 64
van 3 maart 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp – Bevoegdheids-overschrijding

Van de Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp verne-
men wij dat in de veiligheidscontracten die werden
afgesloten tussen de federale overheid en een aantal
steden clausules werden opgenomen die tot de be-
voegdheid van de gemeenschappen zouden behoren.
Het zou hier inzonderheid gaan om drugshulp en -pre-
ventie en slachtofferhulp.

1. Bevatten de veiligheidscontracten effectief clausules die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoren ?
2. Indien ja, werd hierover overleg gepleegd met de gemeenschappen ?
3. Indien er sprake is van bevoegdheidsoverschrijding, welke initiatieven zal de minister nemen om hieraan een einde te stellen ?

Antwoord

1. In het kader van **de** veiligheidscontracten — die per **gemeente worden afgesloten** zodat de concrete inhoudelijke invulling ervan **kan** verschillen **van** gemeente tot gemeente -, worden initiatieven ontwikkeld die ongetwijfeld raakvlakken hebben met de bevoegdheden van de gemeenschappen.

Het gaat hier onder meer om initiatieven inzake drugpreventie, hulp aan drugverslaafden, hulp aan slachtoffers, schoolopbouwwerk en andere.

Het valt niet **te** ontkennen dat ook de politie in het kader van de drugs-hulppreventie en slachtofferzorg een belangrijke taak te vervullen heeft.

De vraag of er bij de invulling van die taak op het terrein effectief sprake **is** van bevoegdheidsoverschrijding zal ik ter studie voorleggen aan mijn administratie.

2. Er werd hierover geen overleg gepleegd met de gemeenschappen.
3. Voor het nemen van initiatieven zal ik de resultaten van voormelde studie afwachten. Wat de materie van slachtofferhulp betreft kan ik meedelen dat de heer Wathelet, minister van Justitie, een nationaal forum zal organiseren waar de afbakening van taken en rollen tussen **de** verschillende overheden het voorwerp van overleg zal zijn. Indien er bevoegdheidsoverschrijdingen vastgesteld worden naar 'aan-

leiding van voormelde studie zullen die daar worden besproken. Tevens zullen oplossingen geformuleerd worden om de grondwettelijk vastgelegde bevoegdheidsverdelende regels te respecteren.

Vraag nr. 66
van 3 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Turkse culturele organisaties – Subsidiëring

Volgens de federale minister van Binnenlandse Zaken was de Turkse organisatie De Grijze Wolven betrokken bij de incidenten die zich begin januari in Sint-Joost-ten-Node en Schaarbeek tussen Koerden en Turken voordeden.

Naar aanleiding van deze rellen maakten verschillende kranten gewag van het feit dat de Vlaamse regering Turkse culturele organisaties subsidieert die bij de Grijze Wolven aanleunen.

Dit zou onder meer het geval zijn voor de Turkse Culturele Vereniging uit Genk die vorig jaar 100.000 frank aan subsidies ontvangen zou hebben.

Kan de minister een en ander bevestigen ?

Om welke andere verenigingen dan die van Genk gaat het ?

Welke subsidies ontvingen ze ?

Is de Turkse Culturele Vereniging van Genk organisatorisch verbonden met andere verenigingen in ons land ?

Zo ja, welke ?

Worden deze gesubsidieerd ?

Zo ja, met welke bedragen ?

Antwoord

In Genk heeft de Turkse Culturele Vereniging, Dumontlaan 90 in 3600 Genk, in 1993 inderdaad als organisatie van migranten een subsidie van 100.000 frank ontvangen.

De toekenning van de subsidie aan deze organisatie van migranten gebeurde na een administratief onderzoek van haar schriftelijke aanvraag. Deze aanvraag bestaat uit een ondertekend invulformulier dat vergezeld is van een activiteitenverslag en een activiteitenplanning. Het is vooral op basis van deze activiteiten en na overleg met het lokaal integratiecentrum (LIC) van Genk dat de subsidie werd toegekend.

Uit de activiteiten van deze Genkse vereniging blijkt dat zij open staat voor integratie en dat zij **integratiegerichte** activiteiten (mee) organiseert. Dit wordt steeds opnieuw bevestigd door het LIC en blijkt ook uit het activiteitenverslag dat op 25 februari 1994, samen met de afrekening, werd ingediend. Het dossier als dusdanig heeft geen enkele aanwijzing dat de vereniging aanleunt bij de Grijze Wolven en niet aan de

formele voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1993 voldoet.

Een andere vereniging die recentelijk in de pers in opspraak is gekomen, is de Islamitische Ontwikkelingsvereniging uit Beringen. Deze vereniging heeft eveneens een subsidie van 100.000 frank toegewezen gekregen. Ook hier wijzen de beschikbare gegevens niet op formele banden met Turkse nationalistische groeperingen. Verder onderzoek is lopende.

De Turkse Culturele Vereniging van Genk is lid van de Belgische Federatie Turkse Culturele Vereniging. Deze federatie, met zetel in de Josephatstraat te Brussel, werd niet erkend, noch gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 67
van 10 maart 1994
van de heer G. VERMASSEN

Buitenschoolse opvang door Limburgse gemeentebesturen – Subsidiëring

In Limburg wordt door diverse gemeentebesturen buitenschoolse opvang voor kinderen van 3 tot 12 jaar georganiseerd.

Deze buitenschoolse kinderopvang wordt wat de personeelsvoorziening betreft ruim gesubsidieerd via het systeem van de gesco's door de minister van Tewerkstelling.

Wat de werkingssubsidie betreft en ook voor de investeringskosten werden de diverse gemeentelijke projecten door de SIM van ruime subsidiemogelijkheden voorzien. In het kader van de herschikking van de reconversiestructuren van Limburg werd de SIM ontbonden.

De middelen worden, als ik goed ben geïnformeerd, overgeheveld naar de diverse Vlaamse departementen,

Zullen de gemeentebesturen, die buitenschoolse kinderopvang organiseren, ook in de toekomst en dit via het departement Welzijn, over de nodige middelen kunnen beschikken? Zoniet dreigen de diverse initiatieven, die ondertussen hun nut hebben bewezen, op termijn te verdwijnen.

Antwoord

Zoals het lid het stelt, zijn de middelen voor buitenschoolse opvang verspreid over meerdere departementen en onderworpen aan verschillende reglementeringen of goedkeuringsprocedures. De middelen zijn daarenboven afkomstig van tijdelijke fondsen of programma's.

De Vlaamse regering keurde op 16 maart 1994 een beleidsnota buitenschoolse opvang goed die tot doel heeft een structureel kader te bieden voor de opvang van schoolgaande jongeren en het beslissingsproces te stroomlijnen. De kwaliteitscriteria, uit te werken door een centrale kwaliteitscommissie, en het lokale beleidsplan vormen hierbij de pijlers. Kind en Gezin wordt aangesteld als erkennende, subsidiërende en controle-

rende instantie. De aangekondigde structurele maatregelen zullen op korte termijn geconcretiseerd en operationeel gemaakt worden zodat de bestaande centra voor buitenschoolse opvang kunnen overstappen naar het nieuwe stelsel dat een grotere bestaanszekerheid moet bieden.

Vraag nr. 68
van 17 maart 1994
van de heer H. BROUNS

CT-scanners – Aankoop door Medisch Centrum Noord-oost Limburg

Het Medisch Centrum Noord-oost Limburg wordt geëxploiteerd door een vereniging opgericht conform de organieke wet van 1976. Op dit ogenblik exploiteert het fusie-ziekenhuis Bree-Maaseik nog een ziekenhuis op twee verschillende campussen. Uit de krant mochten wij vernemen dat er een politiek akkoord zou zijn gesloten waardoor op beide campussen een CT-scanner zou worden geïnstalleerd.

1. Is het theoretisch — op basis van de huidige criteria mogelijk om een dergelijke erkenning te bekomen zodat een ziekenhuis in staat is om op twee verschillende exploitatieplaatsen een CT-scanner te gebruiken?
2. Aan welke specifieke voorwaarden moet daarvoor desgevallend worden voldaan?
3. Beantwoorden dergelijke investeringen aan datgene wat inzake rationalisatie en kwaliteitsverbetering algemeen verwacht wordt van fusieoperaties tussen ziekenhuizen?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het lid in verband met de installatie van twee CT-scanners in het Medisch Centrum Noord-oost Limburg te Maaseik-Bree kan ik het volgende meedelen:

1. Vóór 1987 werden de CT-scanners aan de ziekenhuizen toegewezen op basis van programmatorische criteria. Door het koninklijk besluit van 28 november 1986 — houdende vaststelling van de normen waaraan een dienst medische beeldvorming, waarin een transversale axiale tomograaf wordt opgesteld, moet voldoen om te worden erkend als zware medisch-technische dienst — werd deze programmatie van toestellen omgebogen naar een erkenning van de diensten waarin deze toestellen staan opgesteld. In de erkenningsnormen van deze diensten is niet bepaald met betrekking tot het type van toestel of het aantal CT-scanners dat opgesteld mag worden. Indien het ziekenhuis in aanmerking komt voor deze erkenning, kan het dit zelf in functie van eigen behoeften en activiteiten vrij bepalen.

Omtrent de inplanting van de CT-scanner is enkel bepaald dat deze in de dienst medische beeldvorming geïnstalleerd dient te worden. Een ziekenhuis dat zijn ziekenhuisactiviteiten op twee campussen exploiteert en waar de activiteiten medische beeldvorming eveneens op beide campussen worden uit-

geoefend, kan — indien het voldoet aan de voorwaarden tot erkenning — een CT-scanner installeren op elke campus.

2. De erkenningsvoorwaarden staan vermeld in het hogergenoemde koninklijk besluit van 28 november 1986, dat gewijzigd werd door het koninklijk besluit van 12 augustus 1991. Deze erkenningsvoorwaarden hebben betrekking op het minimum aantal radiologen werkzaam in de dienst (3 voltijdse equivalenten), de minimale uitrusting van de dienst (conventionele radiologie, conventionele angiografie, echografie) en de toegankelijkheid van de dienst (24 uur op 24 uur). Er zijn geen bijkomende specifieke voorwaarden voor ziekenhuizen die hun ziekenhuisactiviteit op meer dan één campus uitoefenen.
3. De CT-scanner is ondertussen geëvolueerd tot een basistechniek waarover elk algemeen ziekenhuis zou moeten beschikken. Bij de keuze van het aantal te installeren toestellen zouden economische aspecten van doorslaggevend belang dienen te zijn. Bij fusieziekenhuizen kan de specifieke structuur van het ziekenhuis in kwestie — aantal campussen en karakter van de campussen — hierbij eveneens medebepalend zijn. Zoals hierboven reeds gesteld, is het ziekenhuis uiteindelijk vrij om dit zelf te bepalen.

Vraag nr. 73
van 30 maart 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

Vlarem — Opleiding tot de zogenaamde artikel 58-ambtenaar

Het Vlarem voorziet in een opleiding met betrekking tot de zogenaamde artikel 58-ambtenaren. Meestal zijn dit benoemde of Gesco-gemeentelijke milieu-ambtenaren met een weddeschaal 1.80 of 1.55, afhankelijk van de diploma's. Is het niet noodzakelijk om de ambtenaren die in het bezit zijn van een getuigschrift conform artikel 59 en volgende van Vlarem een specifieke premie toe te kennen? Milieu-ambtenaren hebben krachtens hun specifieke bevoegdheden immers bijkomende gezondheidsrisico's (in casu staalname, bijstand politio-nale acties), maar ook een bijkomende verantwoordelijkheid die niet wordt gehonoreerd. Bovendien wordt van hen soms geëist om na de gewone kantooruren paraat te staan in geval van calamiteiten of ambtshalve screening-campagnes, of bijstand in geval van acute milieuhinderklachten.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
 REGERING,
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 19
van 8 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Toerisme — Overheidsinvesteringen

Indien de overheid één miljard frank investeert in de toeristische sector, dan kunnen er in Vlaanderen 5.000 nieuwe jobs gecreëerd worden in die sector, en verhoogt de toeristische omzet binnen vijf jaar met minstens vijf miljard frank. Aldus één van de voornaamste conclusies van het Marketingplan, opgesteld door het Westvlaams Economisch Studiebureau (WES) in samenwerking met het Spaans studiebureau Bordas-THR uit Barcelona, in opdracht van het Vlaams Commissariaat Generaal voor Toerisme (VCGT) en het Waalse Office de Promotion du Tourisme (OPT). Het marketingplan handelt over de drie Belgische entiteiten: Vlaanderen, Brussel en Wallonië. Wat Vlaanderen betreft suggereert het rapport een overheidsinjectie van 200 miljoen frank per jaar, over vijf jaar. Dat geld moet dienen om in Duitsland, Frankrijk, Nederland, Groot-Brittannië, Spanje en Italië promotie te voeren voor Vlaanderen, inzonderheid voor de kust, de kunststeden en groen Vlaanderen. Meer toeristen in ons land betekent meer jobs en meer inkomsten: het rapport gewaagt van 5.000 bijkomende jobs en een stijging van de toeristische omzet met 5 miljard frank na vijf jaar.

Nochtans wordt vastgesteld dat de huidige toestand in schril contrast staat tot de ideale verwachtingen van het rapport. Vandaag moet het VCGT het immers stellen met amper 900 miljoen frank per jaar, waarvan na aftrek van wedden en infrastructuurkosten, slechts 225 miljoen frank voor werkelijk promotie overblijft. Als de studie bepaalt dat het VCGT jaarlijks 200 miljoen frank extra zou moeten krijgen, dan betekent dit dat het VCGT nu dus de helft van zijn middelen mist. Kredietoverschrijdingen of -wisselingen van het ene naar het andere departement begunstigen tot vandaag nooit het toerisme. Nochtans zijn dergelijke kredietverschuivingen mogelijk: zo werd uit de begroting van 1993 voor externe betrekkingen 200 miljoen frank overgeheveld naar openbare werken voor de versnelde aanleg van de A 18.

Ten slotte moet ook gezegd worden dat de Vlaamse overheid de toeristische bedrijvigheid nog steeds weigert te beschouwen als een economisch gegeven, maar

nog steeds als culturele materie rangschikt. Het is inderdaad waar dat toerisme ook een belangrijke culturele waarde heeft. De totaliteit van de geldstroom en arbeidskracht, opgewekt door het toerisme, is anderszins zo substantieel in 's lands economie dat het negeren van elke formele economische catalogering van die sector, niet langer verdedigbaar is.

1. Kan de minister de toeristische activiteit als een economische bedrijvigheid behandelen, eerder dan als een louter culturele activiteit? Kan hij die denkwijze bij treden? Zal hij desgevallend initiatieven nemen om het toerisme onder economie te catalogeren? Welke initiatieven?
2. Is de minister bereid vragen van het toerisme te ondersteunen tot verhoging van de kredieten met het oog op de creatie van bijkomende jobs, zoals gesteld in het studierapport van het WES-Bordas THR? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen?
3. Is de minister bereid om uit zijn begroting voor economie kredieten over te hevelen naar de toeristische sector? Waarom (niet)? Indien ja, heeft hij dan al zicht op een bepaald bedrag?

Antwoord

Recentelijk werden enkele studies uitgevoerd inzake het economisch belang en de marktpotentialiteiten van de toeristische sector in Vlaanderen,

Het lid refereert uitdrukkelijk naar het marketingplan van het VCGT mede opgesteld door het WES. In het verlengde hiervan kan tevens het congres "Toerisme Vlaanderen 2002" van het VCGT met de intense interdisciplinaire werkgroepvoorbereidingen, belicht worden.

In opdracht van de administratie Economie verrichte Prof. L. Bollaert van de VUB een studie over de investeringsperspectieven in de toeristische sector in Vlaanderen. Het meest recent is de studie van Prof. Jansens-Verbeke van de Universiteit van Nijmegen.

Deze sectoranalyses bevestigen de vaststelling dat het toerisme thans nog één van de meest dynamische sectoren van de wereldeconomie is. Ondanks de huidige recessie blijft het zich voort in positieve zin ontwikkelen. Door de EG wordt het toerisme beschouwd als een economische sector met mogelijkheden voor bijkomende jobcreatie. Dit hangt samen met het feit dat het toerisme van nature uit een arbeidsintensieve sector is en dat deze werkgelegenheid niet kan worden "geëxporteerd".

Toerisme biedt ook veel, en vooral, werkgelegenheid aan laaggeschoolden. De keerzijde is dat een aantal van deze jobs seizoenswerk zijn en op ongewone tijden moeten worden uitgeoefend (avond, weekend, vakantieperiodes).

Het Toeristisch Marketingplan dat in opdracht van ondermeer het VCGT is opgesteld, bevestigt dat er voor ons land een zeer groot onaangeboord potentieel toeristische bezoekers aanwezig is in de zes onderzochte landen (Duitsland, Groot-Brittannië, Nederland, Frankrijk, Italië, Spanje). Voor onze kunsthistorische

steden bedraagt dit potentieel 12 miljoen personen, voor de kust 10 miljoen en voor "Groen-Vlaanderen" (provincies Antwerpen, Limburg) 4 miljoen.

Dit wordt bevestigd door het onderzoek van Prof. Jansens-Verbeke inzake de toeristische stromingen, waarbij het kusttoerisme (zeker de hoofdvakantiebestemming) afneemt, tegenover een stijgende belangstelling voor de kuststeden, de Kempen en het vakantieparktoerisme en -recreatie.

Op basis van een meer gecoördineerd promotiebeleid is het ongetwijfeld mogelijk zowel op de binnenlandse en buitenlandse markten verder te penetreren en op enkele jaren te komen tot een sterke uitbreiding van de werkgelegenheid. Dit moet mijn inziens kaderen in een integrale Vlaamse imagopolitiek in binnen- en buitenland.

Het toerisme is inderdaad sinds 1971 een culturele materie. Het toerisme heeft echter ook economische doelstellingen.

Toerisme maakt tevens deel uit van het Vlaams regionaal (economisch) beleid en het Europees reconversie- en plattelandsontwikkelingsbeleid (structuurfondsen).

Maatregelen en acties gericht op een verdere begeleiding en omkadering van de toeristische sector, inzonderheid wat de private initiatieven betreft, zullen voort kunnen blijven rekenen op Europese en Vlaamse cofinanciering onder dezelfde voorwaarden als de andere "economische sectoren". Hierbij moet wel worden gesteld dat investeringsuitgaven in de toeristische basisuitrusting van de regio's daarentegen slechts voor Europese cofinanciering in aanmerking genomen kunnen worden, op voorwaarde dat ze ruimtelijk en ecologisch inpasbaar zijn en wanneer er voorafgaandelijk aangetoond kan worden dat ze t.a.v. de werkgelegenheidsontwikkeling in de regio en de ontwikkeling van de toeristische sector in het bijzonder een reëel hefboom-effect kunnen uitoefenen, m.a.w. op basis van een (sub)regionale sectoriële planning.

Deze noodzakelijke strategische en regionale of intergemeentelijke benadering was onvoldoende aanwezig in het afgelopen impulsgebiedenprogramma, waarbij teveel losstaande projecten worden geconcipeerd.

Het is eveneens belangrijk te verwijzen naar het bestaande investeringsinstrument van de vernieuwde economische expansiewetgeving ter financiering van de toeristische infrastructuur. In het kader van deze wetgeving zijn in de loop van 1993 voor 93.867.000 frank subsidies uitgekeerd aan naar toerisme geëoriënteerde KMO's, 19.402.000 frank is aan recreatieparken en meer dan 74 miljoen frank is aan Vlaamse horekazaken, waarvan hotels het grootste deel uitmaken, toegekend.

Ook het belang van het Engelstalige magazine "Flanders" is niet te ontkennen. Dit driemaandelijkse tijdschrift, dat in onze buurlanden verspreid wordt, heeft tot doel Vlaanderen een grotere bekendheid te geven in het buitenland. In dit blad komen onze toeristische trekpleisters ruim aan bod en wordt een bezoek aan Vlaanderen veelvuldig aangeraden.

In het kader van het economische clusterbeleid nodig

ik de sectorbetrokken private en publieke partners uit het initiatief in eigen handen te nemen en een "cluster toerisme" te ontwikkelen. Zodat het in de toekomst makkelijker wordt op een coherent wijze geheel Vlaanderen aan te prijzen in het buitenland.

Vraag nr. 25
van 30 december 1993
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Tijdschrift Flanders — Foto's op bladzijden 14 en 15

In nr. 20 van het tijdschrift Flanders prijkt op bladzijde 14-15 een foto van minister Detiège naast een afbeelding van betogers die borden dragen van de Socialistische Jonge Wacht.

Deze SJW vindt men ook terug op de lijst van de staatsgevaarlijke en subversieve organisaties.

Denkt de minister niet dat het imago van Vlaanderen in het buitenland schade wordt berokkend door de Vlaamse regering op dergelijke wijze te associëren met een extreem-linkse en door de staatsveiligheid gevolgde organisatie ?

Antwoord

De verantwoordelijken voor de lay-out en de illustraties van het magazine Flanders hebben in overleg met de persdienst van het kabinet van minister Detiège een foto van het agentschap Belga gekozen voor de illustratie van het artikel over tewerkstelling van minister Detiège.

Deze foto toont geen beeld waardoor het imago van Vlaanderen in het buitenland schade zou worden toegebracht.

Voorts wens ik het lid opmerkzaam te maken op het feit dat noch ikzelf noch de lezers van Flanders in het bezit of op de hoogte zijn van welke lijst dan ook van zogenaamde staatsgevaarlijke en subversieve organisaties.

Vraag nr. 43
van 21 februari 1994
van de heer M. DIDDEN

Sociale Investeringsmaatschappij Limburg — Vereffening en besteding van de middelen

Naar ik verneem werd door de minister beslist de Sociale Investeringsmaatschappij Limburg te vereffenen.

Vooraleer de vereffening geschiedt, lijkt het me aangegeven na te gaan op welke wijze de middelen tot hier toe werden besteed.

1. Hoeveel middelen zijn er tot op heden vastgelegd door de Sociale Investeringsmaatschappij Limburg ?
2. Welke middelen blijven er uit de enveloppe nog over en aan welke instanties worden deze na vereffening overgedragen ?
3. Op welke wijze werden de middelen besteed, d.w.z.

aan welke projecten werden middelen toegekend ? Is er desgevallend een terugvloeiing geweest vanuit de betrokken initiatieven ? Zeer concreet had ik gaarne vernomen welke middelen in het kader van opleiding ter beschikking werden gesteld aan enerzijds de diverse opleidingscentra van de VDAB. Is het mogelijk deze gegevens op te splitsen per VDAB-centrum ? Welke andere opleidingsinitiatieven hebben anderzijds ondersteuning genoten ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd de informatie rechtstreeks aan het betrokken lid overgemaakt.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 90
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBE

Gebruik van pesticiden door openbare diensten — Stand van zaken

Drie van de vier grote drinkwatermaatschappijen in Vlaanderen hebben problemen met de concentraties van bepaalde pesticiden in het drinkwater. Op de eerste plaats gaat het om atrazine en simazine, maar de laatste 2 jaar worden ook de wettelijke normen inzake diuron en isoproturon overschreden. Het gevolg is dat er een toegenomen risico is voor de volksgezondheid en dat er vele honderden miljoenen geïnvesteerd moeten worden in zuiveringsinstallaties om deze pesticiden te verwijderen. Uiteraard wordt er ook schade aan het ecosysteem aangericht.

Mijn aandacht gaat hier naar simazine en diuron die als totaalonkruidverdelger gebruikt mogen worden. Nogal wat openbare diensten en dergelijke gebruiken deze pesticiden. Het lijkt me aangewezen het gebruik van deze pesticiden af te bouwen tot nul, in het belang van het leefmilieu en de volksgezondheid.

1. Gebruiken de diensten van de minister nog steeds de pesticiden simazine en diuron ?
2. Waarom stoppen deze diensten niet met het gebruik van deze pesticiden gezien de zware problemen inzake leefmilieu en volksgezondheid ?

Antwoord

Met het oog op een technisch verantwoord economisch en natuurvriendelijk bermbeheer van de gewestwegen wordt binnen het kader van het bermbesluit van 27 juni 1984 en in toepassing van de ministeriële omzendbrief van 14 april 1993 Toepassing van het bermbesluit, de volgende werkwijze toegepast :

1. het bermbesluit wordt integraal toegepast op de ber-

men, de taluds, de aanhorigheden en de overmaakt van de innemingen ;

2. het bermbesluit is niet van toepassing op :
- de rijstroken, railstroken en verharde zijstroken ;
 - de lijnvormige en plaatselijke elementen ;
 - de sloten en open drains ;
 - de bijzonder ingerichte onderdelen van de wegbermen zoals bijzondere beddingen, ruiterspaden, fietspaden, voetpaden, verkeerseilanden, vluchtheuvels en verkeersgeleiders ;
 - de taluds met gesloten bekleding.

Het gebruik van de fytoproducten simazine en diuron — zij het onder strenge voorwaarden — wordt toegestaan voor de onder punt 2 vermelde wegonderdelen.

Simazine en diuron behoren tot de groep van de minst schadelijke fytoproducten. Een jaarlijkse behandeling is in de regel voldoende en de weerslag op het ecosysteem is dan verwaarloosbaar tot onbestaande.

Vraag nr. 136
van 2 februari 1994
van de heer H. CANDRIES

Toegang tot industrieparken — Schade door stakers aangebracht

Enkele weken geleden, naar aanleiding van de stakingen tegen het crisisplan, werd actie gevoerd om de toegang tot een aantal Vlaamse industrieparken onmogelijk te maken. Hierbij werden soms autobanden in brand gestoken, met als gevolg dat een aantal toegangswegen beschadigd werden.

Is er reeds een inventaris opgemaakt van de aangebrachte schade aan en rond deze industrieparken ? Zijn er middelen voorzien om deze schade te herstellen ? Overweegt de Vlaamse overheid deze kosten op de verantwoordelijken te verhalen ?

Antwoord

Er werd een inventaris opgemaakt van de aangebrachte schade aan de gewestwegen en aanhorigheden in de omgeving van industrieparken.

De volgende beschadigingen werden vastgesteld :

- op 26 plaatsen werd de koolwaterstofverharding beschadigd ;
- 2 verkeersborden werden vernield ;
- 6 katafootpalen werden vernield ;
- op 1 plaats werd de wegmarkering beschadigd.

Aangezien voor deze beschadigingen klacht werd neergelegd tegen onbekenden, zullen de herstellingskosten hoogst waarschijnlijk door het Vlaamse Gewest moeten worden gedragen.

Een bedrag van 1 miljoen frank zal worden ingetrokken om deze herstellingskosten te dragen.

Vraag nr. 146
van 8 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Fysisch programma Openbare Werken — Rubriek diversen

In het fysisch programma Openbare Werken hebben we de volgende begrotingsartikelen :

- artikel 73.22 (veiligheid en structureel onderhoud) ;
- artikel 73.27 (verkeersafwikkeling en continuïteit) ;
- artikel 73.28 (fietspaden) ;
- artikel 91.02 (Vlaams Infrastructuurfonds).

Elk van deze artikelen wordt in het fysisch programma per buitendienst verduidelijkt.

Elk van deze begrotingsartikelen wordt telkenmale afgesloten met een som, die niet toegewezen wordt aan een bepaald project, maar die de naam diversen krijgt.

Graag vernam ik van de minister voor de begrotingen 1991 en 1992 het volgende.

1. Waaraan zijn die diversen zeer concreet besteed ?
2. Werden alle middelen voor deze diversen gebruikt ?
3. Zo neen, welk was dan het overschot van de sommen die voorzien waren voor deze diversen ?

Antwoord

De opsplitsing van het fysisch programma over verschillende begrotingsartikelen is doorgevoerd vanaf het begrotingsjaar 1992.

De post diversen wordt aangewend voor het aanrekenen van volgende uitgaven :

- voorbereiding nieuwe werken onder andere onteiningen, studiekosten ;
- afhandeling in uitvoering zijnde werken onder andere herzieningen, verrekeningen, proefkosten, intresten, kosten verplaatsen leidingen, tussenkomsten in kosten rioleringswerken gemeenten ;
- kleine uitgaven (<200.000 frank) waarvoor volgens het begrotingsdecreet geen voorafgaande vastlegging vereist is.

In de begroting 1991 was een bedrag van 5.470,3 miljoen frank opgenomen onder artikel 73.22 waaronder 577 miljoen frank diversen. Er was een niet vastgelegd saldo van 78.547 frank.

In de begroting 1992 werden volgende bedragen opgenomen :

Artikel	voorzien bedrag (in milj .)	diversen (in milj .)	saldo vastlegging (in milj .)
73.22	2.957,0	533	0,2
73.27	1.900,3	368	5,1
73.28	1.000,0	246	2,7
VIF 91.02	110,0		1,2
	5.967,3	1.147	9,2

Vraag nr. 147
van 10 februari 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Turnhoutsebaan in Borgerhout — Heraanleg

Zowel in de gemeenteraad van Antwerpen als in de districtsraad van Borgerhout, vormt de heraanleg van de Turnhoutsebaan op het Borgerhoutse grondgebied, een oud zeer. Hierover wordt inderdaad reeds zeer lang gesproken. Initiatieven werden een tijdlang afgeremd omwille van de onzekerheid die de weg van het openbaar vervoer kenmerkte. De mogelijkheid bestond immers dat de pre-metro, waarvan de ruwbouw onder de Turnhoutsebaan af is, in gebruik zou worden genomen, waardoor de bovengrondse lijnen helemaal niet aan een heraanleg zouden worden onderworpen. Ondertussen is gebleken dat niet voor het jaar 2000 moet worden gerekend op de ingebruikname van dit stuk pre-metro, waardoor dus de heraanleg ernstig kan worden overwogen.

1. Welke plannen bestaan voor de heraanleg van deze drukke Antwerpse invalsweg ?
2. Welke budgetten werden uitgetrokken voor heraanleg en herinrichting ?
3. Wie zal de uiteindelijke profilering uittekenen, de dienst Planologie van de stad Antwerpen, of de planologen van het ministerie van Openbare Werken ?

Antwoord

Vanaf begin 1995 plant de VVM De Lijn dringende onderhoudswerken uit te voeren aan de sporen in de zone waar nog keibestrating ligt vanaf Borgerhout naar de Stenebrug.

De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer heeft op haar reserveprogramma 1994 een krediet van 35 miljoen frank ingeschreven voor de herinrichting van bedoeld wegvak.

Het definitieve ontwerp zal worden opgemaakt door de diensten van het Vlaamse Gewest, in samenwerking met De Lijn en de stad Antwerpen.

Vraag nr. 153
van 10 februari 1994
van mevrouw L. MAXIMUS

Zeekanaal in Willebroek — Dringende herstellingswerken aan dijken ter hoogte van spoorwegbrug

De recente wateroverlast heeft niet alleen heel wat schade toegebracht aan de rivieroeveren in Vlaanderen. Hij was er ook de oorzaak van dat de in een erbarmelijke staat verkerende dijken van het zeekanaal Willebroek-Brussel-Charleroi het ter hoogte van de spoorwegbrug in Willebroek over een lengte van 80 m begaven.

De herstelling van de dijk zelf zou geen onoverkomelijk probleem betekenen ware het niet dat bij de start van de werken werd vastgesteld dat de sinds jaren uitgestelde vernieuwing van de spoorwegbrug de met de herstellingswerken belaste ingenieurs voor een onmogelijke opdracht plaatst.

Een wirwar van kabels en nutsvoorzieningen, evenals het elektrificatiesysteem van de totaal verouderde brug, blijken de bevoegde ingenieurs heel wat kopbrekens te bezorgen.

De strategisch belangrijke spoorwegverbinding met Mechelen dient dus niet alleen omwille van het treinverkeer dringend te worden gemoderniseerd, maar is ook dringend nodig om de Willebroekse dorpskern te beschermen tegen overstromingsgevaar.

Het drukke scheepvaartverkeer op het zeekanaal laat niet toe deze infrastructuurwerken nog jaren uit te stellen.

Graag vernam ik dan ook hoe de verdere sanering van het zeekanaal enerzijds en de spoorwegverbinding tussen St.-Niklaas en Mechelen anderzijds budgettair wordt geprogrammeerd.

Antwoord

De NV Zeekanaal is zich er van bewust dat de problematiek ter zake dringend dient te worden behandeld en heeft dan ook de opdracht gegeven, om voorlopig een degelijke oplossing uit te werken, in het kader van het buitengewoon onderhoud, zodat in deze zone voor geen verdere wateroverlast hoeft te worden gevreesd.

Het verder saneren van de oevers is in een latere fase gepland, vermits alle aandacht momenteel uitgaat naar het in dienst stellen van de nieuwe sluis in Hingene, zodat de bouwvallige sluis van Wintam ten spoedigste buiten dienst kan gesteld worden. De huidige middelen die op de desbetreffende basisallocatie 73.03 van het programma 64.1 uitgetrokken zijn, laten niets anders toe, ook al zou een onmiddellijke definitieve aanpak van de geciteerde problemen kostenbesparend werken.

Het vernieuwen van de spoorbrug van Willebroek is niet in het infrastructuurprogramma opgenomen. Deze brug is eigendom van de NMBS, die recent nog de elektrificatie heeft geplaatst en belangrijke onderhoudswerken heeft laten uitvoeren, zodat redelijkerwijze aangenomen mag worden dat op korte termijn geen vervanging te verwachten is.

Voor nadere details en vooruitzichten kan enkel worden verwezen naar de NMBS.

Vraag nr. 154
van 10 februari 1994
van de heer M. MAERTENS

Voorhaven van Nieuwpoort — Dichtslibbing

Door de hoge waterstanden rond de jaarwisseling op de IJzer werden abnormaal hoge hoeveelheden water via de Gravensluis in Nieuwpoort in de voorhaven gravitair geloosd. Deze snelle gravitaire lozingen zullen een geregeld feit worden bij de realisatie van de geplande grotere stuw in Nieuwpoort. De recente lozingen hadden voor de Nieuwpoortse havengeul onverwachte gevolgen.

Op enkele weken tijd greep een abnormaal grote ontdeeping van de havengeul plaats. De jaarlijkse baggering van december 1993 gaf een peil van 26 dm Z, de recente peiling van 4 februari een peil van 17 dm Z. Op korte tijd werd derhalve door de gravitaire lozingen 1 meter slib aangevoerd. De lozingen en de nieuwe stuw zullen de baggercapaciteit en de daarmee gepaard gaande kosten minstens verdubbelen. Het sediment zet zich daarbij het snelst af aan de havenhoofden, en dat van dien aard, dat zandschepen, vissersboten en jachten, zelfs bij vloed, hoe langer hoe moeilijker de haven zullen kunnen binnenvaren, zodat de haven op termijn door verzanding onbruikbaar zal worden.

De aanhoudende gravitaire lozingen en de grotere stuw verhogen de stroomsnelheid in die mate dat op deze uren de vissersschepen nog moeilijk op normale snelheid de haven kunnen binnenvaren, en jachten dit bijna niet meer kunnen. Deze situatie benadeelt op termijn de leefbaarheid van Nieuwpoort als jacht- en vissershaven. De grotere stuw zal deze situatie bestendigen.

1. Kunnen recente peilingen door uw diensten in de havengeul de recente aanslibbingsgetallen bevestigen ?
2. Zijn er eveneens recente peilingen van de aanslibbing in het spaarbekken en de benedenijzer, en wat zijn daar eventueel de resultaten van ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen of stelt hij in het vooruitzicht om de slibaanvoer gevoelig te verminderen ?
4. Werden de relaties tussen grotere lozingen/stuw, stroomsnelheid, en aanslibbingen door de diensten bestudeerd van de minister en zo ja, wat zijn daar de resultaten van ?
5. Welke maatregelen heeft de minister genomen of stelt hij in het vooruitzicht om de dichtslibbing van de Nieuwpoortse haven te voorkomen ?

Antwoord

1. De havengeul is aan getij onderhevig. Daardoor wordt er voortdurend sediment aangevoerd met een aanlanding als gevolg. Deze aanslibbingen zijn onafhankelijk van het sediment aangevoerd door de IJzer. Deze laatste aanvoer is afhankelijk van het

afgevoerde debiet van de IJzer, en dus van de neerslag, en kan alleen onmiddellijk afwaarts het uitwateringscomplex een invloed hebben op de aanslibbing .

2. Na de recente wassen worden thans peilingen in het IJzerbekken uitgevoerd. Thans reeds is het duidelijk dat, bij de grote watervloed die zich heeft voorgedaan, belangrijke hoeveelheden sediment verplaatst worden binnen de rivier. Het zal dus nodig zijn op bepaalde plaatsen te baggeren.
3. Om slibaanvoer naar de rivier de IJzer zelf te verminderen, kunnen slibvangen worden gebouwd op de bijrivieren en de beken in het IJzerbekken. Een aantal slibvangen zijn in voorbereiding of in uitvoering. Hierdoor wordt evenwel de aanvoer van slib, die in hoofdzaak afhankelijk is van de stroomsnelheden in de rivier en de bijrivieren, niet volledig uitgesloten.
4. De nieuwe stuw wordt gebouwd om overstromingen tegen te gaan, door de mogelijkheid te creëren af te voeren met dezelfde stroomsnelheid als nu het geval is. De recent zware problemen in het IJzerbekken hebben aangegeven dat de afvoercapaciteit in Nieuwpoort sterk ondergedimensioneerd is. De frequentie van voorkomen van piekdebieten wordt bepaald door de meteorologische omstandigheden (de neerslag). Die zullen dus niet vaker voorkomen. Alleen zullen ze met een aangepaste stuw wel beter afgevoerd kunnen worden met dezelfde stroomsnelheid, zodat overstromingen beperkt zullen worden. Het verdere beheer van de nieuwe stuw kan met andere instanties (onder meer Aminal) worden afgesproken.
5. Het aanslibben van de havengeul in Nieuwpoort is een natuurlijk fenomeen, dat zich op alle zandige kusten voordoet. De havengeul wordt op diepte gehouden door regelmatige baggerwerken binnen het bestaande onderhoudscontract.

Vraag nr. 156
van 11 februari 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Herinrichting

Op 27 januari 1994 stuurde Opbouwwerk Pajottenland aan de minister een brief betreffende de herinrichting van de Ninoofsesteenweg in Dilbeek en het kruispunt Poelk in Roosdaal.

Omtrent deze aangelegenheid heb ik in het verleden reeds verschillende parlementaire vragen gesteld.

Vandaag stellen we vast dat er nog heel wat problemen bestaan inzake het veilig maken van de Ninoofsesteenweg.

Er wordt misbruik gemaakt van de verlaagde middenberm (wagens maken veelvuldig rechtsomkeer). Bovendien is er vooralsnog niets terechtgekomen van de afgesproken groenvoorziening : bomen op de ronde punten, struiken op de middenberm. Tenslotte laat de verlaagde verlichting op de middenberm zoals die was voorgesteld op zich wachten.

De fietspaden zijn veel te smal om echt veilig genoemd te worden. Hiermee zal zeker rekening gehouden moeten worden bij de verdere herinrichting in Lennik en Roosdaal. Bovendien zijn de schuine boordstenen gevaarlijk en wordt er veelvuldig misbruik gemaakt door parkerende automobilisten.

Op sommige plaatsen bevinden zich vrijliggende stroken tussen het fietspad en de rijweg, waar tot dusver geen gebruik van wordt gemaakt.

De oversteekbaarheid voor voetgangers aan kruispunten laat nog steeds te wensen over (te korte groentijden).

1. Welke maatregelen worden er voorzien om deze negatieve aspecten inzake de herinrichting van de Ninoofsesteenweg weg te werken ?
2. Wanneer wordt de groenvoorziening aangebracht ?
3. Wanneer wordt de afwerking en het onderhoud van de fietspaden gepland ?
4. Zijn er maatregelen gepland om de vrijliggende stroken tussen het fietspad en de rijweg alsnog te benutten ?
5. Kan er iets gedaan worden aan de te korte groentijden voor de voetgangers ?

Antwoord

1. Wat de aangehaalde negatieve aspecten betreft dient het volgende te worden gesteld. Teneinde het misbruiken van de verlaagde middenberm (rechtsomkeer) tegen te gaan, zullen afbakeningspaaltjes worden voorzien. De verlichting wordt behouden zoals zij heden is geplaatst, maar op de betonnen middenberm zullen paaltjes met reflecterend materiaal worden geplaatst. De breedte van het fietspad werd gekozen rekening houdend met de beschikbare ruimte en aangelegd volgens de eerder gemaakte afspraken.
2. Een groenvoorziening zal in de loop van dit jaar worden aangebracht.
3. De volledige afwerking van de rijweg met inbegrip van de fietspaden op de N 8 is gepland tegen einde mei 1994. De werken zijn niet tijdig klaar gekomen omwille van slechte weersomstandigheden sedert 18 november 1993. In de winterperiode mogen immers geen slijtlagen worden aangelegd. De heraanvatting der werken is gepland tegen 14 maart 1994.
4. Er zijn zeer weinig vrijliggende stroken tussen het fietspad en de rijweg die voor groenvoorziening in aanmerking komen. De vrijliggende stroken zijn immers optimaal benut voor parkeergelegenheid. Een groenvoorziening in een parkeerzone in een woongebied is bij ervaring een delicate aangelegenheid. Immers, iedereen wenst meer groen, maar niet voor zijn deur.
5. Door de aanleg van diverse verkeerspleinen op de kruispunten worden de voetgangers meer beveiligd. Aanvragen in verband met verlengde oversteektijden worden telkens onderzocht door de bevoegde

Verkeerstechnische Dienst en aangepast indien noodzakelijk.

Vraag nr. 157 van 11 februari 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Autosnelwegen — Niet te bebouwen zone

Op 27 oktober 1993 stelde ik een schriftelijke vraag in verband met de uitzonderingen op het koninklijk besluit van 4 juni 1958, betreffende de vrije stroken langs autosnelwegen (vraag nr. 11 van 27 oktober 1993).

Inmiddels mocht ik het antwoord van de minister ontvangen. De lijst van uitzonderingen op het koninklijk besluit blijkt zeer uitgebreid te zijn. Ik zou dan ook graag een antwoord krijgen op volgende aanvullende vragen.

1. Kan de minister voor elk bedrijf aangeven of het om nieuwe dan wel om de uitbreiding van bestaande gebouwen gaat ?
2. Wat is de motivering voor het toestaan van afwijkingen ?

Antwoord

Het verstrekken van een antwoord op deze vraag vergt veel opzoekingswerk en het raadplegen van 168 bouwdoossiers.

Een passend antwoord zal zo spoedig mogelijk worden bezorgd.

Vraag nr. 160 van 16 februari 1994 van de heer H. VAN DIENDEREN

Grote Ring rond Antwerpen — Stand van zaken

In Schoten en omgeving bestaat er een zekere onrust dat de reservatiestrook voor de Grote Ring rond Antwerpen effectief voor die autoweg zou worden gebruikt.

Zijn er plannen om op korte of middellange termijn aan die autoweg te beginnen ?

Zijn er plannen om de reservering op te heffen ?

Antwoord

De reservatiezone werd destijds uiteraard voorzien om een latere aanleg van de Grote Ring aldaar mogelijk te maken.

Momenteel is echter voor de regio Antwerpen een multimodale verkeersstudie in uitvoering waarin concrete uitspraken gedaan zullen worden voor de oplossing van de mobiliteitsproblemen aldaar.

Afhankelijk van de resultaten hiervan zullen dan voorstellen gedaan worden voor realisatie van bepaalde projecten.

Op de gestelde vragen zal pas hierna concreet kunnen worden geantwoord. De resultaten van deze studie worden verwacht tegen midden 1994.

Vraag nr. 163
van 17 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Departement Openbare Werken — Studieopdrachten

1. Op welke begrotingsartikelen zijn er studieopdrachten gepland binnen het kader van het departement Openbare Werken (meer bepaald wat de wegeninfrastructuur betreft) die toegewezen worden aan externen ?
2. Zijn deze studie-opdrachten steeds gebonden aan concrete wegenprojecten ? Of kunnen er binnen deze begrotingsartikelen ook meer algemene studieopdrachten worden gegeven ?
3. Kunnen er, binnen het kader van het Vlaams Infrastructuurfonds, studieopdrachten gegeven worden aan externen ?

Antwoord

1. Binnen het kader van de begroting van het departement Openbare Werken — Organisatie-afdeling 63 Wegeninfrastructuur en Verkeer — kunnen er studieopdrachten aan externen worden aangerekend op de artikels 12.23, 73.22, 73.27 en 73.28.
2. Deze studieopdrachten zijn niet altijd gebonden aan concrete wegenprojecten. De studies die over een specifiek project handelen worden aangerekend op het artikel waarop de werken ingeschreven zijn. Algemene studieopdrachten worden aangerekend op artikel 12.23.
3. Binnen het kader van het Vlaams Infrastructuurfonds kunnen studieopdrachten gegeven worden aan externen. Op de begroting worden deze aangerekend op het artikel II A.91.

Vraag nr. 164
van 17 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Openbare Werken — Gerealiseerde uitgaven fysisch programma

Sinds 1992 bedraagt het totaal geraamde budget voor het fysisch programma Openbare Werken (wegeninfrastructuur) om en bij de acht miljard.

1. Waren er in de begrotingen 1992 en 1993 financiële middelen uitgetrokken die niet gebruikt zijn geweest ?
2. Zo ja, om welk totaalbedrag ging het dan ?

Antwoord

Het totale budget voor het fysisch programma Openbare Werken, Wegeninfrastructuur, voorzien in de begroting, organisatieafdeling 63 — artikels 73.22, 73.27 en

73.28 en in het Vlaams Infrastructuurfonds — artikel 91.02 bedroeg in 1992 : 5.967,3 miljoen frank en in 1993 : 7.624,3 miljoen frank.

In totaal werd hiervan in 1992 9,2 miljoen frank en in 1993 23,7 miljoen frank niet gebruikt.

Vraag nr. 170
van 22 februari 1994
van de heer H. CANDRIES

Bouwtoelating — Eerbiediging van de wettelijke en conventionele erfdienstbaarheden

Tot in 1974 bestond de expliciete wettelijke verplichting om de bestaande erfdienstbaarheden te signaleren bij indienen van de bouw aanvraag.

De expliciete verplichting is toen afgeschaft.

Al is er de constante rechtspraak tot in het Hof van Cassatie dat de conventionele erfdienstbaarheden blijven bestaan en alleen worden te niet gedaan door een bijzonder plan van aanleg, toch worden door de gemeenten (oogluikend toegestaan door sommige diensten van Ruimtelijke Ordening) bouwtoelatingen verleend die in flagrante tegenspraak zijn met de conventionele erfdienstbaarheden.

Zo wordt het mogelijk dat eigenaars die hun bouwperceel hebben gekocht met de verplichting een eengezinswoning met maximum 1 verdiep te bouwen, en die zich hieraan hebben gehouden plots vaststellen dat een bouwpromotor 2 zulke percelen koopt en een appartementsgebouw met vele verdiepingen opricht.

Beroep tot nietig-verklaring bij de Raad van State wordt afgewezen omdat de Raad van State niet bevoegd is voor subjectief recht.

De eigenaars zijn dan verplicht een geschil aan te gaan tegen de promotoren voor de gewone rechtbanken wat lang duurt en veel kost.

Feitelijk wordt hier in hoofde van de overheid een daad van onbehoorlijk bestuur gesteld. Zij verplicht de onderhorigen een geschil aan te gaan en belasten de rechtbanken.

1. Is de overheid niet gehouden de erfdienstbaarheden te respecteren bij aflevering van bouwtoelatingen ?
2. Zou het niet nuttig zijn in de bouwtoelating de verplichte vermelding te voorzien van de conventionele erfdienstbaarheden ?

Antwoord

1. Burgerrechtelijke erfdienstbaarheden kunnen door een verkavelingsvergunning teniet worden gedaan. Dit is niet het geval bij een bouwvergunning. De verplichting overeenkomstig de verkregen vergunning te bouwen is echter een wettelijke, geen contractuele verplichting. Een bouwvergunning heeft geen weerslag op de burgerlijke rechten die uit een overeenkomst voortvloeien. Een beslissing nopens

het al dan niet verlenen van een bouwvergunning blijft zonder weerslag op burgerrechtelijk gebied. De gewone rechtbanken blijven hiervoor bevoegd.

2. Het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning voorziet dat het dossier van een aanvraag ook een tekening moet bevatten van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein onder meer aangevende de bestaande door 's mensen toedoen op het perceel gevestigde erfdienstbaarheden.

**Vraag nr. 171
van 22 februari 1994
van de heer J. VAN EETVELT**

Winkelcomplex Hogenakker in Sint-Niklaas — Bouwvergunning

Op 27 januari laatstleden keurde de Vlaamse Raad een motie goed waarin bij de Vlaamse regering werd aangedrongen om zeer restrictief op te treden bij het verlenen van bouwvergunningen voor de inplanting van grote winkelcentra langs invalswegen en aan de rand van de steden. Tevens werd gevraagd bewarende maatregelen te nemen teneinde de in de oriëntatienota Vlaanderen in Vorm gestelde principes niet in het gedrang te brengen. In die nota wordt immers gesteld dat er werk zal worden gemaakt van het "aan banden leggen van het ongeordende uitdijen van stedelijke functies langs invalswegen, ringen en andere vormen van stedelijke woon- of bedrijfslintbebouwing".

Volledig in strijd met deze principes wordt thans de inplanting voorbereid van een nieuw winkelcomplex aan de rand van Sint-Niklaas ; het zogenaamde project Hogenakker met bijna 15.000 m² bijkomende winkeloppervlakte. Dit project, waarvoor het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas op 21 januari laatstleden een bouwvergunning heeft afgeleverd zal ongetwijfeld een zware slag toebrengen aan het bestaande distributieweefsel van de stad.

1. Op welke argumenten steunt het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie zich om voor dergelijk project een positief advies uit te brengen ?
2. Waarom werd geen rekening gehouden met het negatieve advies van de provinciale commissie voor de distributie ?
3. Is de afgeleverde bouwvergunning in overeenstemming met de voorschriften van het stedenbouwkundig attest ? Zo niet, dient de verleende bouwvergunning dan niet te worden vernietigd ?
4. Werd er een verkeersstudie uitgevoerd over de aan- en afvoer van het bijkomend verkeer dat de realisatie van dit project met zich zal meebrengen ?

Antwoord

1. Het Sociaal-Economisch Comité (SEC), zetelend in het kader van de wet van 29 juli 1975 betreffende de handelsvestigingen, is nog steeds een federaal comité, waarin ik slechts over 1 stem beschik. Ter

informatie kan ik wel vermelden dat de aanvragen voor de vestiging van winkelcentra door genoemd comité worden onderzocht op basis van volgende criteria :

- de ruimtelijke organisatie van het handelsapparaat
- de verbruikers ;
- de tewerkstelling ;
- de weerslag op de bestaande handel.

2. De werking van de Provinciale Commissie voor de distributie valt niet onder mijn bevoegdheid. Wel kan worden aangegeven dat het advies van de Provinciale Commissie voor de Distributie niet bindend is voor het gemeentebestuur en er trouwens slechts komt nadat het SEC zijn advies heeft uitgebracht.
3. De bouwvergunning afgeleverd op 21 januari 1994 aan de NV Waaslandcombinatie is conform met het op 18 juni 1993 afgeleverd stedenbouwkundig attest nr. 2. In de bouwvergunning werden uitdrukkelijke voorwaarden opgenomen onder meer inzake groenscherm, parking, aantal autostelplaatsen en een voorafgaande afzonderlijke bouwaanvraag voor de noodzakelijke toegangsinfrastructuur .
4. Bij het verlenen van een bouwvergunning wordt rekening gehouden met factoren zoals bereikbaarheid en verkeersveiligheid. De Administratie voor Wegeninfrastructuur en Verkeer heeft ter zake op 14 juni 1993 in het kader van het stedenbouwkundig attest en op 20 januari 1994 in het kader van de bouwvergunning advies uitgebracht. In de afgegeven bouwvergunning is bepaald dat dit advies stipt gevolgd moet worden.

**Vraag nr. 172
van 22 februari 1994
van de heer G. VERMASSEN**

Leegstaande landbouwbedrijven — Bewoning door niet-landbouwers

Meer en meer stellen we vast dat ingevolge het teruglopend aantal landbouwers verschillende landbouwbedrijven leeg komen te staan. Dit betekent dat ook de woningen behorend bij de landbouwbedrijven niet meer bewoond worden en dus dreigen te verkrotten. Vermits het aantal landbouwers afneemt is het in de praktijk quasi onmogelijk dat deze panden in de toekomst nog voor landbouwdoeleinden bestemd zullen zijn. Derhalve gebeurt het dat sommige landbouwwoningen al dan niet met annexen worden gekocht door niet-landbouwers.

Wanneer deze niet-landbouwers dan pogen deze woningen te renoveren, teneinde ze voor privaat gebruik in te richten, stuiten ze stevast op een negatief advies van de gemachtigde ambtenaar.

Dit heeft tot gevolg dat de panden meer en meer verkrotten en dat een niet onbelangrijk deel van het woningpatrimonium definitief verloren gaat. Is het inderdaad zo dat een woning gelegen bij een landbouwbedrijf niet kan worden bewoond door een particulier ?

Wordt er aan maatregelen gedacht om dit probleem structureel op te lossen? Zo ja, welke zijn dan deze maatregelen?

Antwoord

Ik veronderstel dat het lid in zijn vraag landbouwbedrijven en de daarbij behorende woningen bedoelt, die gelegen zijn in de agrarische bestemmingszones van de gewestplannen.

In de praktijk wordt dikwijls vastgesteld dat bij stopzetting van het landbouwbedrijf, de woning van het bedrijfsgedeelte wordt afgesplitst en bewoond blijft, waarbij dan nadien een aanvraag voor een nieuwe bedrijfswoning bij de resterende stallen volgt. Deze gang van zaken is niet gewenst en wordt dan ook niet toegestaan. Bedrijfswoning en bedrijfsgebouwen vormen een ondeelbaar geheel.

Residentieel gebruik van een voormalige bedrijfswoning wordt wel toegelaten. Tot nog toe verbieden noch immers de stedenbouwwet, noch de planologische voorschriften van de gewestplannen, dat woningen, welke behoren tot, of behoord hebben tot een landbouwbedrijf, bewoond worden door niet-landbouwers.

Wel is het zo dat herbouwen van dergelijke woningen niet meer mogelijk is en dat bij verbouwing ervan geen uitbreiding van volume, noch oppervlakte meer kan worden toegestaan, ingevolge de bepalingen van het decreet van 23 juli 1993.

De eventuele negatieve adviezen van de gemachtigde ambtenaren over dergelijke aanvragen vloeien voort uit de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 en uit de krachtlijnen van mijn beleid inzake het vrijwaren van de open ruimte in Vlaanderen, zoals deze ook zullen verwoord worden in het Structuurplan Vlaanderen en in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening.

Volledigheidshalve vermeld ik nog dat de problematiek van de gedesaffekteerde landbouwbedrijven en de relatie daarvan tot de externe landbouwstructuren wordt onderzocht door de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, meer bepaald bij het bestuur voor Landinrichting, dat evenwel niet onder mijn bevoegdheid ressorteert.

Tenslotte zal aangaande deze problematiek een visie worden geformuleerd in het Structuurplan Vlaanderen dat thans in voorbereiding is.

Vraag nr. 176 van 1 maart 1993 van de heer A. DENYS

Planschade — Vergoeding door de overheid

In verband met de vergoeding door de overheid van planschade zou ik graag van de minister vernemen:

1. Hoeveel vorderingen tot vergoeding van planschade werden bij toepassing van artikel 37 van de wet van 29 maart 1962 tot op heden ingediend?
2. Hoeveel van die vorderingen werden tot op heden:

- a. definitief geweigerd
- b. definitief gehonoreerd?

3. Hoeveel bedraagt tot op heden het totaal bedrag:

- a. van de vorderingen
- b. van de honorering?

Antwoord

1. De administratie beschikt niet over stipt bijgehouden statistische gegevens met betrekking tot tal van procedures. Toch kunnen aan het lid de hiernavolgende gegevens benaderend en onder voorbehoud worden medegedeeld.

Op 10 maart 1994 bestonden er 687 schadevergoedingsdossiers in zaken van ruimtelijke ordening. Het gaat om vorderingen tot schadevergoeding op grond van foute aansprakelijkheid (artikel 1382 van het burgerlijk wetboek), eigenlijke planschadevorderingen krachtens artikel 37 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, vorderingen gesteund op artikel 544 van het burgerlijk wetboek (burenhinder), op artikel 11 van de grondwet (ont-eigening), en op artikel 1 van het eerste aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM). In de meeste gevallen wordt in hoofdorde gevorderd op grond van artikel 1382 van het burgerlijk wetboek en in ondergeschikte orde op grond van artikel 37 van de stedenbouwwet.

Van de 687 dossiers werden er op dit ogenblik 577 opgenomen in een inventaris. Van het totale aantal zaken werd dus nagenoeg 84 percent geïnventariseerd. Alle hiernavolgende cijfers hebben enkel betrekking op dit geïnventariseerde gedeelte.

2. en 3. Van de 577 geïnventariseerde dossiers werden er op dit ogenblik reeds 247 afgesloten of worden als zodanig beschouwd omwille van jarenlange stilstand van de zaak. De totale gevorderde som die met deze afgesloten dossiers verband houdt bedraagt 4.220.213.363 frank. Het overgrote deel van deze dossiers werd echter afgesloten zonder verdeling lastens het Vlaamse Gewest. In een aantal gevallen werd overgegaan tot betaling (of herstel in natura), maar het bedrag van deze uitbetaalde sommen is over de verschillende voorbije jaren niet beschikbaar.

Van het jaar 1993 werd in totaal voor 2.994.863 frank schadevergoeding uitbetaald. Er zijn nog 7 afgesloten dossiers waarin samen voor het lopende jaar 1994 24.369.242 frank moet uitbetaald worden.

Het totale gevorderde bedrag voor de 577 schade-dossiers is 13.906.514.898 frank.

Van de 577 geïnventariseerde dossiers zijn er op dit ogenblik dus nog 330 hangende. De totale som die met deze hangende zaken verband houdt, bedraagt 9.686.301.535 frank.

De ervaring leert dat de gevorderde bedragen in de meeste gevallen sterk overdreven zijn en dat het uiteindelijk effectief toegekende bedrag heel wat

lager ligt. In 20 van deze hangende zaken werd reeds een veroordeling lastens het Vlaamse Gewest uitgesproken voor een bedrag van 34.108.484 frank. Deze veroordelingen zijn evenwel nog niet definitief.

Vraag nr. 180
van 1 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zieke bomen in het Zoniënwoud — Verkeersveiligheid

In het Zoniënwoud lijden duizenden bomen aan een schimmelziekte. Dat maakt het verkeer bij stormweer er erg gevaarlijk.

Volgens prof. Poppe van de Universiteit van Gent zouden een aantal bomen in het Zoniënwoud aangetast zijn door de zogenaamde reuzebeukenmoorder. Een paddestoel van ongeveer zeven kilo die in de stam van de beuk heel wat schade aanricht. Na een kleine twintig jaar kan die schimmel de beuk zo fel hebben aangetast dat hij bij stormweer omvalt. Volgens deze professor zouden ongeveer drie percent van de bomen in het Zoniënwoud door deze schimmel besmet zijn. Volgens hem tasten ook andere zwammen de bomen in dit bos aan en kan de zure regen die veroorzaakt wordt door de uitlaatgassen van de voertuigen de schimmelziekte stevig verergeren.

Werden er maatregelen omtrent een en ander getroffen ?

Zo ja, welke ?

Antwoord

De vitaliteit- en de toestandsbeoordeling van de bomen in het Zoniënwoud dient te gebeuren door de dienst Waters en Bossen van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting en het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest BIM (Dienst Waters en Bossen, Gulledele 100 te 1200 Brussel).

Iedere dienst is bevoegd voor het territorium dat onder zijn bevoegdheid ressorteert. De dienst Waters en Bossen van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting controleert 4 maal per jaar een zone van 50 m langs de Vlaamse Gewestwegen en telkens na een zware storm gebeurt er een extra controle.

Bomen, die onvoldoende stabiliteit vertonen, worden ofwel bij de eerstvolgende verkoop ofwel bij hoogdringendheid verwijderd, indien het risico bestaat dat ze op de rijweg terecht kunnen komen.

Vraag nr. 182
van 2 maart 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

Gewestwegen provincie Antwerpen — Investeringsprogramma 1994

Kan de minister me een overzicht geven van het investeringsprogramma van de gewestwegen in de provincie Antwerpen voor het jaar 1994, met vermelding van de geschatte uitgaven ? Ik vermoed dat het gaat om de artikels 73.22, 73.27 en 73.28.

Indien die opsomming te beperkend zou zijn, mag ik de minister verzoeken ze aan te vullen met de gevraagde gegevens ?

Antwoord

Algemene uitgavenbegroting

Artikel 73.22 : Veiligheid + Structureel onderhoud

			Miljoen frank
a) Wegverhardingen			
1	E313	Sanering en renovatie : bruggen * B19 - B20 - B21/B42 - B43 - B45	150
2	A12	Onderdoorgang Pierstraat Rumst	365
3		Vervangen defecte veiligheidsconstructies o.a. vangrails, leuningen, afsluitingen	20
4		Allerlei ingrepen van beperkte omvang aan kruispunten en wegvakken met oog op verhogen van de verkeersveiligheid	50
5			
	5.1	N121 Brasschaat Herinrichting kruispunt Verstraetenlei	7
	5.2	N153/154 St. Lenaerts — herinrichting kruispunt — grondgebied Brecht	7
6	N184	Antwerpen Herinrichting Loosplaats + kruispunt Van Breestraat	17
7			
	7.1	N102-N126 Meerhout Herinrichting kruispunt Zittaart	7
	7.2	N152-N153 Aanpassing van kruispunten te Herentals	44
8	N10-N15	Heist-op-den-Berg. Herinrichting kruispunt	7
9	N16	Temse-Breendonk. Herinrichting kruispunten Hingenesteenweg, Roddam en Vitsdam	40
10	N171	Kontich Keizershoek. Herinrichting kruispunt	10
11		Dringend structureel onderhoud wegen	
	11.1	RI Ring Antwerpen Lokale dringende herstellingen wegverharding met toplaag in geluidsarme asfalt	81
	11.2	A1/E19 Rumst-Antwerpen in Edegem Wegnemen spoorvorming + dringende herstelling met toplaag in geluidsarme asfalt	44
	11.3	A1/E19 Antwerpen-Rumst Structureel onderhoud + wegwerken spoorvorming met toplaag in geluidsarme asfalt	73
	11.4	N144 Loenhout-Hoogstraten NIII Kalmthout-Wuustwezel Herstellingen rijwegverharding	42
12	A13(E313)	Leveren mobiele rijwegscheiders	28
13	N144	Wuustwezel (Loenhout) Heraanleg vak Terbeek	3
b) Kunstwerken			
14	A12	Willebroek, herstellen kunstwerken over spoor SO 54	40
15	RI	Kennedytunnel	
	15.1	Herstellen wegdek + voegconstructie Drainering en waterafvoer onder wegdek	25
	15.2	Vervangen en aanpassen brandleiding en brandhaspels	25
	15.3	Verwijderen panelen aan de frontvlakken	7
16	A13 (E313)	Grobbendonk Brug B.022 over spoorlijn 15 vervangen oplegtoestellen	2
17	A12	Wilrijk Viaduct - saneren wegvoegen	22

18	A12	Antwerpen - Bevrijdingstunnels Saneren wegdek i.v.m. waterinfiltraties	24
19		Saneren voetgangersbrug Berchem op de R1 Saneren brug Krijgsbaan boven E17 in de N419 Saneren brug E17/R1/NMBS op de R1 Saneren brug over de R1 te Antwerpen op de A12	18
		Subtotaal :	1.158
20		Diversen :	139
		Totaal :	1.297

Reserveprogramma art. 73.22

a) Wegverhardingen

Reserveprogrammaart .73.22

a) Wegverhardingen

21	N12	Antwerpen - renovatie Turnhoutsebaan Dringend structureel onderhoud	35
22	R10	Antwerpen Herinrichting kruispunt Silvertoplaan	30
23	N12	Zoersel Herinrichting diverse kruispunten + fietspaden Vesaliusstraat, Bethanielei, Zoerselsteenweg	30
24	N174	Laakdal Herinrichting diverse kruispunten N174 - Industrieweg e.a.	20
25	N177	Antwerpen Jan Van Rijswijcklaan - herinrichten kruispunten	35
26	N10	Boechout Kruispunten Borsbeekse steenweg en Lispersteenweg	15
27	N1	Herinrichting kruispunten Noorderlaan-Groenendaallaan en Noorderlaan-IJzerlaan Dringend structureel onderhoud wegen	15
28	N16	Breendonk - Temse Herstellingen wegverharding	28
29	E34	Ranst Herstellen asfaltverharding	15
30	N13	Herentals - Geel Herstellen rijweg	28
31	N12	Schilde - Westmalle - Oostmalle Herstellen spoorvorming + beschadigd wegdek	13
		b) Kunstwerken	
32	N19/N126/ N152	Herschilderen metalen bruggen over het Albertkanaal in Geel-Punt Meerhout, Herentals	18
33	N118	Brug t.h.v. Sas in Mol/Dessel Herschilderen metalen delen	...
		Artikel 73.27 : Verkeersafwikkeling + continuïteit	
34	R14	Afwerking ring Geel 2e fase Vak N126 - N71	80
35	R6	Afwerking ring Mechelen Vak N105-N15 - grondwerken	75

36	R6	Afwerking ring Mechelen Verhardingen : 1ste fase	45
37	N19	N.Z. verbinding Turnhout E34 - Geel E313 : 1e fase vak tot N123 - Lichtaartse baan	50
		Subtotaal :	250
38		Diversen :	32
		Totaal :	282

Reserveprogramma art. 73.27

39	R6	Afwerking ring Mechelen Verhardingen : 2de fase	75
----	----	--	----

Artikel 73.28 : Fietspaden

40	N124	Turnhout - Merksplas	60
41	N124	Wortel-Merksplas onteigeningen	—
42	N184	Antwerpen Leien-Loosplaats fietspaden + herinrichting kruispunten	40
43	N12	Zoersel - St. Antonius	36
44	N14	Hoogstraten - Rijkevorsel (continuïteit)	10
		Subtotaal :	146
45		Diversen :	37
		Totaal :	183

Reserveprogramma art. 73.28

46	N12	Weelde - Poppel - 1ste fase	25
47	N14	Minderhout - Meerle : 3de fase	25

Artikel 91.02 Vlaams Infrastructuurfonds

A. Leefbaarheidsprojecten

a. Doortochten

101	N13a/N123	Herentals (met co-financiering door de stad deel t.l.v. het Vlaamse Gewest)	30
102	N114	Gemeente Stabroek - doortocht Hoevenen	50
103	N14	Hoogstraten „Vrijheid”	35
104	N123	Gemeente Kasterlee - doortocht Lichtaart	20
105	N122	Kalmthout (combinatie met Aquafin)	38

b. Bestrijding geluidshinder

106	R1	Antwerpen-Merksem geluidsschermen t.h.v. Winterling en Roederdelft	56
-----	----	---	----

B. Bijzondere projecten

107		Bouw putten weeginstallaties	4
108	A12	Vak Antwerpen - Nederlandse grens Aansluiting Scheldelaan	236

C. Fietspaden

109	N1	Waarloos-Rumst	40
		Subtotaal :	509
110		Diversen :	45
		Totaal :	554

Reserveprogramma art. 91.02

Bijzondere projecten

111	E19	Ontsluiting Industrierrein Mechelen-noord E19	90
112		Ontsluiting Industriezone Niel - Krekelenberg in Boom	45

Fietspaden

113	N1	Kochtich-Edegem-Mortsel Fietspaden + heraanleg kruispunten - Iste fase	50
114	R11	Mortsel - Wommelgem Fietspaden in opstand + aanpassen kruispunten	75

Veiligheidsconstructies

115	N16	Temse-Bremdonk Beveiliging middenberm - (Iste fase)	15
-----	-----	--	----

Vraag nr. 186
van 3 maart 1994
van de heer L. BARBE

N 462 *in Zottegem - Meerlaan*

Er zijn nogal wat verkeersproblemen aan de N 462 (Meerlaan) in Zottegem. Er is doorlopende bebouwing en bovendien is er het Koninklijk Atheneum gelegen (van kleuteronderwijs over secundair onderwijs tot avondleergangen). Deze school brengt uiteraard heel wat verkeer met zich mee, waaronder vele kwetsbare voetgangers en fietsers. Voorzieningen inzake verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid zijn er echter niet. Een verkeersplateau met wegversmalling ter hoogte van de school zou al heel wat problemen oplossen.

Het probleem is bij de administratie gekend en er zou reeds een ontwerp inzake aanpassingswerken opge maakt zijn. Dit ontwerp zou echter niet uitgevoerd worden en dit omdat er geen of nauwelijks ongevallen gebeuren. Ik neem aan dat de minister bij zijn beleid niet alleen rekening houdt met de verkeersveiligheid, maar ook met de verkeersleefbaarheid. Het zou bovendien al te gek zijn dat er eerst ongelukken moeten gebeuren eer er werken worden uitgevoerd.

1. Sinds wanneer is er een ontwerp bij de administratie om de N 462 ter hoogte van het Koninklijk Atheneum in Zottegem aan te passen ?
2. Wat zou de uitvoering van dit ontwerp kosten ?

3. In welke mate is over dit ontwerp overleg geweest met de gemeente Zottegem en het atheneum ?
4. Waarom worden deze aanpassingswerken niet uitgevoerd ?

Antwoord

In 1990 werd door de stad Zottegem gevraagd ter hoogte van het Koninklijk Atheneum een bi-flash-installatie te mogen plaatsen. Op dat ogenblik kon op die vraag niet positief worden geantwoord. Na bespreking met de stad werden voetgangersoversteekplaatsen gemarkeerd en werd een principiële ontwerp van plaatselijke rijwegversmalling opgemaakt. De kosten voor die aanpassingen worden geraamd op 1 miljoen frank.

De werken werden niet uitgevoerd omdat uit de ongevallengegevens duidelijk blijkt dat er zich geen ongevallen hebben voorgedaan die door die aanpassing hadden kunnen vermeden worden en omdat de oversteeklengte niet wezenlijk wordt ingekort (van 8 m naar 6 m). Er wordt daarenboven de voorkeur gegeven aan het prioritair uitvoeren van aanpassingen op verkeersonveilige plaatsen, ten einde de beschikbare kredieten zo efficiënt mogelijk aan te wenden.

Ter beveiliging van de in- en uitgangen van scholen langs gewestwegen, heb ik echter beslist dat thans wel bi-flash-installaties geplaatst kunnen worden en dit op kosten van het gewest. Hiertoe dient wel een aanvraag te gebeuren van de schoolgemeenschap via de gemeente/stad. Bij navraag op de administratie blijkt hiervoor wel de passende aanvraag gedaan te zijn zodat een

bi-flash-installatie aldaar mag worden verwacht tegen 1 september 1994.

Vraag nr. 187
van 3 maart 1994
van de heer F. VERGOTE

Hoogspanningslijnen in Tienen-Linter — Geplande aanleg

Electrabel en Gecoli willen een 150 kV hoogspanningslijn aanleggen van Tienen naar Linter. Deze lijn vormt een deel van de grotere as voorzien van St.-Truiden en Hasselt. Het openbaar onderzoek dat rond dit dossier werd gehouden vond plaats in september/oktober 1993. Het aantal ingediende bezwaren was groot en ook het advies van de betrokken gemeenten was negatief.

In antwoord op mijn vraag nr. 198 van 23 maart 1993 antwoordde de minister dat hij niet op de hoogte is van studies die een relevante correlatie tussen ziekten en hoogspanningsleidingen aantoonde. In antwoord op mijn interpellatie stelde de federale minister van Economische Zaken echter dat het zogenaamde rapport Deworme rond deze materie door de toenmalige minister van Volksgezondheid in herziening was gesteld aangezien er ernstige aanwijzingen waren dat er wel degelijk nadelige effecten op de volksgezondheid waren. Het nieuwe verslag van de aangestelde expertenwerkgroep werd door de minister van Volksgezondheid aangekondigd tegen einde januari 1994, doch is nog steeds niet gepubliceerd. De minister kan derhalve nu nog moeilijk volhouden dat geen studies bekend zijn die nadelige effecten aantonen. De federale minister van Economische Zaken onderstreepte daarenboven dat voor de definitieve beslissing de uitspraak van de gewesten doorslaggevend is.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek en over welke studies beschikt hij ?
2. Zal hij rekening houden met de evolutie van dit dossier op het nationale vlak ?
3. Wat zal de houding zijn van de minister in dit dossier wanneer een definitieve beslissing zal moeten worden genomen ?
4. Is het niet beter, in afwachting van het herziene rapport Deworme en deze definitieve beslissing, geen vergunning meer uit te reiken voor de aanleg van bovengrondse hoogspanningslijnen zoals gepland in de regio Tienen-Linter ?

Antwoord

Vooreerst moet ik het lid meedelen dat de buitendienst Vlaams-Brabant van het bestuur Ruimtelijke Ordening tot op heden geen dossier heeft ontvangen betreffende een bouwvraag voor deze geplande hoogspanningslijn.

Op gemeentelijk vlak werd een openbaar onderzoek ter zake georganiseerd in de periode september-oktober 1993 met betrekking tot de wet van 1925 op de elektrische distributie waarbij het ministerie van Economische Zaken verantwoordelijk is voor de zogenaamde wegvergunning.

Het is mij bekend dat de door het lid aangehaalde problematiek thans het voorwerp uitmaakt van grondige wetenschappelijke studies op nationaal en internationaal niveau. Op Vlaams niveau ressorteert dit aspect Volksgezondheid in eerste instantie onder de bevoegdheid van mijn collega L. Detiège, minister verantwoordelijk voor tewerkstelling en sociale aangelegenheden.

Er zal uiteraard rekening gehouden worden met de evolutie van dit dossier, zowel op nationaal als op internationaal vlak. Bij iedere concrete aanvraag zullen dan ook de elementen die betrekking hebben op dit aspect moeten vergeleken en afgewogen worden ten opzichte van de economische en ruimtelijke elementen van de aanvraag. Dit kan slechts ten volle gebeuren wanneer mijn administratie gevat is door een concrete bouwvraag waarin de economische en ruimtelijke context van die HS-lijn uitvoerig wordt toegelicht.

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 52
van 12 januari 1994
van de heer E. BEYSEN

Bescherming van het maritiem erfgoed — Vlaamse maatregelen en overleg met de federale overheid

Met betrekking tot de bescherming van het maritiem erfgoed, is de Belgische wetgeving tot hier toe bijzonder schaars geweest. Een decreet van 1982 voorzorg in de klassering van waardevolle roerende goederen, doch er werden geen maatregelen uitgevaardigd met het oog op het behoud en restauratie.

Tot dusver kon voor schepen enkel steun gegeven worden in de mate dat zij verbonden zijn aan een museum. Het Vlaams ministerie van Cultuur zou werken aan een mini-decreet hieromtrent. Daarnaast zou de federale minister van Verkeerswezen een koninklijk besluit klaar hebben inzake de eisen waaraan traditionele zeilende beroepsschepen moeten voldoen.

1. Welk budget zal in 1994 worden uitgetrokken om enkele waardevolle schepen te kunnen restaureren ?
2. Werd de minister inzake het koninklijk besluit dat de veiligheidsnorm voor historische schepen zal vastleggen, geraadpleegd door zijn federale collega ?

Antwoord

Wat de subsidiëring voor de restauratie van het maritiem erfgoed betreft is het koninklijk besluit van 22 april 1958 tot reglementering van de toekenning van toelagen aan musea die niet van de staat afhangen momenteel de enige vigerende wetgeving.

Artikel 4 voorziet buitengewone toelagen van maximaal 60 procent voor o.m. "belangrijke ondernemingen tot bewaring of restauratie van kunstwerken of collectiestukken". Dit impliceert dat men voor de restauratie van een schip een aanvraag kan indienen voor

een buitengewone toelage, voor zover dit schip een collectiestuk van een niet-rijksmuseum is. Om budgettaire redenen werd de maximale toelagegrens verlegd tot 40 procent aanvragen worden onderzocht door de Raad van Advies voor Musea. Zowel aankopen van collectiestukken, als de (her)inrichting van museumzalen, als restauratie- en conservatieprojecten komen hiervoor in aanmerking. Het is evenwel niet van tevoren te bepalen of er geld kan worden besteed, en zo ja, hoeveel, aan de restauratie van waardevolle schepen. Het totale budget in 1994 voor de buitengewone toelagen bedraagt 15.000.000 frank.

Momenteel onderzoek ik echter, samen met mijn collega bevoegd voor Monumenten en Landschappen, de mogelijkheid tot opmaak van een apart decreet ter bescherming van het maritiem erfgoed, gezien de problematiek van het maritiem erfgoed zich moeilijk inpast in de beschermingswetgeving van monumenten en landschappen, of in deze van het roerend cultureel patrimonium.

Wat betreft het koninklijk besluit dat de veiligheidsnorm voor historische schepen zal vastleggen werd ik niet geraadpleegd door de Federale Minister van Verkeerswezen. Misschien werd de Vlaamse minister bevoegd voor verkeer wel geraadpleegd.

Vraag nr. 79
van 16 februari 1994
van de heer W. VERREYCKEN

BR TN-radio — Verdeling van de politieke tribunes

Uit informatie blijkt dat de politieke tribunes via de BRTN-radio als volgt werden verdeeld

CVP : 14, SP : 10, VLD : 10, VU-VVD : 4, Vlaams Blok : 4, Agalev : 4.

Dit dan wat de verdeling 1994 betreft.

Graag vernam ik van de minister welke normen geleid hebben tot deze verdeling, waarbij mijns inziens toch de oververtegenwoordiging van de CVP in het oog springt.

Ook de verdeling van de verkiezingsspot, die dit jaar ongetwijfeld aan de politieke partijen zullen worden toegekend, zal volgens bepaalde normen dienen te verlopen. Indien dezelfde criteria worden gehanteerd, dan vrees ik dat het onevenwicht opnieuw zal worden bestendigd.

Graag vernam ik dan ook bijkomend, welke de normen zijn die gehanteerd zullen worden om het aantal van de verkiezingsspot, en hun verdeling over de verschillende partijen, te bepalen ; dit zowel wat de periode voor de komende Europese verkiezingen betreft, als wat die voor de gemeenteraadsverkiezingen betreft.

Antwoord

Het nieuwe omroepdecreet van 27 maart 1991 bepaalt in artikel 13, § 14, dat de zendtijd van de gastprogramma's op de radio ten hoogste 80 zenduren mag bedragen. In 1991 bedroeg die zendtijd nog 88 uren en 30 minuten. Om binnen de grens van het nieuwe decreet

te blijven diende de zendtijdverdeling te worden herzien.

Met het oog op de aanpassing van de regeling aan het nieuwe decreet werden twee overlegvergaderingen georganiseerd met de vertegenwoordigers van de organisaties die momenteel gastprogramma's op de radio verzorgen. Op de vergadering van 19 februari 1992 werd meegedeeld dat elke vereniging die meent in aanmerking te komen voor zendtijd op de radio een nieuwe aanvraag moest indienen bij de voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN. Deze mededeling was gebaseerd op het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 25 december 1991) waarin de bevoegdheid om zendgemachtigde verenigingen te erkennen aan de raad van bestuur van de BRTN wordt toevertrouwd. De beslissing over de verdeling van de zendtijd komt de Vlaamse regering toe.

Wat de politieke derden betreft heeft de BRTN volgende verdeelsleutel gesuggereerd :

partijen met + 30 procent van het aantal zetels : 14 uitzendingen (van 10 minuten)
aantal zetels + 20 procent : 10 uitzendingen
aantal zetels + 10 procent : 5 uitzendingen
aantal zetels + 5 procent : 4 uitzendingen
aantal zetels - 5 procent : 2 uitzendingen

De Vlaamse regering heeft de regeling verfijnd door volgende toevoeging :

+ 25 procent = 12 uitzendingen
+ 15 procent = 8 uitzendingen

In de periode van vier weken die de gemeenteraads-, wetgevende en Europese verkiezingen voorafgaat, worden de uitzendingen door derden opgeschort. In die periode kan de BRTN zendtijd toewijzen aan de in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde politieke partijen. Het omroepdecreet van 27 maart 1991 bepaalt in artikel 23 § 12 dat de verdeling van die zendtijd voor de helft overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de Vlaamse Raad en voor de andere helft gelijk gebeurt.

Vraag nr. 83
van 2 maart 1994
van de heer F. DE MAN

KVS — Bewaking van de toegang door portiers

Trouwe bezoekers van de KVS meldden mij dat hen de toegang tot de schouwburg werd geweigerd door een Arabische buitenwipper toen ze in het Nederlands toelichting vroegen over het aan de gang zijnde Arabische Festival van december 1993.

Is het normaal dat buitenwippers plaatsnemen aan de ingang van wat normaal toch een cultuurtempel zou moeten zijn ?

Wil de minister navraag doen of er inderdaad een of meerdere portiers de toegang tot de schouwburg bewaakten ?

Waren zei Nederlandskundig ?

Antwoord

De koninklijke Vlaamse Schouwburg heeft tijdens het Festival van de Arabische Cultuur voor de concerten een beroep gedaan op medewerkers van de eigen technische diensten om — indien nodig — in te staan voor de veiligheid van de bezoekers. Zij hadden de opdracht enkel tussen te komen indien hen dat door een verantwoordelijke van de schouwburg gevraagd werd. Dit is geen enkele keer noodzakelijk geweest. Deze personeelsleden zijn uiteraard Nederlandstalig. Zij zijn nooit opgetreden als buitenwippers of portiers. Evenmin werd aan bezoekers de toegang geweigerd. Wel werd aan bezoekers die informatie vroegen over het programma, door medewerkers van de schouwburg duidelijk gezegd in welke taal de voorstellingen gegeven werden.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 43
van 12 januari 1994
van de heer E. BEYSEN

De Lijn in Antwerpen — Bezuinigingen

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn heeft aangekondigd dat ze 214 miljoen op jaarbasis gaat bezuinigen. Deze besparingen zouden gehaald worden uit het minder inzetten van bussen en tramstellen, 's avonds en tijdens de weekends.

In de Antwerpse regio zal 67 miljoen worden bespaard.

1. Gaat De Lijn het onderscheid tussen zaterdag- en zondagdiensten in acht nemen, gezien de verplaatsingsbehoeften wel degelijk verschillend zijn ?
2. Vanwaar komt het besluit om Antwerpen het zwaarst te treffen ?
3. Vreest de minister niet dat de echte verplaatsingsbehoeften miskend worden en het autogebruik nog extra gepromoot wordt door deze maatregel ?

Antwoord

1. Alle reorganisaties gebeuren op basis van reizigersstellingen, waar mogelijk gecombineerd met optimalisatie van de lijnvoering (integratie stadslijnen — streeklijnen) en het verminderen van varianten op de hoofdtrajecten.

Het is de bedoeling de vraag en het aanbod voort op efficiëntere wijze op elkaar af te stemmen. De in 1993 reeds doorgevoerde wijzigingen resulteerden daarom niet alleen in weekendbesparingen.

2. Rekening houdend met de begroting per entiteit en de continuïteit van het beleid, bleek zonder nieuwe initiatieven een inspanning van 67 miljoen in Antwerpen noodzakelijk. De definitieve resultaten en

en evaluatie van de rationaliseringsmaatregelen zullen bij de eindrekening 1993 van De Lijn duidelijk zijn.

De huidige begrotingsverdeling gebeurt op basis van de continuïteit 1991-1992. Antwerpen voorziet in ongeveer 30 percent van het aanbod in kilometers van De Lijn. De besparingen in Antwerpen zijn hiervan het logische gevolg.

3. Het strategisch ondernemingsplan van De Lijn stelt dat in de komende jaren relatief grote aandacht zal worden besteed aan het stads- en voorstadsvervoer. Dit is een gevolg van het feit dat hier de grootste verkeersmoeilijkheden voorkomen en het grootste potentieel aanwezig is.

Anderzijds is De Lijn in belangrijke mate ook vragende partij naar de diverse overheden toe, ten einde de concurrentiepositie van tram en bus te verhogen. Een sturend beleid op het vlak van de ruimtelijke ordening, het bevorderen van de doorstroming, de vermindering van het aantal parkeerplaatsen in de stadscentra en het creëren van autoarme stadscentra zijn prioritaire eisen van De Lijn gericht aan het gewest en de gemeenten.

Dit geheel van maatregelen zou zowel de concurrentiepositie van het stads- en streekvervoer verhogen als de exploitatiekosten verminderen. Een betere doorstroming en een hogere commerciële snelheid in de steden zou hetzelfde of een geoptimaliseerd aanbod kunnen produceren tegen lagere kostprijs waardoor een groot deel van de aanbodsvermindering had kunnen worden vermeden.

Vraag nr. 48
van 18 januari 1994
van de heer J. VALKENIERS

Stakingen en betogingen — Herstel van schade aan gemeenschapseigendommen en aan verkeerswegen

Tijdens de stakingen en betogingen tegen het Globaal Plan van de federale regering eind november werden beschadigingen veroorzaakt aan gemeenschapseigendommen en openbare wegen.

1. Graag had ik vernomen hoeveel en welke beschadigingen er bekend zijn, aan gemeenschapseigendommen, aan verkeerswegen.
2. Welk bedrag zal er besteed moeten worden om deze schade te herstellen ?
3. Wie gaat deze schade betalen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik kan het lid melden dat er aan gemeenschapseigendommen die onder mijn bevoegdheid ressorteren (gebouwen, zeewezen, monumenten en landschappen) geen schadegevallen werden gemeld.

De gevel van het hoofdkantoor van de Vlaamse Vervoermaatschappij (De Lijn) in Mechelen werd besmeurd met eieren. De toegangshekkens van het terrein van De Lijn in Gentbrugge werden uit de geleiders gelicht.

De kosten voor het reinigen van de gevel en het herplaatsen en afregelen van de toegangshekkens bedroeg in totaal 21.788 frank. Deze kosten zijn mijn inziens niet verhaalbaar.

Vraag nr. 50
van 31 januari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Omgeving van halteplaatsen

Waarom heeft De Lijn geen planoloog in dienst die de omgeving van halteplaatsen kan uittekenen? Wie houdt zich daarmee bezig? Welke principes worden bij de uittekening van de halteomgeving gevolgd?

Antwoord

Er zijn twee soorten halteplaatsen te onderscheiden.

1. Enkelvoudige halteplaatsen

Het inrichten van de omgeving van deze halteplaatsen behoort tot de bevoegdheid van de plaatselijke besturen. In het kader van een onlangs toegewezen dossier halteaccommodaties bestaat de mogelijkheid voor de gemeenten de halte-uitrusting te verbeteren mits bestelling aan gunstige voorwaarden bij De Lijn van schuilhuisjes en bijkomende uitrusting, met name fietsenrekken en afvalbakken. Deze halte-accommodatie is gestandaardiseerd. In de overeenkomst tussen de VVM-De Lijn en gemeente zijn bepalingen opgenomen i.v.m. de directe omgeving van het schuilhuisje. Hierbij kunnen de gemeenten een subsidiëring van 70 percent bekomen van het Vlaamse Gewest.

2. Meervoudige halteplaatsen — Autobusstations

Voor belangrijke halteplaatsen, gesitueerd in steden, aan belangrijke spoorwegstations, e.d. worden regelmatig vernieuwingen en verbeteringen doorgevoerd, waarbij gewoonlijk in samenwerking met de plaatselijke besturen, een project wordt ontworpen ofwel door de eigen technische diensten van De Lijn ofwel door externe studiebureaus aangesteld door De Lijn, met subsidiëring door het Vlaamse Gewest.

Elke stationsomgeving wordt, rekening houdend met eigen functionaliteit en randvoorwaarden opgelegd door de specifieke omgeving, bestudeerd, in nauwe samenwerking met de NMBS en de planologen van de betreffende stad.

- Voorbeelden van recente realisaties : Oostende, Geel, Izegem, Dendermonde ;
- projecten : Mechelen, Kortrijk, Oudenaarde, Gent, Ieper.

Vraag nr. 52
van 2 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse uitvoer — Criteria voor subsidies of leningen

Een van de middelen waarmee de Vlaamse uitvoer wordt gestimuleerd is het toekennen van subsidies of leningen aan bedrijven voor hun prospectie-inspanningen, het voormalige Fonds voor de Buitenlandse Handel.

Graag vernam ik in dat verband of en in welke mate wordt nagegaan of de bedrijven die zo'n tussenkomst vragen effectief productie-eenheden in Vlaanderen hebben.

Hoe wordt nagegaan of bedrijven met productie-eenheden in zowel Vlaanderen als Wallonië, of wellicht ook in derde landen, niet uit meerdere ruiven eten?

Is het zo dat de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel wordt geacht op te treden voor bedrijven in Vlaanderen, of veeleer voor Vlaamse bedrijven? Welke criteria gelden hier?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat het artikel 1, 1° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 september 1992 tot vaststelling van het reglement inzake de toekenning van financiële tussenkomsten voor exportgerichte initiatieven van Vlaamse ondernemingen bepaalt dat elke onderneming die beschikt over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest in aanmerking komt.

Een protocol tussen de gewesten bepaalt dat zij elkaar contacteren over de dossiers waarover twijfel bestaat of zij bij verschillende gewesten werden ingediend. Dergelijke contacten hebben geregeld plaats.

Vraag nr. 53
van 2 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Bedrijven die in Brussel zijn gelegen

Volgens een verklaring van de voorzitter van de raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, tijdens een voorstelling van het actieprogramma aan de pers, zijn er afspraken gemaakt tussen de verschillende gewesten dat ondernemingen zich moeten richten tot het gewest waar ze zich bevinden.

Nochtans heeft de minister tijdens de besprekingen van de begroting 1994 op mijn vraag inzake bedrijven in het Brusselse Gewest zeer duidelijk gezegd dat die een beroep konden doen op alle vormen van dienstverlening die de VDBH aanbiedt. Tijdens de bespreking in de plenumzitting heb ik dit nogmaals aangehaald zonder dat er enige ontkenning kwam van de minister.

Ik herhaal dus mijn vraag of bedrijven die in Brussel zijn gelegen een beroep kunnen doen op de VDBH.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat de bedrijven die in het Brusselse Gewest zijn gelegen in principe kunnen worden opgenomen in door de VDBH gegroepeerde acties, maar niet in aanmerking komen voor financiële tegemoetkomingen, noch in de vorm van subsidies, noch in de vorm van leningen.

Vraag nr. 59
van 16 februari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bescherming van het Broechemhof en omgeving in Ranst — Maatregelen tegen desinformatie

Op 29 september 1993 heeft de minister de procedure ingezet voor de bescherming als landschap van het Broechemhof en omgeving in Ranst (Broechem). Hij heeft die beslissing m.i. volkomen terecht genomen omdat het gaat om een typisch voorbeeld van een oud kasteeldomein van beperkte grootte, gelegen in een wijd, open landbouwgebied. De bedoeling van de bescherming is te voorkomen dat tot vier meter hoge serres het open landbouwgebied totaal veranderen. De bestaande landbouwactiviteiten in de zone kunnen gewoon doorgaan. Tegen die voornemens wordt een ware hetze gevoerd door de Boerenbond. Mensen worden moreel verplicht deel te nemen aan protestmanifestaties. Ook het schepencollege doet duchtig mee aan de desinformatie en stelt dat de bescherming de landbouw onmogelijk zou maken.

1. Het schepencollege verwijt de minister geen inspraak te hebben gekregen. Klopt dat ?
2. Welke maatregelen neemt de minister tegen de desinformatie in deze zaak ?
3. Verandert de hetze zijn zienswijze op het belang van de bescherming ?
4. Hoe ver staat het dossier en wanneer wordt een definitieve beslissing verwacht ?
5. Welke maatregelen neemt de minister om elders gelijkaardige hetzes te voorkomen ?
6. Zijn er afspraken nodig met de nationale en gewestelijke collega's bevoegd voor landbouw ?

Antwoord

1. Bij het voorstel tot rangschikking als landschap van het Broechemhof en omgeving is, zoals dit bij alle rangschikkingsvoorstellen in het geval is, de procedure gevolgd zoals voorzien in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. Het dossier kent het volgende verloop. Bij een aanvraag tot rangschikking als landschap onderwerpt het bestuur Monumenten en Landschappen het gebied aan een landschapsonderzoek teneinde het te beschrijven en zijn intrinsieke waarden af te leiden. Deze waarden worden getoetst aan de criteria die in voornoemde wet worden gesteld. Indien geoordeeld wordt dat het gebied in aanmerking komt voor een rangschikking als landschap wordt

het dossier aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor een preliminair advies voorgelegd. Het dossier wordt dan aan de bevoegde Vlaamse minister toegezonden die volgens zijn beleid de rangschikkingsprocedure al dan niet kan inzetten.

Pas dan wordt het dossier openbaar gemaakt. Het decreet van 14 juli 1993 tot wijziging van de wet van 1931 bepaalt dat bij de betekening en de bekendmaking van een rangschikkingsvoorstel de beperkingen aan de rechten van de eigenaars reeds voorlopig gelden voor een termijn van 12 maanden om te voorkomen dat er ernstige en onherstelbare ingrepen zouden kunnen uitgevoerd worden die het landschap zouden schenden. De beschermingsprocedure schrijft het inwinnen van verschillende adviezen voor, onder meer van het gemeentebestuur. Aldus voorziet de wet in de inspraak van het college van burgemeester en schepenen. Die adviezen worden steeds grondig behandeld en beoordeeld.

2. Enkel door correcte informatie te verstrekken kan men desinformatie tegengaan. De openbare besturen en de betrokkenen zijn bij het openbaar onderzoek en de betekening van het rangschikkingsvoorstel in kennis gesteld van de integrale motiveringsnota. Het begeleidend schrijven bevat de naam, het telefoonnummer en adres van de behandelde inspecteur van het bestuur Monumenten en Landschappen waar men voor alle inlichtingen ter zake terecht kan.
3. Het belang van de bescherming moet blijken uit de elementen die in het dossier vervat zijn. Met de terecht opmerkingen en bezwaren die met toepassing van de beschermingsprocedure worden ingediend, wordt uiteraard rekening gehouden. Onrechtstreekse beïnvloeding kan ik echter niet in aanmerking nemen om mijn zienswijze te wijzigen.
4. De ingediende bezwaren en opmerkingen worden momenteel door het bestuur Monumenten en Landschappen in een dossier verwerkt. Dit dossier zal zo spoedig mogelijk, zoals bepaald in de wet van 1931 ter advies aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, worden voorgelegd. Het is pas na dit advies dat ik het dossier en de eventuele aanpassingen aan het rangschikkingsvoorstel kan beoordelen.
5. Het is onmogelijk te voorspellen waar en rond welke dossiers bepaalde acties gevoerd zullen worden. De enige manier om hiertegen bestand te zijn, is enkel procedures voor gegronde rangschikkingsvoorstellen met aangepaste erfdienstbaarheden in te zetten zodat de opmerkingen en bezwaren enkel een bijsturing en verbetering kunnen teweegbrengen.
6. De beschermingsprocedure voorziet in de raadpleging van de ministers die bevoegd zijn voor ruimtelijke ordening en voor landbouw. Ook wordt de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor het onderzoek van de beschermingsvoorstellen aangevuld met een afgevaardigde, als raadgevend lid, van de minister die voor landbouw bevoegd is. Het overleg is dus door de wet zelf georganiseerd.

Vraag nr. 70
van 3 maart 1994
van de heer L. BARBE

Orgelinventaris — Actualisering

Er bestaat nog steeds geen volledige inventaris van de orgels in Vlaanderen. Voor de provincie Oost-Vlaanderen bestaat er een "snelinventaris". Voor Vlaams Brabant, het arrondissement Antwerpen en een deel van West-Vlaanderen is er een inventaris. Een deel van het werk is echter al verouderd zodat een actualisering zich opdringt. Een degelijke en geactualiseerde orgelinventaris is volgens alle kenners onontbeerlijk voor de restauratie en het behoud van ons unieke orgelpatrimonium.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de deelinventarissen die er al zijn, met vermelding van jaar van samenstelling ?
2. Welke delen van de orgelinventaris zijn nog te koop ? Waarom worden de uitgeputte delen niet herdrukt ?
3. Wat is de timing inzake de afwerking van de orgelinventaris ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de afwerking van deze inventaris te bespoedigen ?

Antwoord

1. De volgende inventarissen van het orgelpatrimonium in Vlaanderen werden door het bestuur Monumenten en Landschappen gepubliceerd :

deel 1 : Gh. Potvlieghe : Het Historisch Orgel in Vlaanderen. Provincie Oost-Vlaanderen, 1974

deel II A : A. Fauconnier en P. Roose : Het Historisch Orgel in Vlaanderen. Provincie Brabant — arrondissement Halle-Vilvoorde, 1975

deel II B : A. Fauconnier en P. Roose : Het Historisch Orgel in Vlaanderen. Provincie Brabant — arrondissement Leuven, 1978

deel III A : A. Fauconnier en P. Roose : Het Historisch Orgel in Vlaanderen. Provincie Antwerpen - arrondissement Antwerpen, 1983

deel IV A : A. Fauconnier en P. Roose : Het Historisch Orgel in Vlaanderen. Provincie West-Vlaanderen - arrondissement Brugge en Oostende, 1986

In de uitgave Orgels van Vlaanderen (1991) werd een overzicht van de beschermde orgels opgenomen.

2. Van de orgelinventaris zijn enkel nog de delen II A (Antwerpen) en IV A (Brugge-Oostende) te koop. Wat de uitverkochte delen betreft wordt momenteel onderzocht of deze in functie van een heruitgave voorafgaandelijk niet eerst geactualiseerd moeten worden.
3. Momenteel onderhandelt het bestuur Monumenten en Landschappen met enkele provinciebesturen ten einde een gemeenschappelijk initiatief te kunnen

nemen voor de publikatie van nieuwe delen van de orgelinventaris. In het kader van de verdere onderhandelingen zal een timing worden afgesproken.

4. Aan het bestuur heb ik niet alleen de opdracht gegeven om deze onderhandelingen te bespoedigen, maar tevens heb ik aan mijn collega Van den Bossche gemeld dat ik om de inventarisatie van het cultureel erfgoed te bevorderen bereid was een bedrag op mijn begroting vrij te maken voor een projectteam met een inventarisatieopdracht.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 17
van 10 februari 1994
van mevrouw L. MAXIMUS

Aids- en drugpreventie — Bescherming van de privacy

Een efficiënt beleid inzake aids- en drugpreventie vereist een goed inzicht in de problematiek en de registratie van de slachtoffers van deze moderne sociale kwalen.

Elke registratie op zich betekent een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen. Zij is dan ook maar verantwoord in de mate waarin de belangen van de gemeenschap in concurrentie komen met de belangen van het individu en voor zover maximale beschermingsmaatregelen worden genomen opdat derden geen kennis krijgen van de namen van de geregistreerde personen.

Wij weten dat de wetenschappers die werkzaam zijn in het kader van zowel de aids- als de drugpreventie, zich zeer goed bewust zijn van het feit dat elke schending van de privacy, hoe beperkt ook, hun moeizaam opgebouwde actie in gevaar kan brengen. Het bericht op radio en televisie als zouden een aantal Belgische paracommando's, die in Somalië werden ingezet, aldaar besmet zijn met het aidsvirus, toont aan dat de bescherming van de registratiegegevens niet sluitend genoeg kan zijn.

Men kan de pers niet verwijten dat zij informatie die zij krijgt wereldkundig maakt, dat is haar opdracht, hoewel wij ons soms bedenkingen kunnen maken bij de ethische regels die terzake worden gehanteerd. Naar mijn mening is het hoe dan ook onverantwoord dat dit bericht, ongeacht of het al dan niet met de waarheid strookt, zowel via de geschreven als de gesproken pers onder de aandacht van het brede publiek werd gebracht. Het lijdt geen twijfel dat dit bericht een angstpsychose veroorzaakt heeft in de gezinnen van de bij deze humanitaire actie betrokken paracommando's en dat een aantal gezinsrelaties daardoor verstoord kunnen worden. Het wantrouwen zal weken lang blijven bestaan en de spanningen die er door veroorzaakt worden kunnen veel menselijk leed met zich meebrengen. Ook als het bericht, zoals intussen is gebeurd, gelogenstraft wordt.

Strikt genomen zou men ter zake kunnen stellen dat de persoonlijke levenssfeer van de bij het probleem betrokken individuen niet is geschonden omdat geen namen worden genoemd, maar het blijft een feit dat de omschrijving van de groep even ernstige gevolgen heeft dan wanneer het om één met naam genoemd persoon zou gaan. Het begrip privacy moet naar mijn gevoelen bij de registratie en de bekendmaking van gegevens, die geen direct preventief karakter hebben, zo breed mogelijk worden geïnterpreteerd.

Ik vernam dan ook gaarne van de minister welke maatregelen zij heeft getroffen om de registratie van aidspatiënten — en bij uitbreiding ook drugverslaafden — af te schermen en te voorkomen dat mensen ongebeleid geconfronteerd worden met het feit dat hun partner besmet is of zou kunnen zijn met Aids.

Antwoord

Ik ben het volledig eens met mevrouw Maximus dat het onverantwoord is dat in de pers berichten zijn verschenen over „een aantal mogelijke besmettingen” die zich zouden hebben voorgedaan bij Belgische paracommando's, bij hun terugkeer uit Somalië, zo'n bericht kan inderdaad veel menselijk leed veroorzaken.

Na de contactname met geneesheer luitenant kolonel R. Wouters (van het Militair Hospitaal Koningin Astrid) kan ik alvast het volgende meedelen. De berichtgeving in de pers berust niet op enige vertrouwelijke informatie noch van registratiegegevens, hetzij vanwege militair medische instanties, hetzij van andere medische instellingen. Kolonel R. Wouters heeft immers onmiddellijk deze berichten over mogelijke infecties tegengesproken, zowel vóór de publikatie in de pers als daarna.

Ook op het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie werd bevestigd dat noch het Instituut zelf, noch het Ministerie van Volksgezondheid de oorzaak is geweest van lekken in de vertrouwelijke gegevens van personen met AIDS of HIV-geïnfecteerden.

Het IHE is door de Vlaamse en Franse Gemeenschap van België belast met de epidemiologische surveillance van AIDS en de HIV-infectie. Om deze surveillance mogelijk te maken worden enkel anonieme gegevens doorgegeven aan het IHE door artsen van de AIDS-referentie laboratoria. Het IHE staat in voor de behandeling en de analyse van deze gegevens.

Wat de drugshulpverlening betreft bestaan geen databanken of netwerkssystemen die het mogelijk maken dat vertrouwelijke informatie (bijvoorbeeld serostatus door andere personen dan de direct betrokkenen (met andere woorden de cliënt en de hulpverlener) geraadpleegd kan worden. De toegang tot dergelijke informatie is trouwens vooral door deontologische regels beperkt.

De Vereniging voor Alcohol- en andere Drugsproblemen voert wel ieder half jaar een enquête uit bij organisaties die instaan voor de opvang en de behandeling van druggebruikers. In deze enquête wordt gepeild naar de aanwezigheid van nieuwe gevallen van seropositieve drugsgebruikers die aanwezig zijn in de hulpverlening.

De informatie die de diensten via deze enquête doorspelen is volledig anoniem en wordt ook slechts in geglobaliseerde vorm voort openbaar gemaakt zodat het op geen enkel moment mogelijk is om één individuele dienst te traceren, laat staan een individuele persoon. Het verspreiden van informatie op een hoger aggregatieniveau is typisch voor dit soort van gegevensverwerking en is trouwens de enige vorm die voor de deelnemers aan de bevraging aanvaardbaar is.

Wat het testen van werknemers op alcohol- of ander druggebruik betreft, moet dit gekaderd blijven binnen de preventieve opdracht van de arbeidsgeneesheer. Dit is dan ook volledig onderworpen aan de deontologie van het medisch ambt.

Ik meen dan ook dat er geen supplementaire maatregelen genomen moeten worden om de registratiegegevens te beveiligen. Uit mijn antwoord blijkt dat de bescherming van deze gegevens reeds werd opgenomen in het registratiesysteem.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING, GEZONDHEIDS-
INSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 31
van 5 januari 1994
van de heer M. VAN PEEL

Vlaamse tussenkomst in schuldenlast van Antwerpen — Besparing op stedelijk onderwijs en controversie rond gestelde voorwaarden

Om in aanmerking te komen voor een tussenkomst van de Vlaamse regering in de schuldenlast van de stad Antwerpen, zou jaarlijks 65 miljoen frank moeten worden bespaard op de begroting voor het stedelijk onderwijs, besparing die als gevolg van de toepassing van het zogenaamde HOBU-decreet gerealiseerd zou worden. Rond deze besparing is nu een controversie ontstaan.

Eenzijds stelt men dat de Vlaamse regering niet beslist heeft dat er besparingen in het stedelijk onderwijs moeten komen ; dit zou trouwens bevestigd zijn geworden in regeringskringen.

Anderzijds verspreidde op 15 december 1993 de Vlaamse regering een mededeling waarin wordt gesteld dat “de laatste schijf echter slechts wordt uitgekeerd wanneer de stad een saneringsinspanning op de onderwijsbegroting van de stad levert ten belope van 65 miljoen frank per jaar. De geplande besparingen als gevolg van de toepassing van het HOBU-decreet zijn immers onzeker, omdat over het decreet zelf heel wat juridische onzekerheid heerst .”.

Ter zake had ik dan ook graag duidelijkheid gekregen. Moet de stad Antwerpen om de laatste schijf van de tussenkomst van de Vlaamse regering in de schuldenlast van de stad uitgekeerd te krijgen 65 miljoen frank besparen op de begroting van het stedelijk onderwijs ?

Zo ja, geldt deze verplichting dan ook wanneer de toepassing van het HOBU-decreet op zich zou laten wachten ? Indien neen, moet deze besparing van 65 miljoen frank dan elders in de begroting van de stad Antwerpen worden gerealiseerd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heren T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid omtrent de beslissing die op 22 december 1993 genomen werd door de Vlaamse regering in verband met de Vlaamse tussenkost in de schuldenlast van de stad Antwerpen, kan ik mij aansluiten bij het reeds verstrekte antwoord van minister Kelchtermans. Inderdaad heeft de Vlaamse regering op 22 december 1993 de volgende beslissing genomen :

1. de Vlaamse regering betuigt haar instemming met de door de stad Antwerpen genomen saneringsmaatregelen als tegenprestatie voor de bijdrage van het Vlaamse Gewest ten bedrage van 1,5 miljard frank in de schuldenlast van de stad ;
2. de bijdrage van 1,5 miljard frank wordt van 1993 tot 1997 in vijf schijven toegekend :
 - in 1993 : 500 miljoen frank (225 miljoen frank te vereffenen in 1993 en 275 miljoen frank in 1994)
 - in 1994 : 225 miljoen frank
 - in 1995 : 275 miljoen frank
 - in 1996 : 250 miljoen frank
 - in 1997 : 250 miljoen frank ;
3. de schijf van de bijdrage van 225 miljoen frank in 1994 wordt slechts volledig uitgekeerd na instemming door de Vlaamse regering met een door de stad te leveren saneringsinspanning ten belope van 65 miljoen frank op jaarbasis, zodanig dat een bedrag van 65 miljoen frank op de schijf 1994 zal worden ingehouden indien bij de begrotingsopmaak 1995 van de stad Antwerpen niet wordt aangetoond dat een effectieve extra-besparing van 65 miljoen frank wordt gerealiseerd.

Gelet op de eventuele mogelijkheid tot betwisting inzake interpretatie van deze beslissing, kan ik het lid ter verduidelijking tevens wijzen op het begrotingsakkoord dat ik op 14 december 1993 heb overgemaakt aan de Vlaamse minister Kelchtermans. Het begrotingsakkoord werd verleend op voorwaarde dat de stad Antwerpen de afgesproken tegenprestatie zou verrichten en dat de besparing van 65 miljoen frank in het onderwijsbudget niet verschoven zou worden naar 1997, maar integendeel nog bij de begrotingsopmaak 1995 duidelijk zou zijn.

Zoals mijn collega, minister Kelchtermans, kan ik het lid erop wijzen dat het voorstel om te besparen op de onderwijsbegroting door het stadsbestuur zelf gedaan werd aan de Vlaamse regering en dat de Vlaamse re-

gering er aldus van uitgaat dat deze besparingsmaatregel voort geconcretiseerd wordt door het stadsbestuur.

Vraag nr. 63

van 1 maart 1994

van de heer J. VANDEURZEN

OCM W — Samen werkingsformules

De modaliteiten waaronder OCMW's kunnen samenwerken behoren thans tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. Eén van deze mogelijke samenwerkingsvormen heeft betrekking op het oprichten van verenigingen of het toetreden tot verenigingen.

Hoofdstuk 12 van de organieke wet bepaalt dat OCMW's alleen verenigingen van publiek recht kunnen tot stand brengen. Deze verenigingen van publiek recht zijn dan ook nog onderworpen aan een aantal strenge regels, zoals met betrekking tot de stemverhoudingen binnen de organen van de vereniging e.d. Om deze redenen zijn private initiatiefnemers niet geneigd om in een dergelijke samenwerkingsvorm te stappen met één of meerdere OCMW's.

Ten einde toch in een v.z.w.-structuur te kunnen stappen, wordt wel eens gebruik gemaakt van een constructie waarbij de statuten van de V.Z.W. bepalen dat een aantal leden van de algemene vergadering en de raad van beheer gekozen moet worden op voordracht van één of meerdere OCMW's. Via de voordracht van de kandidaten ontstaat er zo een verzekerde aanwezigheid van afgevaardigden van het OCMW in de V.Z.W. Het OCMW als rechtspersoon zelf is dan geen lid van de vereniging zonder winstoogmerk.

Op zichzelf bepaalt de rechtsvorm geenszins het publiek- of privaatrechtelijk statuut van de vereniging. Nochtans is dit statuut van belang want het bepaalt o.m. of de CAO-wet van 1968 op de V.Z.W. van toepassing is. Er bestaat voor v.z.w.'s die daarbuiten vallen geen volwaardige tegenhanger (zoals trouwens ook het geval is voor de sociale bouwmaatschappijen (zie Casatie 5 april 1971, Pas. 759-760) waarop het privaatrecht niet van toepassing is, noch de wet van 19 december 1974). Wanneer een OCMW lid zou kunnen zijn van een V.Z.W. en zelfs in het geval dat een OCMW aanwezig is in een V.Z.W. doordat zij de leden van de algemene vergadering of beheerraad voordraagt, stelt zich dus de vraag wanneer dat deze V.Z.W. een publiek statuut dan wel een privaat statuut heeft (zie bijv. Arbeidshof Luik, 20 november 1989, JTT, 1990, blz. 360). Zoals reeds gezegd, is deze kwestie van groot belang. Indien bijvoorbeeld een V.Z.W. die een ziekenhuis exploiteert vooralsnog toch een publiek statuut heeft, dan ressorteert het niet onder het paritair comité 305.01 en ook niet onder de wet van 19 december 1974.

1. Is de minister van oordeel dat OCMW's ook lid moeten kunnen worden van v.z.w.'s ? Zo ja, overweegt de minister om dienaangaande de organieke wet aan te passen ?
2. Welk standpunt neemt de minister in ten opzichte van de samenwerkingsformules in de vorm van een v.z.w., waarbij de statuten van deze V.Z.W. uitdruk-

kelijk bepalen dat een aantal leden van de algemene vergadering en de raad van beheer slechts kunnen worden aangesteld op voordracht van één of meerdere OCMW's ?

- 3 Aan de hand van welke criteria moet voor dergelijke v.z.w.'s uitgemaakt worden of zij een publiek of privaat karakter hebben ?

Antwoord

Het zal het lid niet onbekend zijn dat duurzame samenwerkingsverbanden tussen OCMW's en private partners zich vandaag vooral situeren in het kader van ziekenhuisactiviteiten.

Nu is onlangs een werkgroep Statuut OCMW-Ziekenhuizen opgestart binnen de diensten van de Vlaamse gemeenschap, waarin zowel vertegenwoordigers van de administratie als externen zetelen.

De problematiek die het lid schetst, zal daar ongetwijfeld aan bod komen. Ik hoop dan ook dat hij zal begrijpen dat ik hier niet wens vooruit te lopen op de conclusies van die werkgroep. Ik zal hem trouwens zo spoedig mogelijk van deze conclusies op de hoogte brengen.

Mocht het lid anderzijds weet hebben van concrete probleemsituaties, dan gelieve het mij daarvan zo vlug mogelijk in kennis te stellen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 45
van 21 februari 1994
van de heer J. GABRIELS

Vlaams buitenlands beleid — Gegevens

In de beleidsbrief van de Vlaamse regering van 16 november 1993 inzake de externe betrekkingen in 1994 voorgelegd aan de Vlaamse Raad door de Vlaamse minister-president wordt in punt 13 melding gemaakt van de instrumenten van het Vlaams buitenlands beleid.

Graag had ik van de minister-president de volgende gegevens gekregen :

1. de volledige lijst van vertegenwoordigingen van Vlaanderen in het buitenland ;
2. het administratief statuut van elk der vertegenwoordigers ;
3. het geldelijk statuut van elk der vertegenwoordigers

4. de wijze van aanwerving ;

5. wie is verantwoordelijk voor de coördinatie van de Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland ;

6. de kostprijs van alle Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland.

Vraag nr. 50
van 1 maart 1994
van de heer H. OLAERTS

GIM V — Alternatieve financiering

De GIMV treedt voor projecten op als financier, via een formule van alternatieve financiering. Doch deelaspecten zouden mogelijk de regels van de wet op de overheidsopdrachten overtreden. Er zou sprake zijn van ongeoorloofde debudgettering en overheidsgeld dat mogelijk gebruikt zou zijn om privé-investeerders te steunen.

In het onlangs gepubliceerde boek *De uitverkoop van Antwerpen* (Epo, 1994) beschrijft de auteur Georges Timmerman deze projecten nader, zoals ook reeds fragmentair geschiedde in de pers. De auteur heeft het bovendien over de "geprivilegeerde relatie" die zou kunnen bestaan tussen de GIMV en de groep Interbuild.

1. Welke zijn de vaststellingen en de standpunten van de Vlaamse regering ?
2. Overweegt men het Rekenhof in te schakelen en in welke projecten ?
3. Welke garanties heeft de Vlaamse regering dat de GIMV in de projecten de belangen van de overheid afdoende verdedigt ?
4. Welke maatregelen zal de Vlaamse regering nemen inzake verleden, heden, toekomst en eventuele recuperatie ?

Vraag nr. 51
van 1 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sabena — Weigering van een Vlaamse advertentie in het tijdschrift Passport

Enige maanden terug maakte de minister zich terecht boos op de weigering van Sabena om een advertentie van de Vlaamse Gemeenschap op te nemen in het tijdschrift Passport. Hij kondigde zelfs aan dat hij de Sabena-voorzitter zou ontbieden om de zaak uit te praten. Naar verluidt was de voorzitter wel, maar de minister niet op de afspraak.

Kan de minister bevestigen of dit klopt ?

Heeft het gesprek desgevallend op een ander ogenblik plaatsgehad ?

Wat is het resultaat ervan ?

Vraag nr. 52
van 10 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Kwaliteitslabeling van dagverse vis — Toepassing van EG-maatregelen

De kwaliteitscriteria voor verse vis zijn verwerkt in de EG-verordeningen 103/76 en 104/76, die in de nationale wetgeving werden opgenomen. Daarin worden drie versheidsklassen aangegeven en een coëfficiënt toegevend op basis van versheidscriteria, grootte criteria en aanbiedingsnormen. Vooral om kwaliteit in het produktiestadium te behouden, wordt de vrijwillige aansluiting bij kwaliteitsmaatregelen door de EEG vooropgesteld. Volgens deze instantie zou dit moeten bekomen worden door korte zeereizen, selectieve visserij en de minst harde visserijmethode. De commissie wil het kwaliteitsbegrip via structuurmaatregelen stimuleren door tussenkomsten in investeringen, onder meer door produktinformatie en verkoopbevordering. Deze materiële ondersteuning is belangrijk voor de kustvisserij die vooral dagverse vis en garnalen aanlandt, die door de consument zeer worden gewaardeerd. Daarbij kan worden aangestipt dat deze vis een bio-produkt is en gevangen onder ecologisch verantwoorde voorwaarden. Een bio-kwaliteitslabel bij uitstek ! Nochtans ontbreekt in de visserij het kwaliteitslabel, zoals door de NDALTP reeds voor rundvlees werd gecreëerd. De NDALTP werd door de Sint-Michielsakkoorden geregionaliseerd en valt in principe onder Vlaamse bevoegdheid, zodat een kwaliteitslabel voor dagverse vis via de genoemde verordeningen en het 5 b-programma een ernstige ondersteuning kan zijn voor de aanlanding in eigen vismijnen. Hoe langer hoe meer verse vis wordt immers in het buitenland, vooral in Nederland geveild. Volgens het Visserijblad van 4 februari 1994 (p. 9) bedraagt dit reeds 40 percent van de Belgische vis, ter waarde van 1 miljard frank.

Naast betere prijzen, Nederlandse investeringen en kortere voortijden, schijnt ook het grijzeviscircuit mede de oorzaak te zijn van de achteruitgang van de eigen vismijnen, zodat een kwaliteitslabeling een belangrijke economische bijdrage kan betekenen om de kustvisserij nieuw leven in te blazen en de eigen vismijnen te promoten. Ten slotte blijkt uit de conceptnota Vlaamse doelstelling 5 b-gebieden van januari 1994 (p. 8 -e "visserij"), dat afzet en promotie in de visserijsector tot de reële mogelijkheden wordt gerekend.

1. Welke beleidsmaatregelen werden getroffen, of worden in het vooruitzicht gesteld, om de groeiende trend tot aanlanding in het buitenland, die onrustwekkende vormen aanneemt, te kunnen keren en de eigen vismijnen te promoten ?
2. Welke beleidsmaatregelen werden getroffen of worden in het vooruitzicht gesteld, t.o.v. de kwaliteitslabeling voor dagverse vis en grijze Noordzeegarnalen overeenkomstig de vermelde Europese verordeningen ?
3. Op welke wijze worden of zullen deze worden uitgevoerd door de geregionaliseerde NDALTP ?
4. Zullen de vis-persdag die jaarlijks door de NDALTP werd georganiseerd via de vis van het jaar en de Jantje Geirnoazetrofeeën, op dezelfde

wijze door de Vlaamse Dienst worden voortgezet, en zo nee, welke promotiemaatregelen zullen nieuw zijn ?

5. Behoort in het kader van het 5 b-programma voor de visserij een kwaliteitslabeling inderdaad tot de reële mogelijkheden van dagverse vis en zo ja, op welke wijze zal dit worden gerealiseerd ?

Vraag nr. 53
van 10 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Vlaamse visserijscheepsbouw — Europese steunmaatregelen via de 5 b-doelstelling

Volgens de conceptnota van de Executieve Vlaamse doelstelling 5 b-gebieden : De Westhoek Middenkust Zeevisserij-gebied het Meetjesland van januari 1994, dient specifieke aandacht te gaan naar de kleine scheepsbouwerven aan de kust binnen de zeevisserijsector (nieuwbouw en modernisering na het bereiken van Europese opgelegde vlootcapaciteit) en diversificatie buiten de visserijsector. Via de recente slopingspremies werd deze capaciteit nu reeds bereikt. Ook is er de mogelijkheid om de vloot heruit te rusten ingevolge een door de commissie aangenomen amendement op het MOP 1993-1996, dat specifiek voor België een uitzondering voorziet inzake de heruitrusting.

De kleine scheepsbouwerven in de zeevisserijsector blijken inderdaad met grote moeilijkheden te kampen. Een dramatisch voorbeeld daarvan is de situatie van de APS-scheepswerf (vroeger Seghers) in Oostende, waar het gebrek aan orders is uitgelopen op een bijzonder lang aanslepend sociaal conflict. Aangezien de Europese structuurfondsen nochtans het cofinancieringsprincipe van 50 percent geldt, zal het noodzakelijk zijn financieringspartners aan te trekken. De conceptnota voorziet eveneens dat de sectorgebonden organisaties geconsulteerd worden in de verdere conceptualisering van de doelstellingen. Daaruit volgt dat de reders zullen moeten bereid gevonden worden tot co-financiering. Dit zal nochtans enkel mogelijk zijn wanneer dit onder gunstiger voorwaarden kan gebeuren op de Vlaamse visserijscheepswerven, zonder dat daarbij aan concurrentievervalsing op Europees niveau wordt gedaan.

1. Werd ter zake reeds met de sectorgebonden organisaties contact opgenomen, en zo ja, met welke, en welke waren daarvan de resultaten ?
2. Zijn er reële kansen aanwezig om via de 5 b-doelstelling de visserijscheepsbouw te herwaarderen, en zo ja, op welke wijze zal dit gebeuren ?
3. Welke beleidsmaatregelen werden er getroffen of worden in het vooruitzicht gesteld om de verschillende sectorgebonden organisaties te steunen ten einde een herwaarderingsoperatie van de visserijscheepsbouw te laten slagen ?
4. Op welke wijze zal daarbij concurrentievervalsing op Europees niveau worden voorkomen ?

Vraag nr. 54
van 15 maart 1994
van de heer F. WYMEERSCH

NV Boelwerf — Europese steun

Op 27 oktober 1993 verklaarde Europees commissaris Van Miert dat de Europese commissie twee verschillende bedragen had goedgekeurd als steun bij de sluiting van de NV Boelwerf te Temse : 443 miljoen frank om de kosten te dekken voor de opzevergoeding en omscholing van 211 werknemers die pas betaald zullen worden wanneer de werknemers de werf hebben verlaten en 606 miljoen frank voor de kosten van de opzevergoedingen van 593 werknemers die onmiddellijk de werf hebben verlaten. Alhoewel de goedkeuring van de commissie dateert van 27 oktober 1993, meldt het LBC dat deze gelden reeds voor het faillissement werden gegeven aan het Fonds voor scheepsbouw en dat die bedragen o.m. bestemd waren voor bruggepensioneerden en personen die een verkorte opzeg hadden gekregen. Dat zou betekenen dat de Europese Commissie steunmaatregelen goedkeurt die ze ongeveer een jaar voordien heeft uitbetaald.

1. Wanneer zijn genoemde bedragen uitgekeerd en komen ze met het werkelijk uitgekeerde bedrag ?
2. Aan wie werden de bedragen uitgekeerd
3. Voor welk doel ze zijn gebruikt, wetende dat nog altijd een (kleine) groep mensen op de eerste betaling van hun vordering wachten ?
4. Is het normaal dat steun bij sluiting wordt uitbetaald nog voor over een eventueel faillissement is beslist ?

Vraag nr. 55
van 15 maart 1994
van de heer F. WYMEERSCH

NV Boelwerf — Evolutie van orderboek en tewerkstelling

In het kader van de overname na faillissement van de NV Boelwerf, is er overgegaan tot een groot aantal afvloeiingen.

Vermits de Vlaamse overheid via bepaalde structuren een van de voornaamste aandeelhouders blijft in de nieuwe NV Boelwerf Vlaanderen, lijkt het niet meer dan normaal dat ze regelmatig toezicht houdt op de evolutie van orderboek en tewerkstelling. Nu bereiken mij geruchten uit kringen binnen de NV Boelwerf Vlaanderen dat het met het personeelsbestand scheef gaat. Bepaalde orders zouden gevaar lopen omdat men niet meer over voldoende bekwaam personeel zou beschikken om een en ander juist uit te tekenen en de plannen op te stellen.

1. Is de informatie juist als zouden bestellingen voor 2 olieschepen moeilijk uitvoerbaar zijn om deze reden ?
2. Wat is op dit ogenblik het orderboek van de NV Boelwerf Vlaanderen ?
3. Wat zijn de onmiddellijke vooruitzichten diens gevolg inzake de tewerkstelling ?

4. De Methania, een van de kroonjuwelen van de NV Boelwerf, is waarschijnlijk aan vervanging toe. Is de minister op de hoogte van het op handen zijnde uit de vaart nemen en zijn er al contacten opgenomen door de reder om een vervangende bestelling bij de NV Boelwerf Vlaanderen onder te brengen ?

Vraag nr. 56
van 15 maart 1994
van de heer M. CAPOEN

Elektriciteitscentrale in Brugge — Verantwoording

In samenwerking met de NV Distrigas plant Electrabel een nieuwe elektriciteitscentrale ten noorden van Brugge, op een terrein in het industriegebied Herdersbrug, langs het Boudewijnkanaal. Het project berust op het Nationaal Uitrustingsplan inzake Produktiemiddelen en Groot-Transport van Elektrische Energie 1988-1998. De vraag stelt zich of deze elektriciteitscentrale noodzakelijk is. De sector vertrekt immers van het verouderde concept, gebaseerd op hypothesen inzake de evolutie van de elektriciteitsvraag en hoe daaraan voldaan kan worden door het bouwen van centrales.

Het zal de minister nochtans bekend zijn dat er in de sector ook een meer hedendaags en meer verantwoord concept van planning bestaat, nl. de integrated resource planning, methode die al sinds jaren met succes in de USA toegepast wordt. Basis van dit concept is dat zowel de verschillende vraagalternatieven (investeren in energie-efficiëntie) als de productieopties worden onderzocht. De sector dient eerst aan te tonen dat de groeiende vraag naar elektriciteit niet beter en goedkoper kan worden opgevangen door het investeren in energie-efficiëntie, dan door te investeren in een hoger vermogen (bouw van nieuwe centrales).

In dat verband bewijst de studie van ir. W. De Groote en prof. A. Verbruggen (Elektriciteitsbesparing in België anno 2000, juni 1992, Studiecentrum voor Technologie, Energie en Milieu, Antwerpen) dat er in België wel degelijk een belangrijk potentieel aan elektriciteitsbesparing bestaat dat bovendien ook economisch haalbaar is.

Overigens blijkt de MER-studie voor de geplande centrale in Brugge geen echte alternatieven voor energieproductie te hebben onderzocht.

Een andere overweging is de lokatie van de geplande centrale. Weliswaar gelegen op een industrieterrein grenst de mogelijke inplanting aan een landschap dat zich kenmerkt door een bijzondere natuur- en cultuurhistorische waarde. In de onmiddellijke omgeving bevinden zich talrijke beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten en gerangschikte landschappen. De inplanting van de centrale op het betrokken industrieterrein zal ontegensprekelijk een visueelverstorende impact hebben, en ook onherroepelijk afbreuk doen aan de landschappelijke waarden van de regio. Een alternatieve lokatie in de achterhaven van Zeebrugge werd, om onduidelijke redenen, niet weerhouden.

1. Hoe verantwoordt de minister de planning van een nieuwe elektriciteitscentrale op het industrieterrein Herdersbrug in Brugge ? Welke parameters bewijzen de noodzaak van deze nieuwe centrale ?

2. Waarom biedt de MER-studie geen alternatieven aan voor energie-productie ter plaatse ?
3. Heeft de minister de sector opgedragen de noodzaak van de nieuwe centrale te onderzoeken aan de hand van het Amerikaanse concept integrated resource planning in functie van energie-efficiëntie ? Waarom (niet) ? Wat zijn de resultaten van dat onderzoek ?
4. Hoe verantwoordt de minister de mogelijke inplanting van de centrale op het industrieterrein Herdersbrug in Brugge, vooral in relatie tot de landschappelijk en cultuurhistorisch waardevolle onmiddellijke omgeving ? Waarom werd een lokatie in de achterhaven van Zeebrugge niet weerhouden ?

Vraag nr. 57
van 15 maart 1994
van de heer M. CAPOEN

Doelstelling Sb-gebied — Alveringem

Op 21 december 1993 nam de Europese Commissie een positieve beslissing omtrent de erkenning van de Westhoek als doelstelling Sb-gebied in het kader van de plattelandontwikkeling. De Westhoek is de Vlaamse regering ten zeerste erkentelijk de streek daartoe bij de Europese Commissie te hebben voorgedragen en verdedigd.

Groot is echter de verwondering, zelfs ongeloof van de gemeente Alveringem, te moeten vaststellen dat zij niet in de gebiedsomschrijving is opgenomen. Terecht argumenteert het gemeentebestuur dat de Westhoek een homogeen landbouwgebied is waar alle gemeenten met gelijkaardige problemen kampen en bijgevolg voor dezelfde erkenning in aanmerking komen. Alveringem kan niet begrijpen waarom het uit de gebiedsomschrijving valt, te meer daar de gemeente een typevoorbeeld is van de primaire erkenningscriteria : veel landbouw, laag inkomen, lage bevolkingsdichtheid, voortdurende ontvolking (min 1.200 inwoners in 20 jaar).

Uiteraard protesteert het gemeentebestuur van Alveringem terecht en met klem tegen deze inderdaad onvoorstelbare uitsluiting. Het kan toch niet de bedoeling zijn om in een ontwikkelingsregio achtergestelde subgebieden te creëren ?

1. Hoe komt het dat de gemeente Alveringem, landelijke gemeente bij uitstek, niet in de gebiedsomschrijving van de Westhoek als doelstelling 5b-gebied is opgenomen ?
2. Welke initiatieven zal de Vlaamse regering nemen opdat die gemeente toch in de gebiedsomschrijving zou worden opgenomen ?

Vraag nr. 58
van 15 maart 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Impulsproject Zennevallei — Streekmanager

Op 31 maart van dit jaar loopt het impulsproject voor de Zennevallei ten einde en zouden de activiteiten van de streekmanager ook een einde nemen.

Diverse impulsprojecten zijn nog volop in uitvoering of worden eerstdaags opgestart.

Voor het welslagen van deze projecten is een deskundige opvolging en coördinatie vereist. Voor het ontwikkelen van een eigen regionaal beleid zijn voorts denkwerk en overleg nodig.

Onmiddellijk rijst de vraag wie een verlenging van de taak van de streekmanager dan moet betalen.

1. Kan de streekmanager voor het impulsproject van de Zennevallei een verlenging krijgen van zijn taak ?
2. Zo ja, wie zal deze verlenging betalen ?
3. De gemeente Beersel heeft aan de minister ter zake een voorstel gedaan. Wat is zijn standpunt ter zake ?

Vraag nr. 61
van 16 maart 1994
van de heer F. WYMEERSCH

Uitwerking van het mestactieplan en evaluatie van de Vlarengelgeving — Stand van zaken

In zijn toespraak bij de opening van de eerste Vlaamse landbouwconferentie gaf de minister de timing aan die zal worden gevolgd alsmede de thema's die zullen worden behandeld.

Ik moet vaststellen dat een aantal actuele hete hangijzers rond de landbouwproblematiek niet aan de orde komen zoals de uiteindelijke uitwerking van het NIAP en de evaluatie van de Vlarengelgeving.

1. Bestaat de mogelijkheid en wordt er overwogen om ook deze thema's te behandelen ?
2. Wordt hieromtrent constant overleg gepleegd met minister De Batselier en op welk niveau ?
3. Zal de minister de eindconclusies in de Vlaamse Raad voorleggen ter bespreking ?

Vraag nr. 62
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen van het toeristisch project Meirdam in Dendermonde

De streekcommissie van het impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas verleende onlangs gunstig advies aan het toeristisch project Meirdam te Dendermonde. De kostprijs wordt geschat op 110 miljoen frank. Er is sprake van actieve waterrecreatie, de aanleg van een camping en sportinfrastructuur, een museum enzovoort. Met andere woorden, het gaat om een project inzake harde recreatie met een onherstelbare en zware impact inzake ruimtelijke ordeningen en op het vlak van leefmilieu.

Dit project is zeer omstreden :

- de Meirdam is opgenomen in de Groene Hoofstructuur als natuurontwikkelingsgebied. De uitbouw van dit project bezwaart uiteraard deze functie ;

- de Meirdam is ook opgenomen als natuurgebied in het voorstel van de natuurverenigingen in het kader van het ecologisch impulsprogramma ;
 - er zijn twijfels over de economische haalbaarheid, gezien er verschillende gelijkaardige projecten in de buurt zijn (bijvoorbeeld Nieuwdonk en Donkmeer in Berlare).
1. Welke studies werden er gemaakt inzake de economische haalbaarheid van het project ? Wat zijn er de resultaten van ?
 2. Welke studies werden er gemaakt inzake de ecologische impact van het project ? Wat zijn er de resultaten van ?
 3. In welke mate was hierover contact met de minister voor Leefmilieu ?
 4. Welke garanties heeft de minister dat dit project het ecologisch impulsprogramma niet bezwaart ?
 5. Heeft de minister zijn goedkeuring al verleend aan dit project ? Om welke redenen ?

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 151
van 14 maart 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Leiebekken — Infrastructuur voor sanering

De talrijke en belangrijke investeringen in het saneren van het Leiebekken beginnen, naar verluidt, resultaat op te leveren. Veel blijft te doen en kennelijk dreigt grote vertraging bij de investeringen in het opvangen van het afvalwater, het collecteren en het zuiveren daarvan. Dat leidt tot onderbenutting van de bestaande capaciteit en investeringen, bijvoorbeeld in het I-ciebekken.

1. Wat zijn de effectief gedane investeringen in het Leiebekken in 1993 ?
2. Wat zijn de geplande investeringen voor '94 ?
3. Hoe ziet de totale planning eruit voor opvang, collecteren en zuiveren van het afvalwater in het Leiebekken, inclusief de bouw van zuiveringsstations en het inwerkingsstellen daarvan ?
4. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor de integrale planning bijvoorbeeld voor het Leiebekken, op politiek-bestuurlijk niveau en op administratief vlak ?
5. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor de bestendige evaluatie van het beleid, respectievelijk het beheer ter zake op administratief of dienstenniveau, specifiek in het Leiebekken ?

6. Waarom is het Leiebekken-comité, ondanks de planning, vandaag nog niet operationeel en wat zijn de huidige vooruitzichten ter zake ?

Vraag nr. 158
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen van het toeristisch project Meirdam in Dendermonde

De streekcommissie van het impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas verleende onlangs gunstig advies aan het toeristisch project Meirdam in Dendermonde. De kostprijs wordt geschat op 110 miljoen frank. Er is sprake van actieve waterrecreatie, de aanleg van een camping en sportinfrastructuur, een museum enzovoort. Met andere woorden, het gaat om een project inzake harde recreatie met een onherstelbare en zware impact inzake ruimtelijke ordeningen en op het vlak van leefmilieu.

Dit project is zeer omstrede :

- de Meirdam is opgenomen in de Groene Hoofdstructuur als natuurontwikkelingsgebied. De uitbouw van dit project bezwaart uiteraard deze functie ;
- de Meirdam is ook opgenomen als natuurgebied in het voorstel van de natuurverenigingen in het kader van het ecologisch impulsprogramma ;
- er zijn twijfels over de economische haalbaarheid, gezien er verschillende gelijkaardige projecten in de buurt zijn (bijvoorbeeld Nieuwdonk en Donkmeer in Berlare).

1. Welke studies werden er gemaakt inzake de ecologische impact van het project ? Wat zijn er de resultaten van ?
2. In welke mate was er contact tussen de diensten van de minister bevoegd inzake het ecologisch impulsprogramma en de streekcommissie van het economisch impulsprogramma ?
3. Welke garanties heeft de minister dat dit project het ecologisch impulsprogramma niet bezwaart ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 174
van 25 februari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Liefkenshoektunnel en Kennedytunnel — Gebruik

1. Volgens de pers vinden nog heel wat weggebruikers de weg niet naar de Liefkenshoektunnel. Kan de bewegwijzering niet worden verbeterd ?

2. Zijn er andere plannen om de Liefkenshoektunnel meer en de Kennedytunnel minder te doen gebruiken ?
3. Het aantal vrachtwagens blijft ver onder de ramingen. De Liefkenshoektunnel is in tegenstelling tot de Kennedytunnel geschikt voor ADR-transport. Zijn er gegevens over ADR-vrachtwagens die ten onrechte gebruik maken van de Kennedytunnel ? Hoeveel vrachtwagens zijn er jaarlijks gesanctioneerd wegens ADR-transport door de Kennedytunnel sinds de opening van de Liefkenshoektunnel ? Waaruit bestaat de sanctie ? Wie heeft de PV's opgesteld ? Wie kan ze opmaken ? Is de controle voldoende ? Overweegt de minister een verscherping van de controle ? Zullen de controlediensten worden uitgebreid ?

Vraag nr. 178
van 1 maart 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Heroriëntatie mini-decreet — Toepassingsgebied

Bij decreet van 23 juni 1993, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1993, werd artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw grondig gewijzigd,

Door deze wijziging werd de toepassing van het zogenaamde mini-decreet van juni 1984 sterk beperkt. Wat uitbreidingen betreft mag er alleen van een ontwerp-gewestplan of gewestplan worden afgeweken voor uitbreidingen ter bevordering van de kwaliteit van het leefmilieu. Het bebouwen van een bestaand vergund kan geen oppervlakte- of volumevermeerdering inhouden.

Een koninklijk besluit van 27 maart 1980 houdende de voorschriften van een bijzonder plan van aanleg bevat een artikel "Bijzondere bepalingen" dat stelt : "Koninklijk besluit betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen in het Vlaams Gewest. Hoofdstuk III — Voorschriften betreffende de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van toepassing. De voorschriften van de artikelen 19, 20, 21, 22 en 23 van bovenvermeld koninklijk besluit primeren boven de voorschriften van het BPA-Landelijk Gebied voor zover er tegenstrijdigheid zou bestaan".

Graag had ik van de minister vernomen of het college van burgemeester en schepenen, na het in werking treden van het decreet van 23 juni 1993 nog bouwvergunningen kan afleveren op basis van het artikel Bijzondere Bepalingen voor een goed dat gelegen is binnen een gebied waarvoor een door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat.

Vraag nr. 181
van 1 maart 1994
van de heer A. DENYS

Dichtslibbing van waterwegen — Onderhoud en problematiek van de scheepvaart

Onafgezien van de uitzonderlijke regenval zal ook het

slechte onderhoud en de daaruit voortvloeiende dichtslibbing van onze waterwegen mede verantwoordelijk geweest zijn voor de recente overstromingen in Vlaanderen.

Een tweede gevolg van het gebrekkige onderhoud van onze waterwegen is het feit dat de scheepvaart aanzienlijk wordt bemoeilijkt. Zo zou de scheepvaart op de bovenloop van de Dender, vanaf het sas Idgem naar Geraardsbergen en Lesse, nagenoeg onmogelijk zijn geworden.

In dat verband zou ik het volgende willen vernemen.

1. Kan de minister de problematische toestand van de bovenloop van de Dender al of niet bevestigen ?
2. Wat zal hij in het algemeen ondernemen om aan deze toestand te verhelpen

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 183
van 2 maart 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

Kustverdedigingswerken — Precisering

Het indicatief fysisch programma 1994 voor waterbeheersing voorziet onder meer een aantal begrotingsposten voor kustverdedigingswerken.

Zo is er 40 miljoen frank ingeschreven voor vernieuwing bevoering, wegen en leuningen op zeedijken, 45 miljoen frank voor het verhogen van badstranden, 40 miljoen frank voor strandstabilisatie onder water en 50 miljoen frank voor strandhoofden en zeedijklooiing.

Kan de minister voor elk van deze begrotingsposten meedelen op welke precieze plaatsen deze respectieve werken uitgevoerd zullen worden ?

Vraag nr. 184
van 2 maart 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

A 10 in Jabbeke — Wegverhardingswerken

Het fysisch programma 1994 voor wegeninfrastructuur bepaalt een bedrag van 40 miljoen frank voor wegverhardingswerken aan de A 10 in Jabbeke.

Kan de minister mij meedelen over welke werken dit precies gaat en wanneer deze werken gepland worden ?

Is er in deze werken ook sprake van een verkeerswisselaar die een verbinding tussen de A 18 en A 10 van en naar Oostende mogelijk zou maken ?

Zo neen, wordt een dergelijke verbinding in een nabije toekomst gepland ?

Vraag nr. 185
van 2 maart 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

Kanaal Plassendale-Nieuwpoort — Herbouw van de Rattevallebrug

Bij de onderhouds- en investeringsuitgaven van het Vlaams Infrastructuurfonds is voor het jaar 1994 een bedrag van 42 miljoen frank ingeschreven voor de herbouw van de Rattevallebrug over het kanaal Plassendale-Nieuwpoort.

Kan de minister mij meedelen welk soort brug hier voorzien wordt, wat de huidige stand van zaken is in dit dossier en wanneer de werken uitgevoerd kunnen worden ?

Vraag nr. 189
van 9 maart 1994
van de heer D. RAMOUDT

Zeestation in Oostende — Defecte getijdenmeter

In het Zeestation in Oostende ter hoogte van de aanlegsteigers van de car-ferry in het torenbouwwerk zijn er uurwerken aangebracht die naar de vier windstreken kijken.

Daaronder, op de kolom dus, is een verlichte getijdenschaal aangebracht. Iedereen kan bijgevolg de waterstand aflezen op deze meter. Naargelang het water stijgt of daalt gaat er een lichtje branden of dooft er ééntje uit.

Deze interessante aanwijzing werkt sedert een aantal jaren niet meer.

Graag had ik dan ook van de minister willen vernemen welke de reden is dat de getijdenmeter niet wordt hersteld.

Vraag nr. 190
van 9 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

Het Delleke in Hoegaarden — Omzetting tot woongebied

Onlangs besliste het gemeentebestuur van Hoegaarden de omzetting te vragen van woonuitbreidingsgebied tot woongebied voor het gebied Het Delleke. Het Delleke situeert zich in de vallei van de Nermbeek tussen de Valleistraat en de Loriesstraat. Via de intercommunale Interleuven wil de gemeente de gronden van een tiental eigenaren afkopen en verkavelen in een zestigtal bouwpercelen. Het Hoegaards gemeentebestuur stelt in haar verantwoordingsnota aan de diensten voor stedenbouw niet aan expansie te willen doen, doch legt niettemin haar streefdoel in een inwonersevolutie van 5.700 inwoners nu naar 6.500. Verder wordt een wel zeer merkwaardige redenering gehanteerd : de omzetting in woonzone wordt beschouwd als een compensatie van het verlies van een andere woonuitbreiding door omvorming tot industrieterrein. De indruk ontstaat dat het gemeentebestuur zich door haar handelwijze eerder op sleeptouw laat nemen onder speculatieve druk, eerder dan door wetenschappelijk onder-

bouwd studiewerk. In het verleden heeft de minister er herhaaldelijk de nadruk opgelegd dat woonuitbreidingsgebieden slechts aangesneden mogen worden indien de bestaande reserve in de woonzone is uitgeput. Ik wijs er op dat dit tot op heden niet het geval is. Hoegaarden telt bijvoorbeeld een vrij belangrijke leegstand, die op ongeveer 9 procent geraamd wordt.

Zal de minister ook in dit dossier zijn principieel verzet tegen onverantwoord aansnijden van woonuitbreidingsgebieden handhaven ?

Meent de minister niet dat met het oog op een sociaal huisvestingsbeleid en een gezond ruimtelijk ordeningsbeleid eerder maatregelen aangewezen zijn ter herwaardering van de bestaande woonkern zoals o.m. de verouderde woonzone aan de Valleistraat ?

Vraag nr. 191
van 9 maart 1994
van de heer W. SEEUWS

E 40 — Inhaalverbod voor vrachtwagens aan afritten

Het vrachtverkeer wordt een echte overlast op de autosnelwegen. Samen met het toenemend personenvervoer zijn ze meer en meer oorzaak van gevaarlijke verkeerssituaties en van een toename van ongevallen waarbij ze zijn betrokken.

België is ook steeds meer een transitland geworden. De internationalisering van de economische bedrijvigheid en veralgemeende toepassing van het just-in-time principe leiden op sommige dagen en piekuren tot een aaneenschakeling van enorme rijen vrachtwagens die versmelten tot een dubbele trein van vrachtverkeer.

Eén van de negatieve gevolgen is dat het personenverkeer noodzakelijkerwijze op het tweede, en meestal zelfs op het derde baanvak moet rijden, daardoor de aanduidingen van de afritten nauwelijks kan zien en zelfs de kans niet krijgt om zonder gevaar tijdig een afrit te nemen.

Vandaar mijn vraag aan de minister of het, naar buitenlands voorbeeld, niet te overwegen valt om bijvoorbeeld op de baan Oostende-Brussel, waar de toename van het vrachtverkeer onrustwekkend groot is, een inhaalverbod voor de vrachtwagens in te stellen, telkens vanaf een tweetal kilometer, samenvallend met de eerste aanduiding van iedere afrit.

Vraag nr. 193
van 10 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Een talig Engelse advertentie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Maatregelen

Op 4 november 1993 verscheen in het weekblad Trends een paginagrote advertentie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur die eentalig Engels was ?

Is de minister niet van mening dat reclame van deze aard alleen contraproductief kan werken ?

Vindt hij niet dat zoiets zeker niet past op het ogenblik dat de Vlaamse regering allerlei stappen zet om het Nederlands op Europees niveau te handhaven ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 194
van 10 maart 1994
van de heer M. BOURGEOIS

Wegen werken in West- Vlaanderen — Planning in 1994

Zou de minister mij kunnen mededelen welke wegenwerken er gepland zijn in de provincie West-Vlaanderen in de loop van het jaar 1994 ?

Vraag nr. 195
van 10 maart 1994
van de heer J. DE ROO

Openbare werken — Wegeninfrastructuur op fysisch programma 1994

Binnen het fysisch programma 1994 van de Openbare Werken — Wegeninfrastructuur konden wij voor de provincie Oost-Vlaanderen de algemene uitgavenbegroting terugvinden.

Specifiek voor de regio Gent-Eeklo werden volgende zaken bepaald :

1. herstellen wegverharding op het vak Zwijnaarde-De Pinte (baanvak richting Kortrijk) — E 17 ;
2. aanbrengen van stootbanden type New Jersey op het vak Eeklo - Maldegem — N 49 ;
3. vervangen stootbanden type Dupuis door stootbanden type new Jersey op het vak Kortrijkse Steenweg — Zwijnaardse Steenweg — R 4 ;
4. aanbrengen stootbanden vak Maldegem-Knesselare N 44 ;
5. herinrichten kruispunt te Maldegem — N 9/N 420a ;
6. aanleg rondpunt te Kaprijke (plein — en Molenstraat — N 456) ;
7. herinrichten kruispunt met N 434/N 499 — aanleg van een rondpunt ;
8. verdere afwerking Ring om Gent — buitenring — R 4 ;
9. brug over de Ringvaart t. h.v. Flanders Expo ;
10. aanleg fietspaden op vak Eeklo-Sint-Laureins — N 455 ;
11. doortocht Ursel — N 461 ;

1. Kan voor deze 11 punten de aanbestedingsdatum en begin- en einddatum van de uitvoeringswerken worden aangegeven ?
2. Kan er een kostenraming worden gemaakt van alle bovengenoemde projecten ?
3. Welk type stootbanden worden aangebracht op het vak Maldegem-Knesselare — N 44 en wanneer worden deze werken uitgevoerd ?

Vraag nr. 196
van 10 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Meubelwinkelcentrum Woonboulevard in Schelle — Be-raadslaging in het Interministerieel Comité

Naar verluidt is de zaak van het meubelwinkelcentrum de Woonboulevard in Schelle aan de orde geweest in het Interministerieel Comité

1. Klopt het dat er geen eensgezindheid was om het project af te wijzen ?
2. Klopt het dat de minister zich daar niet verzet heeft tegen dit project ?
3. Klopt het dat de bal daardoor wordt teruggespeeld naar het gemeentebestuur van Schelle dat zich eerder al positief heeft uitgesproken over de Woonboulevard ?
4. Als de minister zich niet heeft verzet, heeft hij dan niet gehandeld tegen de wens in van de Vlaamse Raad ? Die heeft toch onlangs een motie aangenomen waarin de Vlaamse regering gevraagd wordt een zeer restrictieve houding aan te nemen bij het verlenen van bouwvergunningen meer bepaald langs de Boomse steenweg voor de vestiging van grote winkelcentra aan de rand van steden en agglomeraties en langs invalswegen.
5. Druist deze handelwijze niet in tegen de oriëntatienota Vlaanderen in vorm ?

Vraag nr. 197
van 14 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

N 58 Pecq-Armentières op grondgebied Wervik-Geluwe — Definitief tracé

Deze weg maakte reeds het voorwerp uit van de vragen 179 van 5 maart 1994 en 332 van 2 juli 1993. Daaruit blijkt dat een werkgroep werd opgericht om het definitief tracé vast te leggen en dat de werken in 1994 van start zouden gaan, nadat de onteigeningen in de loop van het 4e trimester 1993 zouden starten.

Het kortere "alternatief" tracé zou ook minder ombuigen naar de geplande industriezone Menen-Wervik, minder onteigeningen vergen en 35 miljoen frank goedkoper zijn.

1. Heeft de geplande industriezone een definitieve plaats gekregen t.o.v. het geplande tracé, en zo ja, op welk terrein ?
2. Welk tracé volgt de weg op het grondgebied Wervik volgens de definitieve plannen ?
3. Op welke wijze zullen de kruispunten worden ingericht die door de weg zullen ontstaan op de snijding met de drukke wegen Wervik-Menen en Geluwe-Menen, en voor wanneer wordt de uitvoering van deze kruispunten voorzien ?

Vraag nr. 198
van 14 maart 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

N 272 in Vollezele — Afvalbakken

Langs de N 272 op het grondgebied van Vollezele zijn op een bepaalde plaats de bermten bezaaid met afval.

De afvalbakken zijn reeds een tijdje verdwenen.

Ter hoogte van de Vollezelestraat werd naast de gewestweg N 272 een parkeerstrook van enkele tientallen meters aangelegd.

De provincie Brabant liet hier afvalbakken plaatsen. Daar er de laatste tijd heel wat werken werden uitgevoerd aan deze weg werden de afvalbakken weggenomen.

Nu, maanden na de openstelling van de gewestweg, zijn de afvalbakken nog steeds niet teruggeplaatst.

De berm van deze parkeerplaats is dan ook één grote vuilnisbelt aan het worden en dit op het ogenblik dat de Vlaamse regering strenger gaat optreden tegen diegenen die allerlei vuil achterlaten langs onze wegen.

Wanneer worden de noodzakelijke afvalbakken langsheen de N 272 teruggeplaatst ?

Vraag nr. 199
van 15 maart 1994
van de heer M. CAPOEN

Elektriciteitscentrale in Brugge — Lokatie

In samenwerking met de NV Distrigas plant Electrabel een nieuwe elektriciteitscentrale ten noorden van Brugge, op een terrein in het industriegebied Herdersbrug, langs het Boudewijnkanaal. Het project berust op het Nationaal Uitrustingsplan inzake Produktiemiddelen en Groot-Transport van Elektrische Energie 1988-1998.

Onafhankelijk van de vraag of deze elektriciteitscentrale noodzakelijk is, stelt zich de vraag of de voornoemde lokatie aanvaardbaar is. Weliswaar gelegen op een industrieterrein grenst de mogelijke inplanting aan een landschap dat zich kenmerkt door een bijzondere natuur- en cultuurhistorische waarde. In de onmiddellijke omgeving bevinden zich talrijke beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten en gerangschikte landschappen. Ik verwijs ter zake o.m. naar de schuur Ter Doest, naar de domeinen Rozeblomme en Goudblomme, naar de oude kerk van Dudzele en de OLV-kerk van Lissewege. De inplanting van de centrale op het betrokken industrieterrein zal ontegensprekelijk een visueel-verstorende impact hebben, en ook onherroepelijk afbreuk doen aan de landschappelijke waarden van de regio. Een alternatieve lokatie in de achterhaven van Zeebrugge werd, om onduidelijke redenen, niet weerhouden.

1. Wat is het oordeel van de minister over de mogelijke inplanting van de centrale op het industrieterrein Herdersbrug in Brugge, vooral in relatie tot de landschappelijk en cultuurhistorisch waardevolle onmiddellijke omgeving ? Is het de minister bekend dat een lokatie in de achterhaven van Zeebrugge niet werd weerhouden ? Waarom niet ?

2. Zal de minister met zijn bevoegde collega's van de federale of de Vlaamse regering overleg plegen om de inplantingsplaats van deze centrale, indien ze überhaupt gebouwd wordt, te herlokalisieren ? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen ?

Vraag nr. 201
van 17 maart 1994
van de heer J. ANSOMS

Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten

Ik dank de minister voor zijn antwoord op mijn vraag nr. 52 van 6 december 1993 over bovenvermeld onderwerp.

1. Vijf doortochtprojecten uit het specifieke doortochtenprogramma zijn niet geconcipeerd volgens de geldende methodologie die tijdens de vorige legislatuur werden vastgelegd.

Toevallig zijn dat allemaal projecten van de buitendienst Limburg. Welke is daarvoor de reden ? Zijn deze projecten, naar hun aard en uitvoering, dan te vergelijken met de projecten die wel volgens de geldende methodologie werden opgevat ? Zijn de ingrepen (wegprofiel, herinrichting, gebruikte materialen, gemiddelde prijs . . .) bij deze projecten te vergelijken met de projecten die uitgewerkt werden volgens de geldende methodologie ?

2. Projecten buiten het specifieke doortochtenprogramma (bijvoorbeeld in het kader van structureel onderhoud) werden helemaal niet volgens de geldende methodologie geconcipeerd. Zijn deze projecten, naar hun aard en uitvoering, te vergelijken met de projecten die wel volgens de geldende methodologie werden opgevat ? Zijn de ingrepen (wegprofiel, herinrichting, gebruikte materialen, gemiddelde prijs, . . .) bij deze projecten te vergelijken met de projecten die uitgewerkt werden volgens de geldende methodologie ?

Vraag nr. 202
van 17 maart 1994
van de heer F. DEWINTER

Zie :
 Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 108
 van de heer F. Dewinter
 Blz. 595.

Vraag nr. 203
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Werkgroep CO₂-reductieplan — Achterstand

Tijdens de bespreking van de begroting 1994 verklaarde de federale minister van Verkeerswezen dat hij in het kader van de werkgroep CO₂-vervoer in april aan alle betrokken besturen een vragenlijst toestuurde, en dat in augustus het laatste stuk binnen kwam, "dat van het Vlaams Gewest" (zie verslag Commissie voor Be-

groting, Kamer van Volksvertegenwoordigers, stuk 1178/5, pagina 411).

De achterstand inzake de activiteiten van deze toch zeer belangrijke werkgroep CO₂-vervoer zou dus onder andere te wijten zijn aan de houding van het Vlaams gewest, dit terwijl de Vlaamse regering steevast beweert aandacht te hebben voor het CO₂-probleem en het leefmilieu in het algemeen.

Op mijn schriftelijke vraag van 12 november 1993 aan minister-president Van den Brande hierover kreeg ik als antwoord dat deze materie tot de bevoegdheid behoort van de minister van Leefmilieu en Huisvesting en de minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming. In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 21 december 1993 aan de minister van Leefmilieu en Huisvesting kreeg ik als antwoord dat in het Vlaamse Gewest dit dossier gevolgd wordt door een "afgevaardigde van de Mobiliteitscel en door een afgevaardigde van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer".

Hoe verklaart de minister dat het zo lang geduurd heeft eer het Vlaams Gewest de vragenlijst van de federale minister van verkeerswezen heeft beantwoord ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 84
van 3 maart 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp — Taalkennis van de hulpverleners

Van de Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp vernemen wij dat in het kader van de veiligheidscontracten die werden afgesloten met de Stad Brussel en 8 Brusselse risico-gemeenten voor het overgrote deel ééntalig Franse hulpverleners inzake slachtofferhulp werden aangeworven. Slechts 1 op 16 van de aangeworven hulpverleners zou Nederlands kennen.

1. Wat is de moedertaal van de hulpverleners inzake slachtofferhulp die werden aangeworven in Brussel in het kader van de veiligheidscontracten ?
2. Wat is de talenkennis van diezelfde hulpverleners ?

Vraag nr. 85
van 9 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Universitaire Werkgroep Literatuur en Media — Schrapen van subsidies

Naar verluidt zijn de subsidies voor de Universitaire Werkgroep Literatuur en Media geschrapt. Dit zou gebeuren wegens de didactische bedoelingen van de lezingen georganiseerd door deze vereniging.

1. Klopt dat ? Wat zijn de motieven ?

2. Is de beslissing inderdaad genomen voor de bijeenkomst van de adviescommissie en voor de einddatum waarop aanvragen voor toelagen mochten worden ingestuurd ?
3. Waarom wenst de minister schrijversacademies niet meer te subsidiëren ?
4. Waarom beantwoorden die niet aan zijn doelstellingen ?
5. Wat zijn die doelstellingen ?

Vraag nr. 86
van 9 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

BRTN — Onderzoek naar nieuwe diensten

De Administrateur-generaal van de BRTN heeft gezegd dat zijn omroep onderzoek doet naar nieuwe diensten zoals film-op-verzoek en dergelijke. Hij zei dat op 8 februari 1994 tijdens een hoorzitting in de commissie voor de Media van de Vlaamse Raad. Naar welke diensten wordt onderzoek gedaan ? Doet de BRTN ook onderzoek naar de behoeften bij kijkers en luisteraars inzake nieuwe diensten ?

Zijn er plannen om sommige van die diensten (welke ?) aan te bieden ? Voor wanneer ? Welke investeringen dienen gedaan te worden ? Is daarvoor geld in de huidige begroting ?

Vraag nr. 87
van 14 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Woordenlijst van de Nederlandse Taal — Herwerking

Op de openbare vergadering van 7 maart 1994 van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie verklaarde de Nederlandse minister d'Ancona dat enkel de Nederlandse professor Van Sterckenburg een "gat kan schieten" in de voorstellen van de commissie-Geerts, dat de Nederlandse professor Van den Toorn de vuistregels zou opmaken voor de herziening van de Woordenlijst van de Nederlandse Taal (het Groene Boekje) en dat de SDU de nieuwe Woordenlijst zou uitgeven.

Graag had ik ter zake het volgende vernomen :

1. Welke concrete "gaten" professor Van Sterckenburg in de voorstellen van de commissie-Geerts kon schieten ?
2. Of professor Van den Toorn en het Instituut voor Nederlandse lexicografie de vuistregels voor het Groene boekje zullen opmaken in samenwerking met de commissie Geerts, en zo neen, waarom niet ?
3. Welke Vlaamse uitgeverijen de kans zullen krijgen om in concurrentie te treden met de SDU bij de uitgave van het nieuwe Groene Boekje ?
4. Of de minister aanvaardt dat, gelet op het opzichschuiven van de voorstellen van de Commissie-Geerts, het woordvoerderschap van minister d'An-

cona, de regelgeving van professor Van den Toorn en de vermoedelijke uitwerking door het INL en de SDU, de spellinghervorming voor het grootste deel door Nederland wordt geïnspireerd? En zo neen, welke de concrete Vlaamse bijdrage dan in deze materie wel is?

Vraag nr. 88
van 14 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Spellinghervorming — Publieksonderzoek

Op de openbare vergadering van 7 maart 1994 van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie verklaarde de Nederlandse minister d'Ancona dat, vooraleer de spellingcommissie op 10 september 1990 werd geïnstalleerd, een "publieksonderzoek" werd gehouden waarin de mening werd gevraagd van de "professionele" taalgebruikers over de te wijzigen onderdelen van de Nederlandse spelling. De minister verklaarde eveneens dat ook de mening van de "gewone" taalgebruiker werd gevraagd. Uit dit publieksonderzoek zou gebleken zijn dat er geen meerderheid werd gevonden voor een wijziging van de ei/ij, au/ou en werkwoordsuitgangen, maar wél voor de opruiming van de c/k-dubbelspelling en voor het bekomen van één vast woordbeeld.

1. Door wie, waar en wanneer werd dit publieksonderzoek gehouden?
2. Hoeveel personen werden daarbij ondervraagd?
3. Werden de resultaten van dit onderzoek openbaar gemaakt en waar werden die eventueel gepubliceerd?
4. Hoeveel percent van de ondervraagden waren professionele taalgebruikers, gewone taalgebruikers of zwakke taalgebruikers?
5. Hoeveel percent in elke genoemde categorie was voor een wijziging van de dubbelspelling van baardaardwoorden en hoeveel percent in welke categorie was voor een wijziging van de ei/ij en werkwoordsuitgangen?

Vraag nr. 89
van 15 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

KNS in Antwerpen — Tweektalige toegangsbewijzen

Ik verneem dat de Koninklijke Nederlandse Schouwburg in Antwerpen alvast op 19 februari gebruik maakte van tweektalige toegangsbewijzen.

Strookt dit met de taalwetgeving?

Treft de minister maatregelen?

Vraag nr. 90
van 17 maart 1994
van de heer F. DEWINTER

Zie:
 Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 108
 van de heer F. Dewinter
 Blz. 595

Vraag nr. 91
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Vlaamse uitleendienst van kampeermateriaal — Onvoldoende aantal tenten

De Vlaamse uitleendienst van kampeermateriaal heeft nog altijd te weinig tenten om aan alle aanvragen te voldoen. De kredietverhoging van 5 miljoen frank die de minister heeft doorgevoerd lijkt enkel te volstaan om de stock op peil te houden, maar volstaat niet om het aantal tenten voldoende te verhogen om aan de vraag te voldoen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van het beschikbare aantal tenten, het aantal aanvragen, het aantal aangevraagde tenten, het aantal ingewilligde aanvragen en het aantal uitgeleende tenten, dit voor de laatste 5 jaar?
2. Welke budgetverhoging zou er noodzakelijk zijn om voldoende nieuwe tenten aan te kopen zodat aan alle aanvragen kan worden voldaan?
3. Welke maatregelen heeft de minister eventueel nog genomen om dit probleem op te lossen?

Vraag nr. 99
van 16 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-nieuwsuitzendingen — Woordgebruik

In antwoord op mijn vraag van 9 november 1993 omtrent het gebruik van bepaalde epitheta in de BRTN-nieuwsuitzendingen liet de minister mij weten dat het naar zijn mening niet onterecht was dat het FDF door de openbare omroep als radicaal bestempeld wordt terwijl het Vlaams Blok extreem genoemd wordt. Als reactie op mijn opmerkingen dat radicaal minder pejoratief overkomt dan extreem stelde de minister dat het in feite gaat om twee uiteenlopende begrippen die niet omwisselbaar zijn.

Naar zijn mening wordt het FDF terecht een radicale franstalige partij genoemd vermits radicaal staat voor geneigd tot consequenties, tot diep ingrijpende hervormingen terwijl extreem in feite in de hoogste graad betekend.

Op 8 maart hoorde ik in de nieuwsuitzending van 7.30 uur dat de BRTN de politieke formatie waartoe de joodse kolonist behoorde die enkele dagen eerder meer dan 40 moslims doodgeschoten had, als radicaal aanduidde.

De minister zal toegeven dat in de context van wat vooraf gaat het niet te aanvaarden is dat de openbare omroep het etiket extreem plakt op een politieke formatie die zich democratisch opstelt en meer dan 10 percent van de Vlaamse kiezers vertegenwoordigt.

Is de minister niet van mening dat uit een en ander niet besloten mag worden dat de BRTN extreem omzichtig dient om te gaan met epitheta van deze aard, die zelfs wanneer het zo niet bedoeld is, eerder opiniërend dan duidend overkomen en het zeker niet langer kan dat de BRTN er gebruik van maakt bij het vernoemen van het Vlaams Blok.

Vraag nr. 100
van 16 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-medewerkers — Niet-naleving van ministeriële richtlijnen

Op 8 december jongstleden stelde ik aan de minister een vraag omtrent het feit dat BRTN-medewerkers deelnemen aan politieke of para-politieke activiteiten en op de uitnodigingen en de affiches gewag laten maken van hun functie bij de openbare omroep met een openlijke verwijzing naar deze laatste.

In zijn antwoord op mijn vraag nr. 33 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 7 van 7 februari 1994), laat de minister mij weten dat hij de betrokkenen waaronder NG Sauw Thjoi van Radio 1 er op zou wijzen dat zij bij een publiek optreden buiten BRTN-verband niet mogen verwijzen naar hun hoedanigheid bij de omroep.

In het Nieuwsblad van 9 maart 1994 (editie Brabant) ontdekte ik nochtans volgende advertentie :

“Hand-in-hand-Londerzeel houdt op vrijdag 11 maart om 20 u. een praatcafé over “Extreem rechts in België — Wie zijn zij ? Wat willen zij ?”, in de zaal van de brandweerkazerne aan de Mechelsestraat. NG Sauw Thjoi van Radio 1 interviewt Jos Van Der Velpen. Toegang 100 frank”.

De hier vernoemde Radio 1-man lijkt niet zwaar onder de indruk geweest te zijn van de instructies die hij omtrent zijn optredens buiten de BRTN gekregen heeft.

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 101
van 16 maart 1994
van de heer F. DE MAN

BRTN-radio 1 — Beperkte informatie

Op 24 februari rond 10.15 uur 's morgens wist BRTN-radio 1 in het kader van een vragenspel te melden dat de vroegere popzanger Cat Stevens geen aanhanger is van de fundamentalistische FIS in Algerije, maar wel islamonderricht geeft.

Ik vind het tekenend voor sommige medewerkers bij de BRTN dat ze in hun ijver om de islam als een godsdienst als alle andere af te schilderen, hun informatie hiertoe beperkten.

Het belangrijkste dat over de tot islam bekeerde Ste-

vens kan en moet meegedeeld worden is echter dat hij het doodvonnis t.o.v. Salman Rushdie wil uitgevoerd zien en dit talloze malen heeft bevestigd.

Bedoelde fatwah past misschien niet in het kraam van een aantal multiculturelen, maar mag dit volgens de minister een reden zijn om het belangrijkste nieuwsfeit inzake een publiek persoon te verzwijgen ?

Vraag nr. 102
van 16 maart 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Literaire verenigingen — Subsidies

1. Bestaan er objectieve criteria voor de toekenning van subsidies aan literaire verenigingen ?
2. Zo ja, aan de hand van welke geschreven objectieve criteria zullen de subsidieaanvragen van nationale literaire verenigingen voor 1994 worden beoordeeld ?
3. Welke beslissingen worden er genomen om zowel de nationale als de internationale werking van het Europees Poëziecentrum te Leuven in 1994 en volgende jaren, inclusief de tewerkstelling van 5 personeelsleden, veilig te stellen en te bevorderen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 61
van 21 februari 1994
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Economische Vertegenwoordigers — Standplaatsen in Centraal Afrika

In de Nieuwsbrief van december 1993 van de VDBH worden de toekomstige standplaatsen meegedeeld van de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers. (VEV's)

Voor Nigeria wordt er een VEV gepland, voor Zaïre daarentegen is dit niet het geval. Vlaanderen heeft in Centraal Afrika, los van het huidige politieke regime, een belangrijke rol te vervullen. Deze rol vindt zijn wortels in de grote historische band tussen Vlaanderen en Centraal Afrika. Daarenboven bezit Vlaanderen een rijke bron aan ervaring in dit voor ons belangrijk gebied. Deze ervaring dient ten nutte te worden gesteld van de Zaïrese bevolking en Vlaanderen. De bevordering van de buitenlandse handel tussen Vlaanderen en Zaïre is van wederzijds belang.

1. Waarom is er geen Vlaams Economisch Vertegenwoordiger voorzien in Zaïre en wel in Nigeria ?
2. Is het misschien niet wenselijk deze situatie te herzien ?

Vraag nr. 62
van 21 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Economische Vertegenwoordiging — Voormalige buitenlandse assistenten

Met de voormalige Belgische handelsattachés zouden ook een aantal buitenlandse assistenten overkomen. Het betreft hier personen die door hun markt- en taal-kennis, evenals door hun ervaring van zeer groot nut kunnen zijn. Blijkbaar is met hen geen rekening gehouden toen de handelsattachés Vlaamse Economische Vertegenwoordigers werden. Kan de minister mij mededelen of deze assistenten nog hun diensten ter beschikking van de Vlaamse uitvoerders zullen kunnen stellen? Welke middelen zullen daar desgevallend voor worden aangewend?

Vraag nr. 63
van 1 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn — Betaling met magneetkaartjes

Als we de vakbonden van De Lijn Antwerpen mogen geloven zou het systeem van betaling met magneetkaartjes dat thans in gebruik werd genomen helemaal geen voldoening geven. Er is sprake van een test in Vlaams-Brabant waaruit zou blijken dat één op vijf reizigers zwartrijdt. Er is ook sprake van namaakkaartjes. Bovendien zouden er zich nog tengevolge van het Prodatasysteem nog altijd vertragingen voordoen. Wat is de reactie van de minister op deze toch wel belangrijke aantijgingen? Klopt het dat er bij de totstandkoming van het nieuwe systeem weinig of geen inspraak werd geduld? Waren er alternatieven voor het Prodatasysteem?

Vraag nr. 65
van 1 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Toepassing van artikel 4

In het artikel 44 van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Gewest betreffende de gewestelijke handelsattachés lees ik dat de handelsattachés die op post zijn in een land waar de andere gewesten niet vertegenwoordigd zijn, minimum 25 percent van hun audiënties aan de beide andere gewesten samen moeten wijden.

Hoe verloopt dan de verdeling tussen die beide andere gewesten? Wat gebeurt er in het concrete geval dat het Waalse Gewest 25 percent van de audiënties zou aanvragen voor amper enkele firma's terwijl de afsprakenagenda's in de Vlaamse provincies volgeboekt blijken te zijn, zoals dat op Belgisch niveau tot voor kort courant was?

Kan aan de handelsattachés door firma's uit een ander gewest ook gevraagd worden aan actieve prospectie te doen, van zich met andere woorden niet te beperken tot het verzamelen van informatie, maar ook tot het

bezoeken van buitenlandse bedrijven? Wie zetelt er ten slotte voor het Vlaamse Gewest in het overlegcomité tussen de gewesten (artikel 6)?

Vraag nr. 66
van 1 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Beroep door Waalse bedrijven op Vlaamse Economische vertegenwoordigers

Het samenwerkingsakkoord dat onlangs tussen de drie gewestregeringen werd afgesloten voorziet dat de gewesten een wederzijds beroep kunnen doen op elkaars handelsattachés, voor zover die op post zijn in regio's waar geen handelsattachés van het ander gewest werkzaam zijn.

Kan de minister preciseren op hoeveel Vlaamse Economische vertegenwoordigers de Waalse bedrijven onder die voorwaarden een beroep kunnen doen?

Kan hij tevens mededelen op hoeveel Waalse handelsattachés het Vlaamse bedrijfsleven daartegenover een beroep kan doen?

Vraag nr. 68
van 2 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

Orgel van Sint-Pieterskerk in Bertem — Restauratie

De kerk en het orgel van de Sint-Pieterskerk in Bertem zijn beschermd sinds 1 februari 1937. Inzake de restauratie van het orgel zijn er blijkbaar problemen. In 1983 gelaste de kerkfabriek Sint-Pieter een orgeldeskundige met de opmaak van een restauratiedossier. Dit ontwerp werd op 5 juli 1987 goedgekeurd door de kerkfabriek, samen met de raming ten bedrage van 5.351.806 frank (BTW inclusief). Op 1 mei 1990 verzocht het bestuur Monumenten en Landschappen om het dossier aan te passen en te kaderen in een globaal project. Op 7 april 1991 nam de kerkraad in verband hiermee een nieuwe beslissing waarbij de restauratie van het orgel op 3.057.047 frank geraamd werd. Op 19 februari 1993 stuurde het bestuur Monumenten en landschappen het dossier terug voor actualisatie. In februari 1993 meldde de directeur van het bestuur Monumenten en Landschappen aan de diensten van de provincie Brabant dat de restauratie van het orgel zou gebeuren door een medewerker van de Stichting van Monumenten en Landschappen, onder deskundige leiding van de heer Fauconnier, ambtenaar bij het bestuur Monumenten en Landschappen en orgeldeskundige.

De restauratie zou kosteloos worden uitgevoerd met uitzondering van de aankoop van materialen die nodig waren voor de uitvoering. Bij mijn weten heeft de Stichting van Monumenten en Landschappen geen medewerker die orgelrestauraties kan uitvoeren.

1. Wie is het opdrachtgevend bestuur van deze orgelrestauratie?
2. Wat is de datum van de toestemming van de kerkfabriek en de datum van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur?

3. Hoe verklaart de minister het verschil van meer dan 2 miljoen frank tussen de raming van 5 juli 1987 en die van 7 april 1991 ?
4. Waarom werd het dossier op 19 februari 1993 teruggestuurd ?
5. Wat is de uiteindelijke kostprijs van de orgelrestauratie en hoeveel betoelaging is er voorzien ?
6. Wie maakte het ontwerp van de uiteindelijke restauratie op ?
7. Wat is de timing van de werkzaamheden ?
8. Wanneer verleende de minister van justitie toestemming tot het uitvoeren van de werkzaamheden ?
9. Waarom werd afgezien van het oorspronkelijke project en de restauratie toevertrouwd aan de Stichting Monumenten en Landschappen ? Welke garanties heeft de minister dat de restauratie van dit beschermd orgel door de Stichting Monumenten en Landschappen vakkundig gebeurt ?

Vraag nr. 69
van 2 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordiger voor Vietnam — Standplaats

Kan de minister mij meedelen op basis van welke overwegingen de Vlaamse economische vertegenwoordiger voor Vietnam in Hanoi wordt geplaatst, terwijl de Waalse handelsattaché in onderlinge afspraak vanuit het meer westers gerichte Saigon opereert ?

Meent de minister dat het voor het overgrote deel van de Vlaamse bedrijven die KMO's zijn, niet interessanter ware geweest om de afspraak om te keren ?

Wat de overlapping betreft van de in juli geplande verkenningsmissie inzake infrastructuur en de zending die de BDBH in november organiseert rond onder meer haveninfrastructuur en telecommunicatie, werd er ter zake overleg gepleegd met de BDBH ?

Werd aan de BDBH gevraagd om zijn zending eventueel uit te stellen, of gebeurde het omgekeerde ?

Waarom werd hierop niet ingegaan ?

Vraag nr. 71
van 9 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

MIVB-lijn 44 Montgomery-Tervuren — Renovatie en doortrekking naar Leuven

Geruchten doen de ronde dat lijn 44 zal verbust worden. Zou het niet zinvoller zijn om in samenwerking met de MIVB deze tramlijn te renoveren en door te trekken naar Leuven ?

Tussen Tervuren en Leuven ligt de trambedding van de voormalige buurtspoorweglijn Tervuren-Vossem en (Brussel-)Vossem-Leuven er nog grotendeels ongeschonden bij. Een sneltram op eigen bedding biedt de

autogebruikers met bestemming Brussel een aantrekkelijker alternatief aan dan een autobus die om de haverklap wordt klemgereden.

Vraag nr. 72
van 9 maart 1994
van de heer L. BARBE

Westerlo — Restauratie orgel

De restauratie van het beschermd orgel in Westerlo verloopt nogal problematisch. Een ontwerper maakte een plan op voor de restauratie, maar dit werd niet uitgevoerd. Er werd wel een nieuw orgel geplaatst, een noodorgel.

1. Wie was het opdrachtgevend bestuur van de geplande orgelrestauratie ?
2. Wie maakte het ontwerp van de restauratie op en wat was er de kostprijs van ?
3. Waarom werden deze plannen niet uitgevoerd ?
4. Wordt de restauratie van het orgel nog overwogen of zijn de plannen definitief opgeborgen ? Zo ja, waarom ?
5. Wanneer werd er toestemming gegeven tot het plaatsen van het noodorgel ?

Vraag nr. 73
van 10 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

Stadsbusdienst van Leuven — Uitbreiding tot Bertem en Veltem

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 38 van 5 januari 1994 stelt de minister dat de deelgemeenten Bertem voor de buslijn NL (586 Brussel-Vossem-Leuven) en Veltem voor de lijn 358 (Brussel-Kortenberg-Leuven) als behorend tot het stadsnet moeten beschouwd worden. Nochtans vallen deze deelgemeenten buiten de tarieven voor het stadsnet.

Meent de minister niet dat het logisch zou zijn het stadsnet Leuven en uiteraard ook de tarieven effectief tot beide deelgemeenten uit te breiden ?

Vraag nr. 74
van 10 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

De Lijn — Verlenging van maandabonnement

Onlangs ontvingen de houders van een maandabonnement van de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn een aanmaning tot het betalen vóór 15 februari van hun abonnement van maart eerstkomend. Indien hieraan niet tijdig gevolg gegeven zou worden kan — zo wordt gesteld — De Lijn de tijdige toesturing van het abonnement niet waarborgen. Hiermee voert De Lijn een wel erg bijzonder handelsprincipe in : de abonnee wordt verplicht een dienst te betalen waarvan hij pas 14 dagen later zal kunnen gebruik maken.

Voorts houden de nieuwe maatregelen in dat bij een tijdelijke onderbreking verlenging aangevraagd moet worden voor de tiende van de maand eraan voorafgaand en dit terwijl het abonneenummer bij de diensten bekend is. In een tijd van steeds voortschrijdende elektronische communicatie en automatisering houdt zulks m.i. een stap terug in de richting van bureaucrativering in.

In een begeleidend schrijven wordt de "trouwe klant" de vernieuwingsoperatie voorgespiegeld als "klantvriendelijk" en "handig", want zo wordt gesteld: "trouwe klanten als onze abonnees verdienen extra aandacht". Zoals zo vaak stel ik vast dat hervormingen bij het openbaar vervoer in de eerste plaats gunstig zijn voor de maatschappijen, zelden voor de gebruikers van het openbaar vervoer.

1. Is de beschreven maatregel ingegeven door budgettaire overwegingen ?
2. Acht de minister de genomen maatregel van veertien dagen vooraf betalen voor een prestatie niet strijdig met de algemeen geldende handelsprincipes ? Wat zal het gevolg zijn van de nieuwe regeling voor abonnees die na betaling wegens ziekte of ander verlet toch wensen af te zien van een abonnement ?
3. Acht de minister het niet overdreven van hun trouwe klanten een periode van veertien dagen voor voorafbetaling en twintig dagen voor een nieuwe verlenging te eisen ?

Vraag nr. 75
van 16 maart 1994
van de heer M. CAPOEN

Luchthaven Oostende - Overeenkomsten met reispromotoren

Een bekende reisorganisatie heeft luidens persberichten een overeenkomst gesloten met de Vlaamse regering, aangaande chartervluchten van de regionale luchthaven Oostende naar diverse mediterrane bestemmingen. De overeenkomst betreft van 23 juni tot 15 september elke donderdag drie vluchten (naar Alicante, Palma de Mallorca, Monastir), drie jaar lang.

Naar verluidt stond de Vlaamse regering de reisorganisatie verminderde landingsrechten en passagierstaksten toe. De promotor verwacht veel belangstelling voor dit initiatief om diverse redenen: hij kan de vlucht 1.000 frank goedkoper aanbieden dan vanuit Zaventem, de snelle toegankelijkheid van de luchthaven wordt niet gehypothecerd door files, de reiziger kan inchecken 45 minuten voor de vlucht.

1. Welke extra voordelen kan, in het algemeen, de Vlaamse regering aan reispromotoren aanbieden om hun activiteiten te concentreren op Oostende, eerder dan op Zaventem ?
2. Wat zijn de belangrijkste bepalingen van de recente overeenkomst tussen één bepaalde reisorganisatie en de Vlaamse regering ?
3. Kan de Vlaamse regering dezelfde of gelijkaardige

voordelen aanbieden aan binnen- of buitenlandse maatschappijen, groepen, promotoren enzovoort, als zij verkiezen op te stijgen van en te landen op de regionale luchthaven Oostende ?

4. In hoeverre is het contract met de betrokken reispromotor exclusief ? Kunnen nog andere reispromotoren vanuit Oostende vluchten naar (dezelfde) bestemmingen programmeren ?

Vraag nr. 76
van 17 maart 1994
van de heer F. DEWINTER

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 157
 van de heer F. Dewinter
 Blz. 577.

Vraag nr. 77
van 17 maart 1994
van de heer R. LANDUYT

Bestuur gebouwen — Architecten en industriële ingenieurs

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 16 van 7 december 1993 roept bijkomende vragen op.

Inzake antwoord 6 :

De pregroratieven van de architect, lid van de Orde van Architecten (besloten in de rechtsleer en de rechtspraak) zijn ook de minister bekend. Nochtans wordt mij medegedeeld dat industrieel ingenieurs wel degelijk met de opmaak van vergunningsplichtige dossiers zouden zijn belast. Onder hun leidingdruk zouden architecten, inzake bouwplannen en de bouwvergunningverplichtingen, verplicht worden naamlening te doen.

In verband met de overheidsopdrachten en in verband met de verbouwingswerken van de luchthaven van Oostende (miljoenzaak) zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

In verband met de overheidsopdrachten :

- zijn de aanbestedingsdossiers door een architect opgesteld en als dusdanig gedag- en genaamtekend ;
- werd de gunningsprocedure door een architect opgevolgd en werd door hem een voorstel geformuleerd ?

In verband met de verbouwingswerken van de luchthaven van Oostende

- zijn of worden de aanbestedingsbescheiden opgesteld door een architect ;
- is of wordt voor deze bouwvergunningplichtige werken een dossier "aanvraag tot bouwvergunning" opgesteld, dit met of zonder medewerking van een architect ;
- is de bouwtoelating verleend ?

- wordt de controle op de werken door een architect uitgeoefend ?

Inzake antwoord 4 :

Wie oefent in het kader van de prerogatieven van de architect, in de buitendienst Oost-Vlaanderen en Brabant, deze taken uit ?

Inzake antwoord 3 :

- wat houden de ingediende voorstellen inzake organisatieontwikkelingsplannen in ;
- zijn of worden die voorstellen vooraf met de architecten besproken ;
- tegen wanneer moeten die plannen ter beschikking zijn om het kader te kunnen aanpassen ?

Vraag nr. 78
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Orgel Sint-Laurentiuskerk Antwerpen — Restauratie

De Sint-Laurentiuskerk van Antwerpen is beschermd als monument sinds 2 juni 1988. Enkele jaren geleden werd het orgel gerestaureerd. Hiervoor verleende de Koning Boudewijnstichting een toelage van 500.000 frank.

1. Is het mogelijk volgende gegevens mee te delen :
 - de naam van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de naam van de ontwerper en de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de kosten van de werken en de uitvoerder ervan ;
 - het bedrag van de betoelaging ;
 - data van het begin van de werken en de oplevering ?
2. Wie had de leiding van de werken ? In welke mate werd de restauratie opgevolgd door het bestuur monumenten en landschappen ?
3. Wat is de cultuurhistorische betekenis van dit orgel ?

Vraag nr. 79
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Orgel Sint-Martinuskerk Berlare — Restauratie

Het Van Peteghemorgel van de Sint-Martinuskerk in Berlare is beschermd als monument sinds 16 juni 1978.

Er zijn me echter een aantal zaken niet duidelijk aangaande de restauratie van het orgel. Er werd een bestek opgemaakt in 1984. Volgens de provinciale diensten gaf het voorontwerp aanleiding tot principiële opmerkingen en werd er door de kerkfabriek (de opdrachtgever) nog geen aangepast ontwerp voorgebracht. Er zou dus nog geen sprake zijn van een gunningsdossier .

Ik verneem echter dat er in 1986 wel een aanbesteding gehouden werd. Bovendien zijn er op initiatief van de Heem- en Oudheidkundige Kring van Berlare en met een toelage van de Koning Boudewijnstichting ten bedrage van 400.000 frank restauratiewerken uitgevoerd aan het orgel. Het lijkt me dan ook noodzakelijk dat er klaarheid komt in dit dossier.

1. Is het mogelijk volgende gegevens mee te delen, enerzijds inzake het bestek opgemaakt in 1984, anderzijds inzake de restauratiewerken gesubsidieerd door de Koning Boudewijnstichting :
 - de naam van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de naam van de ontwerper en de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de kosten van de werken en de uitvoerder ervan ;
 - het bedrag van de subsidiëring ;
 - data van het begin van de werken en de oplevering.
2. Wie had de leiding van de werken ? In welke mate werd de restauratie opgevolgd door het bestuur monumenten en landschappen ?
3. Wat is de cultuurhistorische betekenis van dit orgel ?
4. Hoe verklaart de minister de vertraging in dit dossier ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
19	08.12.1993	M. Capoen	<i>Toerisme — Overheidsinvesteringen</i>	608
25	30.12.1993	K. Van Overmeire	<i>Tijdschrift Flanders — Foto's op bladzijden 14 en 15</i>	610
43	21.02.1994	M. Didden	<i>Sociale Investeringsmaatschappij Limburg — Vereffening en besteding van de middelen</i>	610
44	21.02.1994	E. De Groot	<i>Studieopdrachten voor rekening van de Vlaamse regering — Toewijzing, kostprijs, conclusies</i>	561
45	0 21.02.1994	J. Gabriels	<i>Vlaams buitenlands beleid — Gegevens</i>	631
50	0 01.03.1994	H. Olaerts	<i>GIM V — Alternatieve financiering</i>	631
51	0 01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sabena — Weigering van een Vlaamse advertentie in het tijdschrift Passport</i>	631
52	0 10.03.1994	M. Maertens	<i>Kwaliteitslabeling van dagverse vis — Toepassing van EG-maatregelen</i>	632
53	0 10.03.1994	M. Maertens	<i>Vlaamse visserijscheepsbouw — Europese steunmaatregelen via de 5 b-doelstelling</i>	632
54	0 15.03.1994	F. Wymeersch	<i>NV Boelwerf — Europese steun</i>	633
55	0 15.03.1994	F. Wymeersch	<i>NV Boelwerf — Evolutie van orderboek en tewerkstelling</i>	633
56	0 15.03.1994	M. Capoen	<i>Elektriciteitscentrale in Brugge — Verantwoording</i>	633
57	0 15.03.1994	M. Capoen	<i>Doelstelling Sb-gebied — Alveringem</i>	634
58	0 15.03.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Impulsproject Zennevallei — Streekmanager</i>	634
59	15.03.1994	A. Verlinden	<i>Door Vlaamse Gemeenschap en Gewest bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	562
60	16.03.1994	M. Maertens	<i>Landbouwgronden — Beheersovereenkomsten</i>	562
61	0 16.03.1994	F. Wymeersch	<i>Uitwerking van het mestactieplan en evaluatie van de Vlaremregeling — Stand van zaken</i>	634
62	0 17.03.1994	L. Barbé	<i>Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen van het toeristisch project Meirdam in Dendermonde</i>	634

N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

139	22.02.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Natuurgebied Zevenbronnen in Sint-Genesius-Rode — Stand in het dossier</i>	563
140	25.02.1994	L. Barbé	<i>Ninove — Verkaveling in Meerbeke</i>	564
141	01.03.1994	L. Barbé	<i>Rumst — Vergunning aan NV Belgian Concrete Company</i>	565

142	01.03.1994	H. Van Dienderen	Bemesting — Nutriënten in waterlopen	566
143	02.03.1994	J. Vande Lanotte	Bescherming van de duinen — Home Georges Theunis	566
144	02.03.1994	F. Vermeiren	Saneringspremie — Voorwaarden bij verhuur	567
145	03.03.1994	L. Barbé	Milieu-inspectie — Interventies en dwangmaatregelen	567
146	09.03.1994	M. Vogels	Lood- en cadmiumvervuiling in Hoboken — Stand van zaken	568
147	09.03.1994	B. Vandendriessche	Huisvestingscode — Toepassingsgebied van artikel 94, c	571
148	09.03.1994	L. Barbé	Dochterrichtlijnen zwarte lijst-stoffen — Uitvoering van de Europese richtlijnen	572
149	09.03.1994	L. Barbé	Molenbeek in Sint-Lieven+Houtem — Vervuiling voor het bedrijf INEX	573
150	10.03.1994	M. Maertens	Vogelopvangcentrum Westkust in Nieuwpoort — Problemen	573
151	0 14.03.1994	R. Van Hooland	Leiebekken — Infrastructuur voor sanering	635
152	15.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Mestbank — Afzetmogelijkheden in het buitenland	574
153	15.03.1994	P. Breyne	Aanpassingspremie — Begrensd kadastraal inkomen	575
154	16.03.1994	M. Didden	VITO-studie inzake drankverpakkingen — Stand van zaken	575
155	16.03.1994	L. Barbé	Heffing afvalstoffen — Administratieve boete	576
156	17.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Vervuiling van de Zenne — Herkomst en verantwoordelijkheid	576
157	17.03.1994	F. Dewinter	Kabinet van de minister — Gespecialiseerde adviesorganen	577
158	o 17.03.1994	L. Barbé	Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen van het toeristisch project Meirdam in Dendermonde	635

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

90	07.01.1994	L. Barbé	Gebruik van pesticiden door openbare diensten — Stand van zaken	610
136	02.02.1994	H. Candries	Toegang tot industrieparken — Schade door stakers aangebracht	611
146	08.02.1994	J. Ansoms	Fysisch programma Openbare Werken — Rubriek diversen	611
147	10.02.1994	W. Verreycken	Turnhoutsebaan in Borgerhout — Heraanleg	612
153	10.02.1994	L. Maximus	Zeekanaal in Willebroek — Dringende herschellingswerken aan dijken ter hoogte van spoorwegbrug	612
154	10.02.1994	M. Maertens	Voorhaven van Nieuwpoort — Dichtslibbing	613
156	11.02.1994	E. Van Vaerenbergh	Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Herinrichting	613
157	11.02.1994	P. Van Grembergen	Autosnelwegen — Niet te bebouwen zone	614
160	16.02.1994	H. Van Dienderen	Grote Ring rond Antwerpen — Stand van zaken	614
163	17.02.1994	J. Ansoms	Departement Openbare Werken — Studieopdrachten	615

164		17.02.1994	J. Ansoms	<i>Openbare Werken — Gerealiseerde uitgaven fysisch programma</i>	615
168		21.02.1994	J. De Roo	<i>N 49 — Mer-studie over het vak Zelzate-Maldegem</i>	578
170		22.02.1994	H. Candries	<i>Bouwtoelating — Eerbiediging van de wettelijke en conventionele erf-dienstbaarheden</i>	615
171		22.02.1994	J. Van Eetvelt	<i>Winkelcomplex Hogenakker in Sint-Niklaas — Bouwvergunning</i>	616
172		22.02.1994	G. Vermassen	<i>Leegstaande landbouwbedrijven — Bewoning door niet-landbouwers</i>	616
173		22.02.1994	J. Ansoms	<i>Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten</i>	578
174	0	25.02.1994	H. Van Diende- ren	<i>Liefkenshoektunnel en Kennedytunnel — Gebruik</i>	635
175		25.02.1994	E. Schuermans	<i>N 20 in Hasselt — Gevaarlijke invalswegen</i>	578
176		01.03.1993	A. Denys	<i>Planschade — Vergoeding door de overheid</i>	617
177		01.03.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Linkebeek — Administratief toezicht op de gemeenten</i>	579
178	0	01.03.1994	J. Van Eetvelt	<i>Heroriëntatie mini-decreet — Toepassingsgebied</i>	636
179		01.03.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>NV Zeekanaal afdeling Vlaanderen — Gebruik van het Frans</i>	579
180		01.03.1994	F. Van den Eyn- de	<i>Zieke bomen in het Zoniënwoud — Verkeersveiligheid</i>	618
181	0	01.03.1994	A. Denys	<i>Dichtslibbing van waterwegen — Onderhoud en problematiek van de scheepvaart</i>	636
182		02.03.1994	J. De Bremaeker	<i>Gewestwegen provincie Antwerpen — Investeringsprogramma 1994</i>	618
183	0	02.03.1994	G. Vanleenhove	<i>Kustverdedigingswerken — Precisering</i>	636
184	0	02.03.1994	G. Vanleenhove	<i>A 10 in Jabbeke — Wegverhardingswerken</i>	636
185	0	02.03.1994	G. Vanleenhove	<i>Kanaal Plassendale-Nieuwpoort — Herbouw van de Rattevallebrug</i>	637
186		03.03.1994	L. Barbé	<i>N 462 in Zottegem — Meerlaan</i>	622
187		03.03.1994	F. Vergote	<i>Hoogspanningslijnen in Tienen-Linter — Geplande aanleg</i>	623
188		09.03.1994	L. Barbé	<i>N 28 in Ninove — Geluidshinder</i>	580
189	0	09.03.1994	D. Ramoudt	<i>Zeestation in Oostende — Defecte getijdenmeter</i>	637
190	0	09.03.1994	M. Aelvoet	<i>Het Delleke in Hoegaarden — Omzetting tot woongebied</i>	637
191	0	09.03.1994	W. Seeuws	<i>E 40 — Inhaalverbod voor vrachtwagens aan afritten</i>	637
192		09.03.1994	E. Van Vaeren- bergh	<i>Convenant tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten inzake infra- structuur, verkeersveiligheid en leefbaarheid — Arrondissement Hal- le-Vilvoorde</i>	580
193		10.03.1994	F. Van den Eyn- de	<i>Eentalig Engelse advertentie van het ministerie van de Vlaamse Ge- meenschap — Maatregelen</i>	637
194	0	10.03.1994	M. Bourgeois	<i>Wegenwerken in West-Vlaanderen — Planning in 1994</i>	638
195	0	10.03.1994	J. De Roo	<i>Openbare werken — Wegeninfrastructuur op fysisch programma 1994</i>	638
196	0	10.03.1994	H. Van Diende- ren	<i>Meubelwinkelcentrum Woonboulevard in Schelle — Beraadslaging in het Interministerieel Comité</i>	638
197	0	14.03.1994	M. Maertens	<i>N 58 Pecq-Armentières op grondgebied Wervik-Geluwe — De- finitief tracé</i>	638

198	0	14.03.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>N 272 in Vollezele — Afvalbakken</i>	639
199	0	15.03.1994	M. Capoen	<i>Elektriciteitscentrale in Brugge — Lokatie</i>	639
200		15.03.1994	F. Wymeersch	<i>Groene Hoofdstructuur op Structuurplan Vlaanderen — Nieuwe evaluatie</i>	581
201	0	17.03.1994	J. Ansoms	<i>Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten</i>	639
202	0	17.03.1994	F. Dewinter	<i>Kabinet van de minister — Gespecialiseerde adviesorganen</i>	639
203	0	17.03.1994	L. Barbé	<i>Werkgroep CO₂-reductieplan — Achterstand</i>	639
204		17.03.1994	J. Timmermans	<i>Ruimtelijke structuurplannen — Relatie tussen gewestelijke, provinciale en gemeentelijke structuurplannen</i>	581
205		17.03.1994	P. Hostekint	<i>Reorganisatie administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen — Behoud directie Kortrijk</i>	581
214		22.03.1994	F. Ghesquière	<i>NMBS — Werken in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper</i>	582
215		22.03.1994	J. De Bremaeker	<i>Vlaamse kabelmaatschappijen — Winst</i>	582
224		29.03.1994	H. Van Dienderen	<i>Natuurtechnische milieubouw — Probleem van de overstorten</i>	583

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

52		12.01.1994	E. Beysen	<i>Bescherming van het maritiem erfgoed — Vlaamse maatregelen en overleg met de federale overheid</i>	623
79		16.02.1994	W. Verreycken	<i>BRTN-radio — Verdeling van de politieke tribunes</i>	624
82		02.03.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radio 1 — Betekenis van de woorden conservatief en extreem in het middag-Aktueel van 17 februari jongstleden</i>	583
83		02.03.1994	F. De Man	<i>KVS — Bewaking van de toegang door portiers</i>	624
84	0	03.03.1994	P. Van Grembergen	<i>Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp — Taalkennis van de hulpverleners</i>	640
85	0	09.03.1994	H. Van Dienderen	<i>Universitaire Werkgroep Literatuur en Media — Schrappen van subsidies</i>	640
86	0	09.03.1994	H. Van Dienderen	<i>BRTN — Onderzoek naar nieuwe diensten</i>	640
87	0	14.03.1994	M. Maertens	<i>Woordenlijst van de Nederlandse Taal — Herwerking</i>	640
88	0	14.03.1994	M. Maertens	<i>Spellinghervorming — Publieksonderzoek</i>	641
89	0	15.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>KNS Antwerpen — Tweetalige toegangsbewijzen</i>	641
90	0	17.03.1994	F. Dewinter	<i>Kabinet van de minister — Gespecialiseerde adviesorganen</i>	641
91	0	17.03.1994	L. Barbé	<i>Vlaamse uitleendienst van kampeermateriaal — Onvoldoende aantal ten ten</i>	641
99	0	16.03.1994	F. Van den Eynde	<i>BR TN-nieuwsuitzendingen — Woordgebruik</i>	641
100	0	16.03.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-medewerkers — Niet-naleving van ministeriële richtlijnen</i>	642
101	0	16.03.1994	F. De Man	<i>BR TN-radio 1 — Beperkte informatie</i>	642

102 0 16.03.1994 **H. Suykerbuyk** *Litteraire verenigingen — Subsidies* 642

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

89 28.02.1994 **L. Standaert** *Afwezigheden van leerlingen in het secundair onderwijs — Nutteloze doktersbezoeken* 583

90 01.03.1994 **H. Suykerbuyk** *Specialisatie in het secundair onderwijs — Opleiding tot voerder van vrachtwagens* 584

91 01.03.1994 **L. Standaert** *HOB U — Onderzoek en dienstverlening* 584

92 02.03.1994 **J. Ansoms** *Rijkscholen — Richtlijnen betreffende gebruikte opslag van gevaarlijke stoffen en preparaten* 585

93 02.03.1994 **L. Standaert** *Gemeenschapsonderwijs — Verkiezingen lokale raad* 585

94 09.03.1994 **W. Goossens** *Gemeenschapsonderwijs — Lorgo 383* 586

95 10.03.1994 **L. Standaert** *HOB U — Onderzoek* 586

96 14.03.1994 **L. Van Nieuwenhuysen** *Internationale scholen — Overleg Vlaamse en federale regering* 587

97 14.03.1994 **L. Van Nieuwenhuysen** *BRTN-videofilms voor het onderwijs — Diversiteit van politieke visies* 587

98 14.03.1994 **A. Leysen** *ARGO — Verkoop en verhuur van leegstaande eigendommen* 588

99 14.03.1994 **L. Van Nieuwenhuysen** *Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten — Gegevens over Voeren* 592

100 14.03.1994 **F. Van den Eynde** *Gesubsidieerd onderwijs — Samenstelling pedagogische projecten* 592

101 14.03.1994 **F. Van den Eynde** *Commissie laakbare praktijken — Gegevens* 592

102 15.03.1994 **F. De Man** *Koninklijk Technisch Atheneum van Jette — Jeugdcriminaliteit* 593

103 15.03.1994 **H. Brouns** *Buitengewoon onderwijs — Niet-uitbetalen van lonen voor de busbegeleiding* 593

104 15.03.1994 **F. Van den Eynde** *Lessenpakketten voor de scholen — Samenstelling door derden* 593

105 15.03.1994 **M. Aelvoet** *Administratie van de Vlaamse Gemeenschap — Weigering van kandidaten met een VDAB-beroepsopleiding* 594

106 15.03.1994 **F. Van den Eynde** *Decreet op het onderwijs — Toepassing van artikel 41* 594

107 16.03.1994 **G. Vanleenhove** *Laat begin van een nieuw schooljaar — Onvolledige bezoldiging van de tijdelijken* 595

108 17.03.1994 **F. Dewinter** *Kabinet van de minister — Gespecialiseerde adviesorganen* 595

109 21.03.1994 **G. Anthuenis** *Omruiling van D-diploma's — Benadeling van oudere leraars* 598

110 21.03.1994 **G. Annemans** *VZW Hayat in Deurne — Erkenning en subsidiëring* 598

112 22.03.1994 **J. Eeman** *Vlaams ambtenarenstatuut — Uitstapregeling openbare instellingen* 598

115 25.03.1994 **J. Eeman** *Studenten kleuteronderwijs(es), onderwijzer(es), regent(es) — Aantal* 598

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

43	12.01.1994	E. Beysen	<i>De Lijn in Antwerpen — Bezuinigingen</i>	625
48	18.01.1994	J. Valkeniers	<i>Stakingen en betogingen — Herstel van schade aan gemeenschapseigendommen en aan verkeerswegen</i>	625
50	31.01.1994	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Omgeving van halteplaatsen</i>	626
52	02.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse uitvoer — Criteria voor subsidies of leningen</i>	626
53	02.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Bedrijven die in Brussel zijn gelegen</i>	626
59	16.02.1994	H. Van Dienderen	<i>Bescherming van het Broechemhof en omgeving in Ranst — Maatregelen tegen desinformatie</i>	627
61	0 21.02.1994	J. Gabriels	<i>Vlaamse Economische Vertegenwoordigers — Standplaatsen in Centraal Afrika</i>	642
62	0 21.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Economische Vertegenwoordiging — Voormalige buitenlandse assistenten</i>	643
63	0 01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn — Betaling met magneetkaartjes</i>	643
65	0 01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Toepassing van artikel 4</i>	643
66	0 01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Beroep door Waalse bedrijven op Vlaamse Economische vertegenwoordigers</i>	643
68	0 02.03.1994	M. Aelvoet	<i>Orgel van Sint-Pieterskerk in Bertem — Restauratie</i>	643
69	0 02.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordiger voor Vietnam — Standplaats</i>	644
70	03.03.1994	L. Barbé	<i>Orgelinventaris — Actualisering</i>	628
71	0 09.03.1994	M. Aelvoet	<i>MIVB-lijn 44 Montgomery-Tervuren — Renovatie en doortrekking naar Leuven</i>	644
72	○ 09.03.1994	L. Barbé	<i>Wester10 — Restauratie orgel</i>	644
73	○ 10.03.1994	M. Aelvoet	<i>Stadsbusdienst van Leuven — Uitbreiding tot Bertem en Veltem</i>	644
74	○ 10.03.1994	M. Aelvoet	<i>De Lijn — Verlenging van maandabonnement</i>	644
75	○ 16.03.1994	M. Capoen	<i>Luchthaven Oostende — Overeenkomsten met reispromotoren</i>	645
76	○ 17.03.1994	F. Dewinter	<i>Kabinet van de minister — Gespecialiseerde adviesorganen</i>	645
77	○ 17.03.1994	R. Landuyt	<i>Bestuur gebouwen — Architecten en industriële ingenieurs</i>	645
78	○ 17.03.1994	L. Barbé	<i>Orgel Sint-Laurentiuskerk Antwerpen — Restauratie</i>	646
79	○ 17.03.1994	L. Barbé	<i>Orgel Sint-Martinuskerk Berlare — Restauratie</i>	646

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

17	10.02.1994	L. Maximus	<i>Aids- en drugpreventie — Bescherming van de privacy</i>	628
20	25.02.1994	L. Barbé	<i>Bodybuilding — Doping</i>	599
21	09.03.1994	M. Vogels	<i>Lood- en cadmiumvervuiling in Hoboken — Stand van zaken</i>	600

22	14.03.1994	J. De Mol	<i>Doping — Gebruik bij jongeren</i>	601
23	15.03.1994	T. Merckx-Van Goey	<i>Veralgemeend stelsel van gesubsidieerde contractuelen — Tewelstellende instanties uit de niet-commerciële sector</i>	601
24	15.03.1994	M. Aelvoet	<i>VDAB — Diplomavereisten</i>	602
25	15.03.1994	A. Verlinden	<i>Door Vlaamse Gemeenschap en Gewest bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	603
26	17.03.1994	P. Breyne	<i>ESF-projecten van particuliere promotoren — Subsidiëring</i>	603

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

31	05.01.1994	M. Van Peel	<i>Vlaamse tussenkomst in schuldenlast van Antwerpen — Besparing op onderwijs en controversie rond gestelde voorwaarden</i>	629
60	21.02.1994	M. Vogels	<i>Vertrouwensartsencentra — Verdeling van 20 miljoen frank extra op de begroting 1994</i>	604
61	28.02.1994	F. Dielens	<i>Departement — Leegstaande gebouwen</i>	604
62	01.03.1994	L. Nelis-Van Lie-dekerke	<i>Arrondissement Aalst-Oudenaarde — Opvangsmogelijkheden voor bejaarden</i>	605
63	01.03.1994	J. Vandeurzen	<i>OCM W — Samenwerkingsformules</i>	630
64	03.03.1994	P. Van Grembergen	<i>Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp — Bevoegdheidsoverschrijding</i>	606
66	03.03.1994	F. Van den Eynde	<i>Turkse culturele organisaties — Subsidiëring</i>	606
67	10.03.1994	G. Vermassen	<i>Buitenschoolse opvang door Limburgse gemeentebesturen — Subsidiëring</i>	607
68	17.03.1994	H. Brouns	<i>CT-scanners — Aankoop door Medisch Centrum Noord-oost Limburg</i>	607
73	30.03.1994	J. De Bremaeker	<i>Vlarem — Opleiding tot de zogenaamde artikel 58-ambtenaar</i>	608